

Zlínský kraj v lidové písni V

Písně pro děti

Zlínský kraj v lidové písni V Písně pro děti

Sestavili a redakčně připravili

Lucie Uhlíková, Petr Číhal a Jan Káčer

Zlín 2024

Zlínský kraj děkuje Etnologickému ústavu AV ČR, v. v. i., za poskytnutí písňových zápisů uložených ve sbírkových a dokumentačních fondech detašovaného pracoviště Brno a dále Slováckému muzeu v Uherském Hradišti, p. o., a Národnímu muzeu v přírodě – Valašskému muzeu v přírodě v Rožnově pod Radhoštěm za poskytnutí fotografií.

© Zlínský kraj, 2024

© Etnologický ústav AV ČR, v. v. i., 2024

© Slovácké muzeum v Uherském Hradišti, p. o., 2024

© Národní muzeum v přírodě – Valašské muzeum v přírodě v Rožnově pod Radhoštěm, 2024

ISBN 978-80-87833-55-1 (tištěná verze)

ISBN 978-80-87833-56-8 (elektronická verze)

(Zlínský kraj)

Slovo úvodem

Milí čtenáři, máme před sebou 5. díl edice *Zlínský kraj v lidové písni*, jímž se naplnil náš záměr poskytnout širokému okruhu zájemců zpěvníky lidových písní, které by reprezentovaly území celého Zlínského kraje. Přitom jsme doufali, že se nám podaří připravit i svazek zaměřený na dětský repertoár.

K uvedenému počínu přistoupil Zlínský kraj už v roce 2019. Důvodem byla nejen poptávka po zpěvnících, ale hlavně fakt, že se v této kulturní oblasti rozvinul určitý nešvar, a to stále se opakující písně, které zpěváci od těch nejmenších až po seniory přebírají většinou ze zvukových nosičů, aniž by využili všechny přístupné prameny. V písňovém materiálu pro děti (i předškolního věku) se navíc objevují stále častěji písně i tance dospělých, které nesouzní obsahem, ale ani pohybovou a hudební stránkou s jejich věkem. Vydáváním dětského repertoáru se ovšem dlouho nikdo nezabýval. Právě tento fakt byl impulzem k tomu, aby vznikl zpěvník, který by se mohl stát inspirací a zdrojem materiálu pro tvůrčí práci s lidovou písní v dětském kolektivu.

Zásadním partnerem pro naplnění celého záměru je Etnologický ústav Akademie věd ČR, v. v. i., z jehož dokumentačního písňového fondu pochází většina písní v našem zpěvníku. Zařazený písňový materiál nemá až na výjimky zvukové záznamy, které by dokumentovaly zpěvní dětský projev. Každá píseň tedy dostane podobu až s interpretací dětí, jejich individuálním přístupem a osobitou reprodukcí. Naším přáním je, aby uvedený písňový fond sloužil k potěše a radosti všech uživatelů zpěvníku.

Vzhledem k tomu, že jsou ve zpěvníku zařazeny písně pro děti z celého území Zlínského kraje, rozhodli jsme se v krátkosti toto území přiblížit v jeho celistvosti. Zlínský kraj zaujímá plochu necelých čtyř tisíc km², má velmi členitý a převážně kopcovitý charakter, tvořený pahorkatinami a vrchovinami. Na východě sousedí se Slovenskem, na jihozápadě s krajem Jihomoravským, na severozápadě s krajem Olomouckým a v severní části s krajem Moravskoslezským. Východní hranici regionu tvoří Bílé Karpaty, které směrem k severu přecházejí v Javorníky a Moravskoslezské Beskydy. Severu dominuje Hostýnsko-vsetínská hornatina. Největším a nejvýznamnějším tokem je řeka Morava, do níž se vlévá většina menších řek protékajících územím kraje – Bečva, Haná, Rusava, Dřevnice a Olšava. Přírodní podmínky, charakter krajiny a podnebí historicky ovlivňovaly způsob života obyvatelstva, jeho zaměstnání, lidovou architekturu a do značné míry i tradiční oděv. V neposlední řadě také lidovou píseň, hudbu a tanec. Předností tohoto správného celku čtyř okresů (Uherské Hradiště, Zlín, Vsetín a Kroměříž) je, že současně spadá do tří odlišných etnografických regionů.

Hranice etnografických oblastí dnes nelze jednoznačně vymezit. Názory na utváření a geografické vymezení etnografických celků, případně jejich podoblastí, se v historii měnily v závislosti na mnoha faktorech, proměňovaly se ale také samotné regiony. Každý projev lidové kultury, který bereme v úvahu při etnografické rajonizaci, je zároveň také ovlivněn subjektivní složkou – povědomím obyvatel určitého území a jejich ztotožněním se s lokálními nebo regionálními formami etnokulturních tradic. Především v přechodných oblastech se rozdílly mezi jednotlivými regiony stírají a hranice se rozostřují. K hlavním kritériím pro vymezení etnografických celků patří lidové stavitelství, lidový oděv, dialekt a folklorní projevy. Každý z uvedených ukazatelů aplikovaný samostatně poskytuje jinak vymezenou oblast, která se navíc v čase proměňovala a nadále proměňuje (některé regiony se rozšiřují na úkor jiných). Právě z toho důvodu nelze vytvořit přesnou mapu moravských národopisných oblastí a podoblastí.

Obecně lze říci, že území Zlínského kraje pokrývají tři velké etnografické regiony: Slovácko, Valašsko a Haná, které charakterizují rozmanité a místy do současnosti živé projevy hmotné, duchovní či sociální kultury. Všechny přesahují do dalších samosprávných krajů. Tam, kde se Slovácko, Haná a Valašsko setkávají, hovoříme o přechodných oblastech: mezi Slováckem a Valašskem je to luhačovické Zálesí, na pomezí Valašska a Hané je to hostýnské Záhoří, mezi všemi třemi regiony pak v pásu od Otrokovic přes Zlín až po Vizovice vymezil zlínský etnograf Karel Pavlišťík Podřevnicko (viz mapa).

Převážná část okresu Uherské Hradiště spadá do etnografické oblasti Slovácko. V rámci Zlínského kraje řadíme ke Slovácku území podél řeky Moravy od Napajedel až po Uherský Ostroh. Od západu je ohraničeno podhůřím Chřibů, na východě hřebeny Bílých Karpat s vrcholem Velké Javořiny. V rámci slováckého regionu jsou na tomto území vyčleňovány dvě podoblasti: Uherskohradištsko a Uherskobrodsko, v jejichž rámci se někdy zvlášť vyděluje Uherskoostrožsko a Bojkovicko. Přechodnou etnografickou oblastí Valašska a Slovácka je luhačovické Zálesí, které bývá někdy chápáno jako specifický slovácký subregion (zejména s ohledem na lidový oděv a tanec). Zcela zvláštní postavení má v rámci okresu Uherské Hradiště obec Osvětimany, která se po etnografické stránce řadí do kyjovského Dolňácka. Způsobem života, zaměstnáním, dialektem i lidovým oděvem byla v minulosti specifická oblast Kopanic, rozkládající se východně od Uherského Brodu až k moravsko-slovenské hranici. (Ta však nevytvářela kulturní předěl a stejné projevy lidové kultury byly živé také na slovenské straně tohoto horského území, i když není takto označováno.) Podle užších kritérií řadíme do této slovácké podoblasti obce Starý Hrozenkov, Vyškovec, Vápenice, Žitková a Lopeník (s částí Bošáčky) se všemi k nim přínaležejícími „kopanicemi“, rozptýlenými samotami na stráních Bílých Karpat. Vymezení Kopanic ale není v etnografické literatuře jednotné a někteří badatelé sem připojují ještě obce Strání, Bystřice pod Lopeníkem a Březová.

Okres Zlín představuje z národopisného hlediska velmi rozmanité území, neboť se zde setkávají tři oblasti: Valašsko s lidovou kulturou horského typu, které zasahuje do jeho jihovýchodní a severní části, a dva regiony s kulturou nížinného typu – Slovácko na jihozápadě a Haná na severozápadě. Jižní část okresu pokrývá přechodná národopisná oblast Zálesí (často označované jako tzv. luhačovické Zálesí), která v minulosti spojovala kulturní projevy slovácké i valašské. Podle etnografa Antonína Václavíka (monografie *Luhačovské Zálesí*, 1930) lze v okrese Zlín tuto přechodnou oblast vymezit spojnici obcí Březnice, Bohuslavice, Zlámanec, Kelníky, Dobrkovice, Biskupice, Polichno, Kladná-Žilín, Rudimov, Nevšová, Lipová, Vlachovice, Haluzice, Loučka, Zádveřice, Želechovice, Jaroslavice, Kudlov. Centrální část okresu Zlín zabírá etnografem Karlem Pavlišťíkem vymezená a pojmenovaná přechodná národopisná oblast Podřevnicko, jejíž hranice korespondují s bývalými panstvími Malenovice, Zlín, Lukov, Vizovice a statkem Klečůvka. Oblast Zálesí (podle vymezení A. Václavíka) a Podřevnicka (podle vymezení K. Pavlišťíka) se tak v některých lokalitách překrývají, navzájem se však nevylučují, neboť každý z badatelů sledoval jiný cíl. Obce patřící k farnosti Újezda u Vizovic bývají nazývány vizovickým Záhořím a menší část území Valašskokloboucka u hranic se Slovenskem je označována jako nedašovské Závrší (obce Nedašov, Návojná, Nedašova Lhota). Karel Pavlišťík uvedl, že pro stručnou charakteristiku národopisného členění okresu Zlín je možné vyjít z názoru dialektologa, národopisce a sběratele Františka Bartoše. Podle něj začínalo Valašsko nad Vizovicemi, hranici Hané tvořily obce Fryšták, Racková a Kvítkovice, ke Slovácku přiřadil Bartoš Napajedla a Spythněv. Je ale nutné připomenout, že lidové písně z Mladcové (dnes součást Zlína) označil ve své první sbírce (*Nové národní písně moravské s nápěvy do textu vřaděnými*, 1882) jako „slovácké písně ze Zlinska“. Do stejného

oddílu pak zahrnul také písně z Březnice, kterou Antonín Václavík řadí do Zálesí. Je to pěkný příklad toho, jak složité je konkrétní zařazení lokalit v přechodných páslech mezi jednotlivými regiony do etnografické mapy.

Bohatě jsou zastoupeny v našem zpěvníku písně z regionu Valašsko, jehož jádro leží mezi Rožnovem pod Radhoštěm, Valašským Meziříčím, Vsetínem a Valašskými Klobouky. Geograficky se východní část překrývá s Chráněnou krajinnou oblastí Beskydy, centrum pak tvoří Hostýnsko-vsetínská hornatina a severní část Vizovické vrchoviny. Podle kulturních specifik lze Valašsko členit na Rožnovsko (včetně Velkých Karlovic), Valašskomeziříčsko, Vsetínsko (ve starší literatuře označované jako Vsacko) a jižní Valašsko, dělené na Valašsko-kloboucko a nedašovské Závří. Dále sem můžeme zahrnout i okrajové oblasti – Vizovicko, Frenštátsko a Kelečsko, v jejichž lidové kultuře se již odráží vliv sousedních etnografických regionů. Nejzápadnějším výběžkem je obec Rusava uprostřed Hostýnských vrchů (okr. Kroměříž), jejíž zakladatel, majitel holešovského panství hrabě Jan z Rottalu, zde po valašském povstání v polovině 17. století násilně usadil odbojné Valachy ze Vsetínska. Ti si svou kulturu udrželi až do 20. století, byť žili obklopeni ze všech stran hanáckým obyvatelstvem. Vzhledem k projevům tradiční lidové kultury lze pak k Valašsku zařadit v okrese Kroměříž také obce Chvalčov, Podhradní Lhota a Rajnochovice.

V období mezi dvěma světovými válkami zkomplikovalo vymezení Valašska umělé vytvoření regionu Lašsko (část Frenštátska, Štrambersko a území bývalého hukvaldského panství, Frýdecko a část těšínského Slezska). Až do konce 19. století bylo přitom území značné části někdejšího hukvaldského panství běžně řazeno k Valašsku. Jen mimochodem připomínáme, že Leoš Janáček své původně *Valašské tance* přejmenoval až v roce 1924 na *Lašské tance*. Severovýchodní hranice mezi dnešním Valašskem a Laškem je tak svým způsobem umělou čarou vedenou oblastí se shodným vývojem osídlení i osobité lidové kultury právě v těch několika stoletích, které byly rozhodující pro celkový charakter obyvatelstva. Zřetelněji se naopak Valašsko vymezovalo směrem severozápadním od německojazyčného Kravařska (*Kuhländchen*) a západním směrem od diametrálně odlišné Hané.

Přechodným územím mezi Valašskem a Hanou je Záhoří (v literatuře někdy rozdělované na hostýnské a lipenské; jde však o kulturně shodnou oblast), přechodným územím mezi Valašskem a Slováckem je pak Zálesí, v literatuře označované jako luhačovické podle centrální lokality této oblasti. Jak uvádí etnolog Richard Jeřábek v hesle „Valaši a Valašsko“ v *Národopisné encyklopedii Čech, Moravy a Slezska* (2007), název Valašsko se pro tento region začal vžívat až koncem 18. století, do té doby byla pro obyvatele východního pásu Moravy používána různá pojmenování. Autoři nejstarších literárních zpráv z konce 18. a počátku 19. století (J. H. A. Hanke z Hankenštejna, F. J. Schwoy, J. Rohrer a K. J. Jurende) směřují Valachy s obyvateli Zálesí či Kopanic (kopanicové osídlení – tedy usedlosti na rozptýlených samotách a hospodaření na půdě získané mýcením a vypalováním lesů v Bílých Karpatech – je totiž prakticky shodné s pasekářskou kolonizací na Valašsku), anebo je chápou jako součást moravských Slováků, a to jako tzv. horské Slováky. Jednotlivá územní vymezení jsou ve vzájemném rozporu a odrážejí pouze různorodost dobového vnímání Valašska a Valachů. Označení Valachů se už v 17. století běžně objevuje v archivních dokladech, jenže kolísající grafická podoba (*valach* nebo *Valach* podle německého pravopisu) nedovoluje bezpečně rozeznat, zda už v té době byli obyvatelé této oblasti považováni za zvláštní skupinu moravského lidu. Slovo *valach* však původně nebylo etnonymem, ale profesním označení osoby pečující o ovce a kozy. Tito pastevcí tzv. valašského dobytka se v horách hukvaldského, rožnovského a vsetínského panství objevují od konce 15. století. Horský chov ovcí převzalo postupně také domácí usedlé obyvatelstvo.

Počátky formování regionu a jeho chápání jako specifické oblasti jsou rovněž spojeny se skutečností, že se Valaši zčásti hlásili k reformačnímu hnutí a po jeho potlačení prosluli i účastí na odboji proti císaři. K tomu se pak váže také v 19. a 20. století zveličený, a především romanticky zidealizovaný náhled na zbojnictví, které sice bylo sociálně motivovanou revoltou, ale také kriminální aktivitou loupeživého charakteru.

Valašsko je národopisnou oblastí, kolem níž se vytvořilo a ve vědomí široké veřejnosti upevnilo nejvíce falešných představ. Snad nejznámější je tvrzení, že moravští Valaši jsou potomky rumunských Valachů (tzv. valašská kolonizace), což je dokládáno slovy rumunského původu jako *bača*, *brynza*, *čutora*, *grůň*, *fujara*, *hafa-
ra*, *koliba*, *košár*, *žinčice* ad., a samozřejmě samotnými specifiky horského pastevectví. Reálně však byly údolní oblasti moravských Beskyd osídleny obyvatelstvem domácího původu už ve 13. století, ve stejné době zde byly olomouckým biskupstvím zakládány i nové obce, v nichž se usazovali osadníci ze střední Moravy a snad i ze Slezska. Tzv. pasekářská kolonizace horských částí Beskyd a Javorníků v průběhu 16. a 17. století byla opět záležitostí domácího obyvatelstva, přičemž teprve její doznívání v 18. století se protnul s již zmíněnou tzv. valašskou pasteveckou kolonizací. Ta však rozhodně nebyla jednorázovou migrační vlnou rumunských pastevců, jak tvrdí řada starších odborných i popularizačních prací, ale dlouhodobým procesem osídlování karpatských hor. Při něm docházelo k předávání pastevecké kultury od Rumunska přes Ukrajinu, Polsko a Slovensko až po naše východní pohraničí. Počet jinoetnických přistěhovalců na území Moravy a Slezska byl poměrně nízký, přesto dokázali zprostředkovat konkrétní kulturní prvky, které se pak výrazně uplatnily při zformování Valašska jako etnografického regionu. Více než samotná tradiční kultura však k upevnění regionální identity obyvatel této oblasti přispěly od konce 19. století, a zejména v první polovině 20. století aktivity národopisných a osvětových pracovníků, literátů, výtvarných umělců či členů Sokola a dalších kulturních organizací a iniciativ (výstav, folklorních festivalů apod.). S nimi šlo ruku v ruce cílevědomé pěstování, popularizování, revitalizování či přímo dotváření někdy již zaniklých regionálních lidových tradic.

V nejmenším počtu jsou v našem zpěvníku zařazeny písně z území Kroměřížska, z jižní Hané, kde se setkává okraj Valašska, hostýnského Záhoří a Hané, svérázného regionu, jehož tradiční projevy pronikly až do vysoké kultury. Tzv. hanácké opery (zpěvohry ve stylizovaném hanáckém dialektu) a *hanatica* (instrumentální skladby ze 17. a 18. století inspirované tanečními projevy hanácké provenience) jsou dokladem bohatosti regionu a velké kulturní tradice. Folklor a další projevy lidové kultury zde ale velmi záhy začaly mizet a byly nahrazovány populární městskou kulturou. Sběratelé zde tak zaznamenali mnohem méně písní než v jiných regionech.

Obsáhlou charakteristiku Hané a Hanáků podává etnolog Richard Jeřábek ve čtvrtém svazku *Etnografického atlasu Čech, Moravy a Slezska* (2004). Uvádí zde, že název oblasti a pojmenování zdejších obyvatel pochází od řeky Haná, s dokladem ze 13. století. Označení Hanáci se pravděpodobně nejdříve vyskytuje v díle J. Blahoslava *Gramatika česká* (1571), název Hané jako pojmenování národopisné oblasti se pak objevuje v první polovině 17. století na mapě Moravy od J. A. Komenského. Haná je tu představena jako okrsek jižně od Prostějova pokrývající jen část území, které bylo později řadou autorů označováno za ústřední etnografický region země. Písemné prameny nás přesvědčují, že pojmenování Haná bylo v té době obecně známé a že se Hanáci zřetelně odlišovali od svého okolí.

Národopisec Josef Klvaňa popisuje hanáckou krajinu jako rovinu a mírnou pahorkatinu mezi Drahanskou vysočinou, Bradlem, Sudetami, západními výběžky Karpat a Hříběcími horami – na Uničovsku, Litovelsku, Olomoucku, Prostějovsku, Přerovsku, Kojetínsku, Vyškovsku, Zdounecku a Kroměřížsku s tím, že tento region

nelze přesně vymezit ani podle nářečí, ani podle kroje. V *Ottově slovníku naučném* je Haná popsána jako rovina táhnoucí se od Bludova na severu k Napajedlům na jihu, mezi městy Vyškov, Prostějov, Litovel, Šternberk, Lipník, Holešov, Napajedla a Zdounky. Hanou protéká řeka Morava, s levými přítoky Bystřice, Bečva, Rusava a z pravé strany s řekami Třebůvka, Valová a Haná.

Podle R. Jeřábka lze předpokládat, že Haná tvořila od středověku historické a kulturní jádro Moravy a Hanáci představovali dominantní a nejstabilnější složku moravského obyvatelstva, která se programově vyhýbala překotným procesům. Vlivem relativního blahobytu se nijak významně nepodílela na protifeudálním odporu a dlouho si i houževnatě udržovala a upevňovala své jazykové a kulturní tradice.

Už od 18. století je uvnitř Hané rozlišeno několik skupin hanáckého obyvatelstva: Hanáci v oblasti mezi Vyškovem, Prostějovem, Olomoucí, Přerovem a Kojetínem, včetně *Blatňáků* (*Blatáků*, *Blatánů*) na říčce Blatě (tekoucí s Romžou přes Prostějov), z nichž se vyčleňovali podle nářečí *Čuháci* v trojúhelníku mezi Prostějovem, Olomoucí a Tovačovem, *Zábečáci* (*Zábečváci*, *Bečváci*) na levém břehu dolního toku řeky Bečvy od Přerova k Holešovu, nebo dokonce až k Otrokovicím, *Moravjáci* poblíž Tovačova a *Zámoravjáci* (*Zámoravčáci*) na Hulínsku a Kroměřížsku. V neposlední řadě to byli tzv. *Podhoráci* mezi Bystřicí pod Hostýnem a Holešovem, kteří žili na území, které se z geografického zřetele označuje jako bystřické nebo hostýnské Záhoří v okolí Bystřice pod Hostýnem a lipenské/lipnické Záhoří v okolí Lipníku nad Bečvou. Toto území tvořilo kulturně specifickou přechodnou oblast mezi Hanou a Valašskem, v níž se setkávaly jazykové i kulturní elementy obou těchto národopisných oblastí. Do členění Hané se promítá nejen čtyři století trvající organický vývoj, ale i řada umělých zásahů ze strany různých pisatelů vlastivědných, národopisných, historických i beletristických prací převážně z konce 19. století.

Na území Zlínského kraje zasahuje Haná pouze svým jihovýchodním cípem. Je to oblast Holešovska a Kroměřížska. Ve srovnání s rovinatou centrální Hanou je zde krajina mírně zvlněná, zachovává si zemědělský charakter, po stránce architektonické jsou zde typické vesnice s návesní ulicí okapově orientovaných gruntů. Způsoby bydlení a hospodaření na tradiční hanácké vesnici v minulosti dokládají např. expozice Muzea Kroměřížska s Muzeem v přírodě v Rymicích.

Okolí Holešova můžeme označit jako jihovýchodní Hanou, okolí Kroměříže za jižní Hanou, kde na západní straně okresu Kroměříž sahá hanácký region až k obcím Střilky, Zástřizly a městu Koryčany, které můžeme definovat jako jihozápadní Hanou v podhůří vrchoviny Chřiby (někdy označované jako Buchlovské hory) ve středovýchodní části Moravy mezi Kyjovem a Kvasicemi. Nejvýchodnější část okresu Kroměříž představuje již zmíněné přechodné pásmo označované jako Záhoří. Sahá až k Svatému Hostýnu, na jehož úpatí se nachází již zmíněná obec Rusava, etnograficky náležející k Valašsku.

Věříme, že námi vybraný písňový materiál bude dobře sloužit dětem a všem, kdo se jim profesně i zájmově věnují, a to nejen při realizaci tvůrčích počinů, ale i k „pouhé“ radosti. Předchozí svazky už nyní sklízí své ovoce, neboť písně v nich publikované se už objevují na nových hudebních nosičích, jsou prezentované na koncertech, slyšíme je na nejrůznějších slavnostech, festivalech i soutěžích. Proto se těšíme, že i dětské folklorní aktivity budou brzy protkány písničkami z tohoto zpěvníku.

Romana Habartová

NÁRODOPISNÉ OBLASTI ZLÍNSKÉHO KRAJE
ETHNOGRAPHICAL AREAS OF THE ZLÍN REGION

Ediční poznámka

Pátý svazek edice *Zlínský kraj v lidové písni* přináší písně určené zejména dětem. Zpěvník je – stejně jako čtyři předchozí publikace – sestaven především z rukopisných materiálů, které jsou součástí sbírkových a dokumentačních fondů brněnského pracoviště Etnologického ústavu AV ČR. Jde o záznamy písní zachycených v lidové zpěvní tradici desítkami sběratelů za téměř dvě stě let: od tzv. guberniálního sběru v roce 1819 přes aktivity Janáčkem vedeného Pracovního výboru pro českou národní píseň na Moravě a ve Slezsku v rámci sběratelsko-edičního podniku *Lidová píseň v Rakousku* (*Das Volkslied in Österreich*) a na něj navazujícího Státního ústavu pro lidovou píseň až po sběry pracovníků či spolupracovníků pozdějšího Ústavu pro etnografii a folkloristiku ČSAV, který se v roce 1999 proměnil v dnešní Etnologický ústav AV ČR.

Záměrem vydavatele publikace, kterým je Zlínský kraj, bylo pomoci pedagogům a vedoucím dětských souborů a muzik při hledání repertoáru vhodného pro jejich svěřence. Z rozsáhlých rukopisných písňových fondů brněnského pracoviště Etnologického ústavu AV ČR jsme vybrali co nejvíce dosud nepublikovaných písní spadajících do oblasti tzv. dětského folkloru (písně vytvořené a zpívané dětmi) i folkloru pro děti (písně dospělých zpívané dětem, v našem případě především ukolébavky). Velkým překvapením pro nás bylo poměrně malé množství dětských písní zapsaných v jednotlivých lokalitách dnešního Zlínského kraje (a to především v těch, které se řadí ke Slovácku). Při zaznamenávání písňového folkloru byly většinou preferovány písně dospělých, resp. sběratelé zapisovali především u dospělých zpěváků a zpěvaček, navíc často vyhledávali pamětníky, tedy nejstarší generaci nositelů zpěvní tradice. V jejich aktivním repertoáru už dětské písně a popěvky většinou scházely. Pokud nebyli sběrateli přímo dotázáni, zcela logicky si na ně při svém zpěvu nevzpomněli. Jen tak si lze vysvětlit velmi malé procento dětských písní v materiálu zapsaném do 50. let 20. století. Větší množství obsahují pouze rukopisné záznamy z Valašska, kde od konce 40. let proběhlo několik systematických plošných a odborně vedených sběratelských akcí. Jestliže tedy v našem zpěvníku písně z Valašska početně převyšují materiál z ostatních národopisných oblastí spadajících do dnešního Zlínského kraje, neznamená to, že by jinde děti nezpívaly věkově přiměřený repertoár. Spíše jde o – svým způsobem nešťastný – důsledek dobové podmíněné a z dnešního hlediska nedokonalé sběratelské metody, která byla zaměřena na získání co největšího množství písní, jež sběratelé vnímali nejen jako lidové, ale zároveň hodnotné, tedy pěkné.

Do našeho zpěvníku jsme se rozhodli zařadit i písně z několika tištěných edicí. Na další publikace zde chceme pouze upozornit, neboť v nich zájemce může poměrně jednoduše najít velké množství zajímavého materiálu. Jsou to zejména *Naše děti* Františka Bartoše (1898, reprint 2005), *Valaské písničky* 1–5 Jana Nepomuka Poláška a Arnošta Kubeši ([1939, 1940], 1941, 1944, 1946), *Lidové písně a tance z Valašskokloboucka I, II* edičně zpracované Karlem Vetterlem (1955, 1960), *Záleské písně z okolí Luhačovic* Josefa Černíka (1957), *Valašské písně* Metoděje Bakaly (2005) či *Písně z Kopanic ze zápisů Josefa Černíka* (2010). Množství hudebně-tanečního materiálu obsahují také edice připravené pro dětské folklorní soubory Zdenkou Jelínkovou (větší část její bibliografie je dostupná online na <https://revue.nul.cz/wp-content/uploads/2021/04/Jeli%CC%81nkova%CC%81-Zdenka.pdf>). Upozorňujeme také na publikaci Olgy Hrabalové *Hastrmane, tatrmane* (1971), která obsahuje inspirativní výbor lidových písní, říkadel, hádanek, her a pohádek pro děti, byť bez udání lokalit jejich původu.

Výběr materiálu jsme prováděli se snahou oživit některé zapomenuté písně a pomoci dětským souborům při vytváření často tematicky zaměřených slovesně-hudebně-tanečních čísel. Do našeho zpěvníku jsme proto zařadili nejen písně skutečně dětské, ale i některé písně z repertoáru dospělých, které mohou – dle našeho názoru – děti od určitého věku zpívat, byť v jejich textu nacházíme milostné či různorodé žertovné motivy (časté jsou např. v písních o různých řemeslnících, přičemž k nejposměšnějším patří písně o ševcích, jejichž řemeslo bylo považováno za nečisté, protože ševci zpracovávali surovinu z mrtvých zvířat). Vycházíme z toho, co mohou upotřebit dětské soubory ve svých pásmech či děti soutěžící na pěveckých přehlídkách, jejichž poroty hodnotí i vhodnost obsahu písně pro věk soutěžícího. Základním hlediskem výběru pro nás proto byla především pochopitelnost obsahu pro dětskou mentalitu.

Položíme-li si otázku, jaké písně v minulosti tvořily vlastní dětský repertoár, odpovědi jsou nám desítky písní o zvířatech, o pasení a s ním spojenými aktivitami a samozřejmě také písně spjaté s různými pohybovými hrami. Dětský folklor velmi jasně odráží fakt, že děti trávily množství času venku a všímaly si přírody kolem sebe. Hezkým dokladem je vzpomínka Tomáše Tomance (* 1866) z obce Lutonina nedaleko Vizovic, zachycená v roce 1954: „*Ale bývalo veselo na světě! Ptáci bývali škrivánci, a to dyž zme pásli, vyletovali vysoko dovrchu, švrčci švrkávali, pěkné to bylo!*“ (EÚB, sign. A 851, s. 82). Nelze se tak divit množství písní o ptácích, které v tradičním prostředí v oblasti dětského folkloru doplňovala tzv. ptačí řeč (slovní napodobení zvuků vydávaných ptáky), kterou zachytil již František Bartoš ve své práci *Naše děti* a po něm řada dalších sběratelů.

Oblibu žertovných písní o zvířatech nejen u dětí dokládá množství variant písně s textovým incipitem *Na té lúce zelené a Vdávalo se naše trdlo/motovidlo*. První z nich představuje zvířecí grotesku rozšířenou zejména na východní Moravě a na Těšínsku, která se zpívala při besedách pro obveselení všech přítomných. Nejstarší znění (spojující sloky „ze tří Újezdů“) známe ze třetí sbírky Františka Sušila (*Moravské národní písně s nápěvy do textů vřaděnými*, 1853–1859), nejpodrobnější pak zaznamenal ve Velké nad Veličkou sběratel Martin Zeman (otištěno in Bartoš, František – Janáček, Leoš /eds./: *Národní písně moravské v nově nasbírané*, 1899–1901). Porovnáním jednotlivých variant, které jsme zařadili do našeho zpěvníku, čtenář velmi rychle zjistí, jak často zpěváci zaměňovali úlohy jednotlivých zvířat a také jak měnili pořadí strof. Tím samozřejmě někdy zatemnili původní obsah písně. Motivy o konzumaci alkoholu nejsou pro malé děti sice zcela vhodné, pro náctileté mohou být ale naopak vítaným zábavným prvkem. Šikovný vedoucí souboru si pak s dramatizací této výpravné písně jistě dokáže poradit. Podobné možnosti podle nás nabízí také množství variant písně o svatbě trdla s motovidlem, které se zúčastnili různí ptáci. Ani jedno znění, které jsme do naší edice zařadili, není stejné, vybírat lze proto dle libosti. Otiskujeme také dvě varianty žertovné grotesky *Byl na Půlčinách Ezechýl jeden*, která vznikla pravděpodobně jako parodie na starobylou píseň o mládenci Theofilovi. Pro zájemce o podrobnosti k této písni a případné další varianty odkazujeme na srovnávací poznámku otištěnou v edici Karla Vetterla *Lidové písně a tance z Valašskokloboucka II* (1960, s. 68–70).

Zvláštní kategorii lidové zpěvnosti představují ukolébavky, kterých ve srovnání s jinými národy nebylo v naší tradiční kultuře zapsáno mnoho. Jak dokládá náš výběr, šlo většinou o nepatrně odlišné textové varianty známých, hudebně velmi jednoduchých popěvků postavených především na rýmech. Hlavní funkcí byl monotónní zpěv určený k ukolébání dítěte ke spánku, a tak smysl textů, resp. nějakou jejich logiku, je

někdy zbytečné hledat. Dnešní čitatele ale zřejmě překvapí některé sociální motivy, které jsou v ukolébavkách zachyceny – třeba ten o konzumaci alkoholu...

Princip rytmického rýmování bez nějakého smysluplného významu známe i z jiných písňových druhů, většinou žertovného obsahu. Z rukopisných zápisů je dnes těžké zjistit, zda šlo o repertoár dětský, anebo určený pro dospělé. Sběratelé se totiž zaměřovali především na samotné písně a informace týkající se jejich funkcí (resp. zpěvních příležitostí, při kterých se zpívaly) a také to, kdo je vlastně zpíval, většinou bohužel neuváděli. Nicméně vzhledem ke známému faktu, že dětský folklor byl a dodnes je plný různých nonsensových říkadel a písní, vědomě je zařazujeme i do této edice (např. č. 138, 158, 175, 210, 213, 228, 244), a to včetně tzv. nekonečných písní (č. 57, 237).

Zcela záměrně jsme do zpěvníku zařadili pro někoho možná i překvapivé lokální varianty písní, které jsou dnes známe v jediné obecně známé verzi především díky školním a společenským zpěvníkům. Chceme tak ukázat, že většina písní žila v lidové zpěvnosti v desítkách blízkých či vzdálenějších variant a žádná z nich nebyla „ta jediná správná“ (viz např. *A já su synek z Polanky, Ach, ráno, ráno, skoro-i si, Kočka leze díru, Sedí ptáček na rokytě, Za horú, za dolem, za tym lesem*). Vědomě jsme vybírali také varianty jediné písně: jsou totiž dokladem toho, jak se stejné či obdobné texty zpívaly na rozmanité nápěvy i jak se proměňovala jejich slova (např. *Hnalo dívča krávy, Když sem byl maličký pacholíček, Když sem chodil do školy, Žaloval sa pták ptákoví*). Učebnicovým příkladem jsou v tomto ohledu dvě v lidové tradici velmi oblíbené písně – jedna o pečení chleba (č. 62, 97, 128, 160), druhá o tom, jak se komáři ženili (č. 111, 148, 222). Vybrali jsme i několik písní, které evidentně pronikly do dětského repertoáru ze školního prostředí (č. 95, 100), anebo anonymní autorskou tvorbu tvůrčích jedinců z venkovského prostředí, která ještě neprošla procesem zlidovění (folklorizace). Jsou zajímavým dokladem poslední fáze lidové zpěvnosti v době nástupu populární masové kultury (č. 15, 25, 98, 104).

Na tomto místě je třeba připomenout, že není vždy třeba držet se přesného znění textů. Např. nahrazování místních adjektiv v lidové tradici patřilo k těm nejběžnějším způsobům variačních obměn a zároveň „přivlastňování“ jednotlivých písní do kolektivního repertoáru té které obce (srov. např. píseň *Naš kocurek není doma, šel na špacír do Šanova*, ale také *šel na špacír do Lačnova*; píseň *Hajzibonští tovaryši na špacírku šli se na jižním Valašsku na posměch papučářům* zpívala také jako *Ti klobúčtí tovaryši na špacírku šli*, o něco dál na Zálesí ale např. jako *Ti bojkovští súkeníci do háječka šli*). Podobným způsobem lze tedy velmi jednoduše přizpůsobit zapsanou píseň vlastní potřebě.

Pro usnadnění práce se zpěvníkem byly vypracovány dva rejstříky. Rejstřík lokalit zohledňuje názvy obcí v době sběru: např. písně zapsané v Jasence, dnes součásti Vsetína, jsou zařazeny pod Jasenku, nikoliv pod Vsetín. Rejstřík písní podle hlavních tematických okruhů či funkcí by měl pomoci především vedoucím dětských souborů při hledání vhodného materiálu pro jejich scénická pásma, která často sledují konkrétní dějovou linku či téma. Některá dnes nesrozumitelná slova v dialektu pak vysvětluje nářeční slovníček.

Do textů písní bylo zasahováno jen v nezbytných případech, např. při odstranění zřejmých chyb nebo při úpravě pravopisu podle současné normy (zejm. interpunkce, vlastní jména, názvy svátků a slova související s křesťanskou vírou). Upraveny byly také některé významové textové nelogičnosti, způsobené většinou špatnou pamětí zpěváků. V odborné edici by jejich „chyby“ byly zajímavým zdrojem pro studium paměti a analýzu

tradování folklorního materiálu, v edici určené široké veřejnosti však nemá smysl předávat dalším generacím zřejmé chyby. Ponechány byly naopak veškeré nedokonalosti v rýmech, slovních tvarech i ve stavbě veršů či celých strof, neboť takto lidové písně skutečně žily. Všechny rozhodně nepředstavovaly tak ideální tvary, jaké známe např. ze sbírky Františka Sušila, který řadu textů skládal z různých verzí, aby docílil co nejúplnějšího tvaru.

Členění textu do veršů bylo revidováno podle hudební stavby písně a zápis textu byl přizpůsoben současné ediční praxi – byla odstraněna většina vykřičníků, otazníků a uvozovek, pokud jejich použití nebylo nezbytné kvůli srozumitelnosti textu.

Dialekt byl upravován jen výjimečně a může být uživateli vnímán možná i překvapivě. Už od dob působení Františka Sušila (1804–1868) je známo, že nářečí v moravských regionech bylo značně nejednotné. Rozkolísanost se týkala např. tvrdého **l**, označovaného také někdy jako **obalované l** (zapisuje se jako přeškrtlé **ḷ**, vyslovuje se jako **u** – *milá* [čti *miuá*]). Mnozí sběratelé na jeho zapisování vědomě rezignovali s odůvodněním, že výslovnost souhlásky je tak rozdílná, že v některých oblastech se téměř v každé vesnici vyslovuje jinak. Absence označení této hlásky v jejich sběrech ale neznamenaá, že zpěvák či zpěvačka hlásku nevyslovovali, spíše odráží fakt, že sběratelé její výslovnost nerespektovali. V naší edici se tato hláska týká pouze jedné písně z Bystřice pod Lopeníkem a jedné písně z Lidečka.

V předmluvě ke své třetí sbírce Sušil píše, že hojně nedůslednosti či odchylky od dialektu v textu jednotlivých písní připadají na vrub přejímání písní z jiných oblastí a vlivu školy na stírání nářečních rozdílů. K podobným zjištěním dospěl na konci 19. století dialektolog a sběratel Ignác Hošek (1852–1919), když ve svém spisu *O poměru jazyka písní národních k místnímu nářečí* (1897) uvedl, že „jazyk písní národních není pravým obrazem nářečí toho místa, kde tyto písně se zpívají. [...] Kdo by z jazyka písní národních soudil o nářečí toho místa, kde tyto písně se zpívají, došel by výsledků buď nesprávných, nebo nejistých. Bádání jazykovědná, která se zakládají na písních národních, založena jsou na písku“.

Charakteristickým znakem textů lidových písní je i nejednotnost v kvantitě (délce) samohlásek, ve tvarech koncovek slov i v celých slovech (např. dublety *sa/se* v písních *Maličká su*, *Na hoře, na hoře zdechnul tam kůň*, *Za horů, za dolem, za tym lesem*, *Zajíček sa na dolině pase*; dubleta *mamičko/mamička* v písni *Daj ňa, mamičko* /varianta ze Strání/). Obecně tento fakt konstatoval již zmíněný František Sušil, když v roce 1832 v předmluvě ke své první sbírce (*Moravské národní písně*) upozorňoval na složitost přesného zaznamenání výslovnosti jednotlivých hlásek a ukazoval, že na Moravě lze hranice nářečí nalézt i v jedné obci: „Zkrátka řeč slovanská v Moravě jest ustavičný přechod od jednoho ke druhému nářečí, a často se dvoje setká v dědině jedné, tak že i tentýž člověk jednou řekne **milej** paní, po druhé **milý** paní. Není tedy divu, že v prstonárodních písních obzvláště v rýmech gramatická důslednost nepanuje...“

Využíváme této příležitosti, abychom vysvětlili zajímavou proměnu textů lidových písní v průběhu 20. století. Jak doložily celé generace sběratelů i dialektologů, na rozdíl od ostatních folklorních druhů a žánrů (pohádky, pověsti, přísloví, pořekadla atd.) nebyl dialekt v lidové písni nikdy dodržován, a to z celé řady důvodů. K nejdůležitějším patřilo zachování rýmu (srov. např. píseň *Na té louce zelené, pasou sa tam jelené* – č. 54), ozvlášťňování písní spisovnými tvary, ale i slovakismy, maďarismy (těch je v naší edici hned několik, jde však většinou o značné zkomoleniny, jejichž původní význam nelze z větší části již zjistit) a germanismy, a především

migrace písní z regionu do regionu. Vlivem zájmu o zanikající projevy lidové kultury a rozličných snah o jejich záchranu, zejména pak díky činnosti nejrůznějších zájemců o tuto oblast, národopisných a kulturních pracovníků, folklorních souborů, muzik a pěveckých sborů se v průběhu 20. století situace obrátila. Dialekt je zpěváky do textu často „vracen“, spisovné tvary, které naši předkové pocitovali jako básnické ozvláštnění a povýšení textu, jsou vnímány jako chybný zápis, či úpadek dialektu. Chápeme, že se dnešní interpreti lidových písní budou bránit spisovným tvarům, které jim zní „nelidově“. Nemáme v úmyslu jim to vymlouvat, protože čas nelze vrátit. Jen se pokoušíme vysvětlit jazyk řady písní, které jsou v tomto zpěvníku zařazeny, a ukázat, že nejde o chybu zapisovatelů, nebo dokonce o jejich vědomý zásah. Zároveň chceme upozornit na skutečnost, že lidové písně fungují jako svým způsobem paměťová „kulturní konzerva“ a uchovávají řadu dnes již nepoužívaných, nebo dokonce zapomenutých výrazů a tvarů slov. Pro mladší generaci mohou být ale nesrozumitelné i některé jazykové jevy, které starší generace vnímají jako známý fakt – např. vyjadřování se o rodičích či prarodičích ve 3. osobě množného čísla (*mamka říkávali* – č. 230, *maměnka vychovali* – č. 167). Je zřejmé, že srozumitelnost dialektu se s každou další generací zmenšuje a že v budoucích edicích bude právě této stránce lidové písně potřeba věnovat stále větší pozornost. Již dnes proto upozorňujeme, že některé nezvyklé tvary slov či jakoby přehozené hlásky nejsou námi přehlédnutou chybou, ale dokladem mluvy našich předků – např. *Do ho najdeš* (č. 28), *mama peče dolky* (č. 71), *herbavny* (č. 29), *toralů* (č. 114), na *záleta* (č. 249), zájmeno *mja* (č. 197, 236), sloveso *mjet/mjet'* (č. 39, 191), *neide* (č. 188, 245) vypouštění souhlásky *l* v podřadicí spojce *-li* (č. 147, 152, 208).

Po dialektologické stránce je zajímavé, že v řadě valašských obcí byly u některých zpěváků zapsány texty písní s krátkými samohláskami ve slovech, kde by je člověk znalý místních dialektů nečekal (např. č. 2, 12, 92, 94, 110, 197, 246). Dialektologické výzkumy ve stejných obcích u jiných osob podobné krácení nepotvrdily (viz Skulina Josef: *Severní pomezí moravskoslovenských nářečí*, 1964). Stejný rys však nacházíme i v písních z oblasti luhačovického Zálesí. Dochované zvukové záznamy písní z 50. let 20. století pak potvrzují, že nešlo o chybu sběratelů, ale spíše o individuální výslovnost jednotlivých interpretů, kterou lze sledovat i v dnešní společnosti u řady jedinců, kteří v hovorové řeči mnohá slova vyslovují „nepořádně“. Rozhodnutí, do jaké míry bude tento jazykový rys v písních dodržován, tak necháváme na uživatelích tohoto zpěvníku.

Stejně jako ve čtyřech předešlých svazcích nám byla po dialektologické stránce velkou měrou nápomocná PhDr. Martina Ireinová, Ph.D., z dialektologického oddělení Ústavu pro jazyk český AV ČR, které je třeba poděkovat také za obětavou pomoc při upřesňování významu některých méně známých nářečních výrazů a tvarů.

Ještě složitější problematiku představuje notace moravských lidových písní. Jde zejména o zápis tzv. písní táhlých (volně rytmizovaných) a písní k točivým párovým tancům (které v nápěvu obsahují řadu triol, jež bez znalosti tanečního kroku a hudebního doprovodu mohou svádět k zápisu v lichodobém – např. 3/4 – taktu), s nímž se s různou úspěšností vyrovnávali sběratelé až do poloviny 20. století. Protože nejsme zpětně schopni určit, která píseň se skutečně zpívala v lichodobém metru (např. jako valčík) a která byla pouze špatně pochopena zapisovatelem na základě zpěvního podání mimo taneční příležitost, resp. bez tanečního pohybu, ponecháváme většinu písní tak, jak byly zapsány. S vědomím výše uvedeného pouze upozorňujeme na fakt, že 3/4 či 3/8 metrum některých písní nemusí být závazné (např. *Hnalo děvča krávy* – č. 89). Mnohé nápěvy se navíc zpívaly jak v lichodobém, tak v sudodobém metru.

Vkládání repetice bylo často individuální záležitostí, a není proto nutné je přesně dodržovat. Každý zpěvák k písni přistupoval osobitě, repetice zpíval různě, a to i v průběhu jediné písně. Z terénních výzkumů víme, že někteří zpěváci si takto pomáhali, aby měli čas rozpomenout se na slova následující strofy. Dodržování repetice je tak do značné míry ponecháno na libovůli zpěváků a zpěvaček.

Některé uživatele možná překvapí množství písní, které mají v jednotlivých strofách odlišný počet slabik v některém verši. Tento poměrně častý rys moravské lidové písně zohledňovalo při zápisu nápěvu jen málo sběratelů (např. Hynek Bím či Josef Černík), ve většině písňových edicí nebyl tento problém řešen. Protože víme, že ne všichni uživatelé našeho zpěvníku si dokážou s tímto problémem poradit, snažili jsme se různé rozměry veršů ve strofách ve všech případech zachytit: v nápěvu jsou zapsány **notami s opačně směřovanými nožičkami**. Stejným způsobem je zapsána rovněž odlišná varianta písňového nápěvu, resp. jeho části. Ve složitějších případech jsou varianty jednotlivých taktů vysázeny menším písmem přímo pod hlavním nápěvem.

Dělení slabik v textu pod notami je možné buď podle gramatických pravidel, anebo podle zpěvu. Protože tato publikace představuje edici určenou především zájemcům o zpěvní praxi, přiklonili jsme se k druhému způsobu, v němž jsou všechny souhlásky na konci slabiky s výjimkou hlásky **m** a **n** a slabikotvorného **l** a **r** přiřazovány k slabice následující. Takto by se také písně měly interpretovat, aby se zpěváci vyhnuli stále rozšířenějšímu nešvaru „držení tónu“ na souhláskách (např. na hlásce **j** v citoslovcích **ej** nebo **aj**) místo na samohláskách, které dovolují rozeznění hlasu. Pravidlo je v tomto případě velmi jednoduché: zpívejte tak, jak mluvíte, neprotahujte ty hlásky, které při řeči neprodlužujete (pokud to nevyplývá přímo z nápěvu), nestůjte na hláskách, na nichž byste nestáli při řeči.

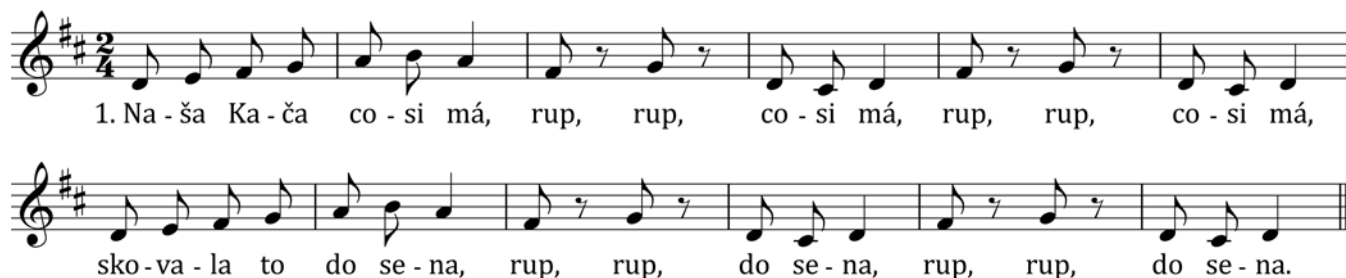
Závěrem chceme vyslovit přání: vnímejme lidovou píseň nikoliv jako kodifikované a pietně uchovávané kulturní dědictví, jehož obměna je chápána jako prohřešek proti tradici, ale jako živý a stále se proměňující útvar, který může být i dnes osobní výpovědí jednotlivce. Jen tak ji dokážeme učinit součástí naší každodennosti a uchovat ji pro další generace. Snažme se ale také pochopit, že měla po textové i hudební stránce své zákonitosti, jejichž porušení může znamenat překročení hranic tohoto žánru. Jak nakládat s lidovou písní velmi přesně vyjádřil Leoš Janáček v roce 1922 v jedné ze svých přednášek: „*Nepřeceňovat – nepodceňovat. Poznat!*“

Lucie Uhlíková
Etnologický ústav AV ČR

1. Naša Kača cosi má

Bílovice

1. Na - ša Ka - ča co - si má, rup, rup, co - si má, rup, rup, co - si má,
sko - va - la to do se - na, rup, rup, do se - na, rup, rup, do se - na.

1. Naša Kača cosi má,
|: rup, rup, cosi má, :|
skovala to do sena,
|: rup, rup, do sena. :|

2. A to byly ořechy,
|: rup, rup, ořechy, :|
a bylo jich tři měchy,
|: rup, rup, tři měchy. :|

2. Dyby moje ručky nerubaly bučky

Nový Hrozenkov

1. Dy - by mo - je ru - čky ne - ru - ba - ly bu - čky, u - mě - ly by vy - ši - vať,
a - le že mé ru - čky mu - sa ru - bať bu - čky, tož ne - um - ja vy - ši - vať.

1. Dyby moje ručky
nerubaly bučky,
uměly by vyšívat',
ale že mé ručky
musa rubat' bučky,
tož neumja vyšívat'.

2. Dyby moje nožky
nechodily bosky,
uměly by tancovat',
ale že mé nožky
musa chodit bosky,
tož neumja tancovat'.

3. Hajzibónští tovaryši na špacírku šli

Valašské Příkazy

1. Ha - jzi - bón - ští to - va - ry - ši na špa - cí - rku šli, hej,
do há - jí - čka ze - le - né - ho vy - bí - rat si vši, hej,
na špa - cí - rku šli, hej, na špa - cí - rku šli,
vy - bí - rat si vši, hej, vy - bí - rat si vši.

1. Hajzibónští* tovaryši
na špacírku šli, hej,
na špacírku šli, hej,
na špacírku šli,
do hájíčka zeleného
vybírat si vši, hej,
vybírat si vši, hej,
vybírat si vši.

2. Hej, ty bratře, kamaráde,
podej mi tu hůl, hej,
podej mi tu hůl, hej,
podej mi tu hůl,
leze mně tam za obojkem,
jak uherský vůl, hej,
jak uherský vůl, hej,
jak uherský vůl.

3. Aj, ty bratře, kamaráde,
ten tvůj to je nic, hej,
ten tvůj to je nic, hej,
ten tvůj to je nic,
já jich tam má za obojkem
několik tisíc, hej,
několik tisíc, hej,
několik tisíc.

* Hajzibónští (ajznbónští) – železniční

4. V čirém poli stójí hruška

Bílovice

1. V či - rém po - li stó - jí hru - ška, o - rú - ba - ná až do vr - ška.

Kdo ju o - rú - bal? Ho - fe - ři, va - řa ze - má - ky k ve - če - ři.

1. V čirém poli stójí hruška,
orúbaná až do vřška.
|: Kdo ju orúbál? Hořeři,
vařa zemáky k večeři. :|

5. Ach, bože, rozbože, co naši dělají

Neubuz

1. Ach, bo - že, ro-zbo - že, co na - ši dě - la - jú, jak by-zme my je - dli,

nic nám ne - dá - va - jú, jak by-zme my je - dli, nic nám ne - dá - va - jú.

1. Ach, bože, rozbože,
co naši dělají,
jak byzme my jedli,
nic nám nedávají,
jak byzme my jedli,
nic nám nedávají.

6. Keby mňa moja mamička stará

Strání

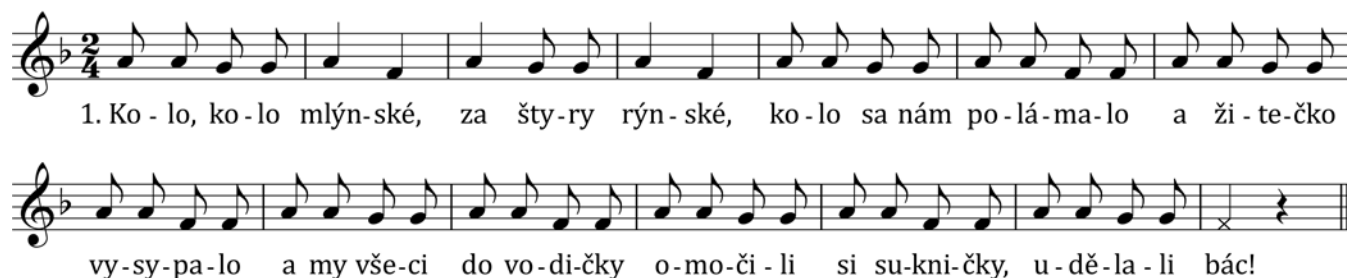
$\text{♩}=84$

1. Ke - by mňa mo - ja ma-mi-čka sta - rá na trá - vu vza-la, na trá - vu vza - la,
ve - ru bych já jí, ma-mi-čke sta - rej, no - šu na-ža - la, no - šu na - ža - la.

1. Keby mňa moja
mamička stará
na trávu vzala,
na trávu vzala,
veru bych já jí,
mamičke starej,
nošu nažala,
nošu nažala.
2. Ale mňa moja
mamička stará
na trávu nedá,
na trávu nedá,
rači ju sama
mamička stará,
po polu hledá,
po polu hledá.
3. V polu jí néni,
v polu jí néni,
ona je v seči,
ona je v seči,
co pod ňú orú,
co pod ňú orú
panští pacholci,
panští pacholci.
4. Panští pacholci,
panští pacholci,
ale né všecí,
ale né všecí,
lež ti, co nosá
lež ti, co nosá
pákové perí,
pákové perí.

7. Kolo, kolo mlýnské

Biskupice

1. Ko - lo, ko - lo mlýn-ské, za šty-ry rýn - ské, ko - lo sa nám po - lá - ma - lo a ži - te-čko
vy-sy-pa-lo a my vše-ci do vo-di-čky o-mo-či - li si su-kni-čky, u - dě - la - li bác!

1. Kolo, kolo mlýnské,
za štyry rýnské,
kolo sa nám polámalo
a žitečko vysypalo
a my všeci do vodičky
omočili si sukničky,
udělali bác!

8. Dyž sem krávy vyhánala

Vigantice

Parlando

1. Dyž sem krá - vy vy - há - ňa - la, pě - kně sem si he - le - ka - la,
na po - le, kra - vi - čky, na po - le, má - lo je se - ne - čka v sto-do - le.

1. Dyž sem krávy vyhánala,
pěkně sem si helekala,
na pole, kravičky, na pole,
málo je senečka v stodole.

9. Stojí hruška v širém poli

Valašská Bystřice

1. Sto - jí hru - ška v ši - rém po - li o - lá - ma - ná až do - po - ly. Ja, do ju o - lá - mal?

O - ga - ři, pe - ča si zem - ňá - ky k ve - če - ři. Ja, do ju o -

2. sl.
ma - lo je ____ se - ne - čka, aj,

lá - mal? O - ga - ři, pe - ča si zem - ňá - ky k ve - če - ři.

2. sl.
ma - lo je ____ se - ne - čka, aj,

1. Stojí hruška v širém poli
olámaná až dopoly.
|: Ja, do ju olámál? Ogaři,
peča si zemňáky k večeri. :|

2. Když na pole kravy hnala,
pěkně sobě rurygala,
|: na pole, kravěnky, na pole,
malo je senečka, aj, v stodole. :|

Jiná varianta 2. sloky

A dyž sem ty kravy pásla,
pěkně sem si rurygala,
|: na pole, malenky, na pole,
malo je senečka, aj, v stodole. :|

10. To je, pane, chasa

Ublo

1. To je, pa - ne, cha - sa, ke - rá krá - vy pá - sá, co sa prá - ce na - jde,
než slu - ne - čko za - jde, co sa prá - ce na - jde, než slu - ne - čko za - jde.

1. |: To je, pane, chasa, kerá krávy pásá,:|
co sa práce najde, než slunečko zajde,
co sa práce najde, než slunečko zajde.

11. Hulaj, belaj, kolébu ťa

Brumov

Hu - laj, be - laj, ko - lé - bu ťa, jak mně u - sneš, o - dé - jdu ťa,
o - dé - jdu ťa po - dle vo - dy, o - dé - jdu ťa na ja - ho - dy.

1. Hulaj, belaj, kolébu ťa,
jak mně usneš, odějdu ťa,
odějdu ťa podle vody,
odějdu ťa na jahody.

12. Naš kocurek není doma

Bohuslavice nad Vlárí

1. Naš ko - cu - rek ne - ni do - ma, šel na špa - cír do Ša - no - va.

Naš ko - cu - rek stra - ka - ty ma o - ca - sek u - tá - ty.

1. Naš kocurek není doma,
šel na špacír do Šanova / do Lačnova.
Naš kocurek strakaty
ma ocasek utáty.

13. Hoř, ohníčku, plameněm

Křekov

1. Hoř, o - hní - čku, pla - me - něm, při - jde ba - ba s ka - me - něm,

hoř, o - hní - čku, bl - čkem, při - jde ba - ba s tl - čkem.

1. Hoř, ohníčku, plameněm,
přijde baba s kameněm,
hoř, ohníčku, blčkem,
přijde baba s tlčkem.

14. Hnalo děvča krávy

Újezdec u Luhačovic

Mírně

1. Hna - lo dě - vča krá - vy, hna - lo dě - vča krá - vy
z U - her do Mo - ra - vy, z U - her do Mo - ra - vy.

1. Hnalo děvča krávy,
hnalo děvča krávy
z Uher do Moravy,
z Uher do Moravy.
2. Děvča zablúdilo,
děvča zablúdilo,
krávy potratilo,
krávy potratilo.
3. Pod javor si sedlo,
pod javor si sedlo,
snídaníčko zedlo,
snídaníčko zedlo.
4. Na javor pohlédlo,
na javor pohlédlo,
orla uvidělo,
orla uvidělo.
5. Ach, orlíčku, orle,
ach, orlíčku, orle,
kde sú krávy moje,
kde sú krávy moje.
6. Já sem ich neviděl,
já sem ich neviděl,
ale sem ich slyšel,
ale sem ich slyšel.
7. Pěkné zvonce mají,
pěkné zvonce mají,
pěkně vyzvňajú,
pěkně vyzvňajú,
8. Travičky hledajú,
travičky hledajú,
travičky zeleněj,
vodičky studeněj.

15. Ej, kohútku, ven s pravdú

Bzová

Svižně

1. Ej, kohútku, ven s pravdú,
cože děláš po ránu?
Kokrhám, kokrhám,
hospodyně budívám,
kykyryký.
2. Skoro ráno, ránečko,
skór než vyjde slúnečko,
kokrhám, kokrhám,
dobré ráno všeckým dám,
kykyryký.
3. Ej, kohútku, s pravdú ven,
cože děláš za dvorem?
Kokrhám, kokrhám,
to lenošné poháním,
kykyryký.
4. Ej, kohútku na hnoji,
čem nesedíš v pokoji?
Kokrhám, kokrhám
a slépečky popásám,
kykyryký.
5. Ej, kohútku, kokrhaj
a slépečkám zazpívaj.
Kokrhám, kokrhám
a slépečkám zazpívám,
kykyryký.

16. Když sem já šel do nebe

Bojanovice

1. Když sem já šel do ne - be, sta - vil sem se v pe - kle
a ten ma - lé lu - ci - per tam pe - kl e - rte - ple.

1. Když sem já šel do nebe,
stavil sem se v pekle
a ten malé luciper
tam pekl erteple.

2. A já sem mu povídal,
aby mně jednu dal,
a on mně povídá,
abych si nakopal.

3. A já sem mu pověděl,
že nemám motyky,
on mně na to povídá,
že mám obě ruky.

17. V podvečer tvá čeládka

Zubří

1. V po - dve - čer tvá če - lá - dka, kdo - si nám u - krad ja - bka.

1. V podvečer tvá čeládka,
kdo si nám ukrad jabka.

2. Kdo jich sebral, nevíme,
laskavý Hospodine.

3. Přistavil si k nim žebřík,
kde s nimi utek, nevím.

* Parodie na stejnojmennou duchovní píseň

18. Šel zahradník do zahrady s motykó

Bojanovice

1. Šel za-hra-dník do za-hra-dy s mo-ty-kó, s mo-ty-kó, Le-van-du-le pře-ve-li-ce
vy-ko-pal tam le-van-du-le ve-li-kó, ve-li-kó.

vo-ně-la, vo-ně-la, až se ce-lá za-hrá-de-čka di-vi-la, di-vi-la.

1. Šel zahradník do zahrady s motykó, s motykó,
vykopal tam levandule velikó, velikó.
Levandule převelice voněla, voněla,
až se celá zahrádečka divila, divila.

19. Na mú dušu, já malá su

Želechovice

1. Na mú du - šu, já ma - lá su, já ty krá-vy ne - u - pa - su,

a já bych sa vdá - va - la, kdy-bych mě - la ga - lá - na, tak sa třa - su.

1. Na mú dušu, já malá su,
já ty krávy neupasu,
a já bych sa vdávala,
kdybych měla galána,
tak sa třasu.

20. Dyž sem já šél z Vlčkověj

Vizovice

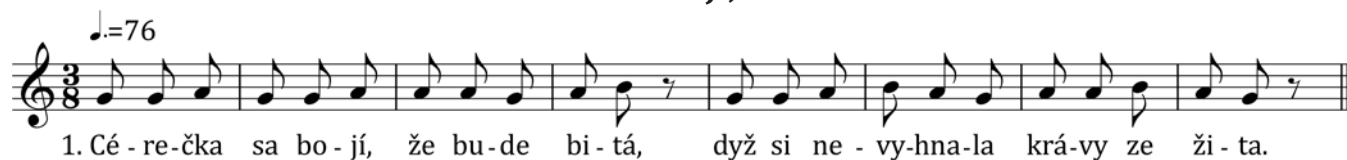
1. Dyž sem já šél z Vl-čko-věj, pes na mňa vr - čál, já sem mu dál ků-re-čku,
a - by on ml - čál. Gu - rá - šku, Gu - ráš, ků - re - čku
tu máš, a - bys na mňa ne - vr - čá - vál, dyž pů - jdu od vás.

1. Dyž sem já šél z Vlčkověj,
pes na mňa vrčál,
já sem mu dál kůrečku,
aby on mlčál.
Gurášku, Guráš,*
kůrečku tu máš,
abys na mňa nevrčával,
dyž půjdu od vás.

*Jméno psa

21. Céřečka sa bojí, že bude bitá

Ublo

1. Cé - re-čka sa bo - jí, že bu-de bi - tá, dyž si ne - vy-hna-la krá-vy ze ži - ta.

1. Céřečka sa bojí, že bude bitá,
dyž si nevyhnala krávy ze žita.

2. Zaslúžená že su, Janičku, nelži,
krávy nejsú v žitě, ale sú ve rži.

22. Do Karlovic je cestička

Velké Karlovice

1. Do Ka - rlo - vic je ce - sti - čka, fu - rma - ni tam ne - je - dú,
chla - pci sú tam ve - lmi py - šní, dě - včat si ne - vši - ma - jú.

1. Do Karlovic je cestička, furmani tam nejedú, : chlapi sú tam veľmi pyšní, dévčat si nevšímajú. :	4. Čtyři koně nečesané tři dni vody nepili, : sečky mají nařezané, moh by ju brat na vidly. :
2. Jeden z nich má nejpěknější naškrobenú košilu : a dívá se na svú milú, jak ju má nastrojenú. :	5. Nedívej se, můj synečku, jako kerá tancuje, : podívej se do kuchyně, jak náčiní pucuje. :
3. Nedívej se, můj synečku, jak ju naškrobenú máš, : podívej se do maštale, jaký tam pořádek máš. :	6. Na talířku na col* špíny a na mísi na palec, : nedívej se, můj synečku, nedívej se na tanec. :

* col = coul (z něm. Zoll)

23. Běží psota přes hory

Bojkovice

Volně

1. Běží psota přes hory,
až ju nohy bolely,
|: takto sobě zaspívala,
až ty hory hřímaly. :|

2. Potkala ju mizera:
Kdes ty, sestro, kdes byla?
|: U takého hospodára,
co do poledňa léhá. :|

3. Staň, sedláku, staň hore,
už máš psotu na dvoře.
|: Než sedláček z lůžka zlézl,
byla psota v komoře. :|

24. Náš kocúrek zlámal nohu

Zubří

1. Náš kocúrek zlámal nohu,
nepřišel nám včera domů,
strakatý a makatý,
ocásek má utátý.

25. Obaru hus, tak na mú dlaň

Bojkovice

Zvolna

1. O - ba - ru hus, tak na mú dlaň, ji - tr - ni - čky a - spoň za
škraň, je - li - ta byt mo - že mé - něj a o - škva-rků tře-bas vě - cěj.

1. Obaru hus, tak na mú dlaň,
jitrničky aspoň za škraň,
jelita byt može méněj
a oškvarků třebas věcěj.

2. K tomu masa pečeného
a podbradku vařeného,
obarová* tá polévka
krúpama mňa v krku lechtá.

3. Pivem zapit toto třeba,
aby byly zdravé střeva,
zabijačku mám najrači,
třebas po ní břuch ňa tlačí.

* ovarová

26. Čí je to děvčátko na tom vršku

Seninka

1. Čí je to dě - vča - tko na tom vr - šku, pa - se tam o - ve - čky v tom ko - žu - šku.

Čí by by - lo, na - še je to, pa - se tam o - ve - čky ce - lé le - to.

1. Čí je to děvčátko na tom vršku,
pase tam ovečky v tom kožušku.
Čí by bylo,
naše je to,
pase tam ovečky celé leto.

2. Dostala penízky na čizmičky,
chtěla si koupiti pantoflíčky.
Nekupuj to,
drahé je to,
není to na zimu, je na leto.

27. Hop, tato, přes blato

Hutisko

Mírně

1. Hop, ta - to, přes bla - to, u - pa - dne - te,

vše - cky si ga - lho - ty u - ma - tle - te.

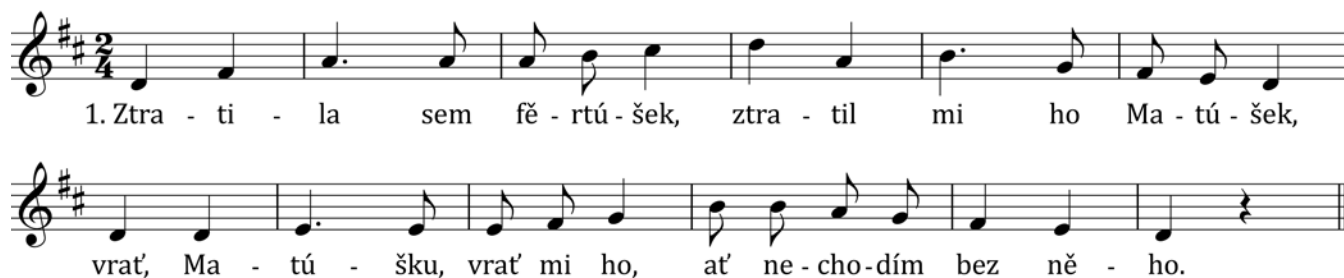
1. Hop, tato, přes blato,
upadnete,
všecky si galhoty
umatlete.

2. Hop, tato, přes blato,
přes kamení,
kočka se vydává,
pes se žení.

28. Ztratila sem fěrtúšek

Jasenná

Vesele

1. Ztra - ti - la sem fě - rtú - šek, ztra - til mi ho Ma - tú - šek,
vrat', Ma - tú - šku, vrat' mi ho, ať ne - cho - dím bez ně - ho.

1. Ztratila sem fěrtúšek,
ztratil mi ho Matúšek,
vrat', Matúšku, vrat' mi ho,
ať nechodím bez něho.

2. Ztratil sa mi fěrtúšek,
našel mi ho Matúšek,
tu, cérečko, tu ho máš,
ať ho pořád nehledáš.

3. Ztratil sa mi Matúšek,
co mi našel fěrtúšek,
do* ho najdeš, vrat' mi ho,
lebo nemám iného.

4. Ztratil sa mi Matúšek,
co mi našel fěrtúšek,
on byl trošku muchatý,
měl klobúček klapatý.

*kdo

29. Dyž sem byla maličká

Valašské Meziříčí

1. Dyž sem by - la ma - li - čká, pa - sa - la sem ko - ní - čka, na po - li,
na ro - li, hla - věn - ka ně bo - lí, ho - psa - sa.

1. Dyž sem byla maličká,
pasala sem koníčka,
|: na poli,
na roli,
hlavěnka ně bolí,
hopsasa. :|

2. A včil, dyž sem urostla,
přišel synek jak sosna,
|: byl šumný,
byl švarný,
brunclek měl herbavny,
hopsasa. :|

30. Prš, déšťičku, velice

Prakšice

1. Prš, dé - ští - čku, ve - li - ce, a - by rů - stly dě - vči - ce.
Prš, dé - ští - čku, hu - stší, a - by rů - stli chla - pci.

1. Prš, déšťičku, velice,
aby růstly děvčice.
Prš, déšťičku, hustší,
aby růstli chlapci.

31. Fuč, větříčku, zpoledně

Velké Karlovice

Volně

1. Fuč, vě - tří - čku, zpo - le - dně, zpo - le - dně,
zroň ja - ble - čko ne - bo dvě, ne - bo dvě.

The musical notation is for a song in G major (one sharp) and 2/4 time. It consists of two staves. The first staff has a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The melody is: G4 (quarter), A4 (quarter), B4 (quarter), C5 (quarter), D5 (quarter), E5 (quarter), D5 (quarter), C5 (quarter), B4 (quarter), A4 (quarter), G4 (half). The second staff continues the melody: G4 (quarter), A4 (quarter), B4 (quarter), C5 (quarter), D5 (quarter), E5 (quarter), D5 (quarter), C5 (quarter), B4 (quarter), A4 (quarter), G4 (half). The lyrics are written below the notes.

1. Fuč, větříčku, zpoledně, zpoledně,
zroň jablečko nebo dvě, nebo dvě.
2. Zronil jedno jediné, jediné,
a to bylo červivé, červivé.
3. Poščaj, milý, nožíčka, nožíčka,
vykrojíme červíčka, červíčka.
4. Do jablečka vkrojila, vkrojila,
hned nožíček zlomila, zlomila.

32. Mariánko šafářova

Valašská Bystřice

$\text{♩} = 116$

1. Ma - ri - án - ko ša - fá - řo - va, máš - li ty hu - sy do - ma,
máš - li, máš - li, či ti o - ny za po - tů - ček za - šly.

The musical notation is for a song in D major (two sharps) and 2/4 time. It consists of two staves. The first staff has a treble clef and a key signature of two sharps (F# and C#). The melody is: D4 (quarter), E4 (quarter), F#4 (quarter), G4 (quarter), A4 (quarter), B4 (quarter), A4 (quarter), G4 (quarter), F#4 (quarter), E4 (quarter), D4 (half). The second staff continues the melody: D4 (quarter), E4 (quarter), F#4 (quarter), G4 (quarter), A4 (quarter), B4 (quarter), A4 (quarter), G4 (quarter), F#4 (quarter), E4 (quarter), D4 (half). The lyrics are written below the notes.

1. Mariánko šafářova,
máš-li ty husy doma,
máš-li, máš-li,
či ti ony za potůček zašly.

33. Vyletěla křepelenka z prosa

Bojkovice

1. Vyletěla křepelenka z prosa,
já sem za ňú utěkala bosa,
mosela sem maměňky sa zoptat,
lesti možu tuto křepelenku chytat.

2. Chytaj si ju, má cérenko, chytaj,
jejích nožek sa šak nedotýkaj,
lesti šak sa jejích nožek dotkneš,
doopravdy aspoň jednu z nich jí vytkneš.

3. Já sem si ju za noženky chytla,
ani jednu sem jí tam nevytkla,
včil peču aj nožky na brotfaň,
všeci kolem majú velikú chuť na ně.

34. Inu ale co to máš

Bojanovice

1. Inu ale co to máš,
inu ale trnku,
inu ale kdes ju vzal,
na polici v hrnku.

35. Čí to koně, čí to, čí to

Boršice u Blatnice

1. Čí to ko - ně, čí to, čí to, po - šla - pa - li mo - je ži - to

a já sa do - bře mám a já jich vy - cho - vám.

1. Čí to koně, čí to, čí to,
pošlapali moje žito
a já sa dobře mám
a já jich vychovám.

2. Štýry myši okované,
to sú moje koně vrané
a já sa dobře mám
a já jich vychovám.

3. Štýry myši okotěné,
to sú moje krávy dojně
a já sa dobře mám
a já jich vychovám.

36. Ten náš dědek, to byl dobrák

Vlčková

1. Ten náš dě - dek, to byl do - brák, dej mu Pám - bu ne - be - sa,

on vo - zí - val sta - ré ba - by na tra - ka - ři do le - sa.

1. Ten náš dědek, to byl dobrák,
dej mu Pámbu nebesa,
on vozíval staré baby
na trakaři do lesa.

2. Ten náš dědek, to byl dobrák,
dej mu Pámbu nebesa,
a on dycky utírával
babám kapky u nosa.

37. Vdávalo se motovidlo

Bojanovice

1. Vdá - va - lo se mo - to - vi - dlo, vdá - va - lo se mo - to - vi - dlo, dlo, dlo,
bra - lo so - bě sta - ry bi - dlo, dlo, dlo, bra - lo so - bě sta - ry bi - dlo.

1. Vdávalo se motovidlo,
vdávalo se motovidlo, dlo, dlo,
bralo sobě stary bidlo, dlo, dlo,
bralo sobě stary bidlo.
2. Všecky vtáky si pozvalo,
všecky vtáky si pozvalo, lo, lo,
jenom sovu vynechalo, lo, lo,
jenom sovu vynechalo.
3. Sova jak to uslyšela,
sova jak to uslyšela, la, la,
hned' na svajbu přiletěla, la, la,
hned' na svajbu přiletěla.
4. První tanec vzal ju brablec,
první tanec vzal ju brablec, lec, lec,
stópl jí na levý palec, lec, lec,
stópl jí na levý palec.
5. Och, ty brabče, ty si hloupý,
och, ty brabče, ty si hloupý, pý, pý,
žes mně na ten palec stoupil, pil, pil,
žes mně na ten palec stoupil.
6. Dyby tu nebyli hosti,
dyby tu nebyli hosti, sti, sti,
praštěly by tvoje kosti, sti, sti,
praštěly by tvoje kosti.
7. Ale že só tady hosti,
ale že só tady hosti, sti, sti,
nechcu dělať mrzutosti, sti, sti,
nechcu dělať mrzutosti.

38. Škoda tebe, ptáčku, že jsi kukučka

Branky

1. Ško - da te - be, ptá - čku, že jsi ku - ku - čka, če - ká na tě my - sli - ve - ček,
če - ká na tě my - sli - ve - ček, sto - ja u bu - čka, sto - ja u bu - čka.

1. Škoda tebe, ptáčku,
že jsi kukučka,
čeká na tě mysliveček,
čeká na tě mysliveček,
stoja u bučka,
stoja u bučka.

2. Škoda tebe, ptáčku,
že jsi strnadel,
čeká na tě mysliveček,
čeká na tě mysliveček,
stoja za hrabem,
stoja za hrabem.

39. Na hoře, na hoře, zdechnul tam kůň

Velké Karlovice

1. Na ho - ře, na ho - ře, zde - chnul tam kůň, šli še - vci z ja - rma - ku, vza - li ho půl.
A še - vco - va ba - ba vza - la o - cas, že bu - de mjet' ma - sa na dlú - hý čas.

1. Na hoře, na hoře, zdechnul tam kůň,
šli ševci z jarmaku, vzali ho půl.
A ševcova baba vzala ocas,
že bude mjet' masa na dluhý čas.

2. Na hoře, na hoře u sedláka,
bily sa děvečky o vojáka.
Děvčata, děvčata, nebijte se,
tu máte kalhoty, podělte se.

40. Mařenka Štachová chce sa vdávat

Bratřejov

Ve 2. sl. se osm posledních taktů opakuje

1. Ma - řen - ka Šta - cho - vá chce sa vdá - vat, Za - dě - lá - vat
ne - u - mí na bu - chty za - dě - lá - vat.

a - ni mí - sit, mo - síš ty, Ma - řen - ko, e - ště dí - včit.

1. Mařenka Štachová chce sa vdávat,
neumí na buchty zadělávat.
Zadělávat ani mísit,
mosíš ty, Mařenko, eště dívčit.

2. Upekla buchtku, spálila ju,
donésla k Dubčákom na zahradu.
Kde je Janek, já ho hledám,
já mu tu spálenú buchtku dám.
Janek repce, že ju nechce,
že sú v ní bachory zdechlej ovce.

41. Vesele, vesele, třeba sa zle děje

Záhorovice

1. Ve - se - le, ve - se - le, tře - ba sa zle dě - je,

sr - den - ko v zá - rmu - tku, hu - běn - ka sa smě - je.

1. Vesele, vesele,
třeba sa zle děje,
srdenko v zármutku,
huběnka sa směje.

2. Veselá krajina,
kde som sa zrodila,
enom sem sa málo
po ní nachodila.

42. Vyletěl sokol na zelený bor

Březová

Volně

1. Vy - le - těl so - kol na ze - le - ný bor, tam so - bě za - zpí - val,
až se háj o - zý - val, ce - re - čku vo - lal.

1. Vyletěl sokol
na zelený bor,
tam sobě zazpíval,
až se háj ozýval,
cerečku volal.

2. Cerečko milá,
posel ťa volá,
abys k němu přišla,
nebyla tak pyšná
sama jediná.

43. Halí, belí, koně v zelí

Chrastěšov

1. Ha - lí, be - lí, ko - ně v ze - lí a hří - bá - tka v pe - tr - že - li
a ko - tá - tka na sme - ta - ně, běž, A - ni - čko, běž ty na ně.

1. Halí, belí, koně v zelí
a hříbátka v petrželi
a koťátka na smetaně,
běž, Aničko, běž ty na ně.

44. Dybych já vypila skrivánčí vajíčko

Bystřice pod Lopeníkem

Volně

1. Dy - bych já vy - pi - ěa skri - vn - ěí va - j - ěko,

ro - zve - se - li - ěa bych by - stri - ck po - l - ěko.

1. Dybych já vypila
skrivánčí vajíčko,
rozveselila bych
bystrick políčko.

2. To moje hrdko
je jak t hrkvka,
dy ono zahrk,
privo ťohajka.

3. Dy ono zahrk
skoro na svítání,
privo ťohajka,
ee večer nn.

45. Spi, Maruško, sladko

Vigantice

1. Spi, Ma - ru - ťko, sla - dko, k - p - me ti ja - bko

a ko - ť - ěek ze s - t, to bu - de má pro kv - t.

1. Spi, Maruško, sladko,
kpme ti jabko
a koek ze st,
to budeš má pro kvt.

46. A dyby mně byl můj starý tatíček

Hutisko

Volně

1. A dy - by mně byl můj sta - rý ta - tí - ček, do - ka - vad sem já byl mla - dý sy - ne - ček,

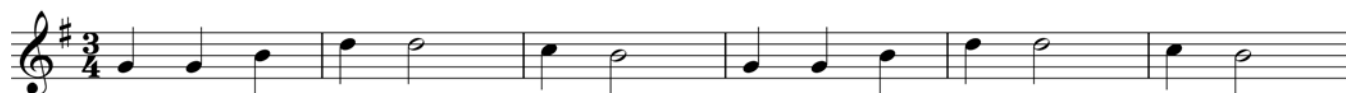
kou - pil sla - bi - kář, a - bych ne - byl lhář mla - dých dě - ve - ček.

1. A dyby mně byl můj starý tatíček,
dokavad sem já byl mladý syneček,
koupil slabikář,
abych nebyl lhář
mladých děveček.

2. A dyby mně byla moja matička,
dokavad sem byla ještě maličká,
byla zpívala,
abych neznala
teho synečka.

47. Vdávala bych sa, chuť mám

Ratiboř

1. Vdá - va - la bych sa, chuť mám, ma - lé - ho ga - lá - na mám,

pro - ste, ma - měn - ko, pro - ste, ať mně ten ga - lán ro - ste.

1. Vdávala bych sa, chuť mám,
malého galána mám,
|: proste, maměnko, proste,
ať mně ten galán roste. :|

48. Vdávalo sa staré trdlo

Bojkovice

Živě

1. Vdá - va - lo sa sta - ré tr - dlo, bra - lo si ho mo - to - vi - dlo,
Tren - čín, Tr - na - va, rů - ža vo - ňa - vá, mo - to - vi - dlo.

1. Vdávalo sa staré trdlo, bralo si ho motovidlo, Trenčín, Trnava, růža voňavá, motovidlo.	6. Hej, ty vrabče, ty si hlupý, že mně stúpeš na pazúry, Trenčín, Trnava, růža voňavá, na pazúry.	11. Pití honem jí nosili a pěkně ju odprosili, Trenčín, Trnava, růža voňavá, odprosili.
2. Všecky ptáky si pozvalo, na sovu šak zapomnělo, Trenčín, Trnava, růža voňavá, zapomnělo.	7. Dyby nebylo tu hostů, polámala bych tvú kostru, Trenčín, Trnava, růža voňavá, tvoju kostru.	12. Toto pití, to je voda, zkazím si břuch, bude škoda, Trenčín, Trnava, růža voňavá, bude škoda.
3. Sova jak to uslyšela, hned na svatbu přiletěla, Trenčín, Trnava, růža voňavá, přiletěla.	8. Ale že sú tady hosté, běž si sednút, ídlo noste, Trenčín, Trnava, růža voňavá, ídlo noste.	13. Hned sa trdlo za to vzalo, motovidlo sa přidalo, Trenčín, Trnava, růža voňavá, sa přidalo.
4. Tam si sedla na kraj lavky, nadávala na ty zdavky, Trenčín, Trnava, růža voňavá, na ty zdavky.	9. Ídlo hned jí nanosili, hluboko sa poklónili, Trenčín, Trnava, růža voňavá, poklónili.	14. Všeci ptáci při tom byli, jak tu sovu vyplatili, Trenčín, Trnava, růža voňavá, vyplatili.
5. V první tanec vzaj ju vrabec, stúpl jí na pravý palec, Trenčín, Trnava, růža voňavá, pravý palec.	10. Toto ídlo, to je žrádlo, nemáte v něm žádné sádlo, Trenčín, Trnava, růža voňavá, žádné sádlo.	15. Vybili jí obě oči, včil nevidí, enom v noci, Trenčín, Trnava, růža voňavá, enom v noci.

49. Vrana letí, nemá děti

Bzová

Volně

1. Vra - na le - tí, ne - má dě - ti, a my má - me, ne - pro - dá - me.

1. Vrana letí, nemá děti, a my máme, neprodáme.	3. Vrano, chceme, už sypeme oves, oves, synka dones.
2. Vrana sedí, na nás hledí, ptá sa lidí, chcete děti?	4. Já děvčata enom nosím, o žitečko pěkně prosím.
5. Vraní zobák křičí: Chlap, chlap! Ve škodě je, cap, cap, cap, cap.	

50. Haj, husy, do ječmeňa

Částkov

Hybně

1. Haj, hu - sy, do je - čme - ňa, haj, hu - sy, do vi - ky,
ne - bu - du sa spě - šěj že - nit, až bu - du ve - li - ký.

1. Haj, husy, do ječmeňa,
haj, husy, do viky,
nebudu sa spěšěj ženit,
až budu veliký.

51. Poslechněte, lidé, málo

Brumov

1. Po - sle - chně - te, li - dé, má - lo, co se v tom Bru - mo - vě sta - lo,

u - dě - la - li ško - du hro - znú, u - ře - za - li ka - psu prá - znú.

1. Poslechněte, lidé, málo,
co se v tom Brumově stalo,
udělali škodu hroznú,
uřezali kapsu práznú.

2. Udělali ešte více,
bosému zuli střevíce
a nahému dvě košile,
které neměl na svém těle.

3. Beznohý na vrbu leze,
sú tam ptáci, že je vezme,
a bezruký po něm hází,
němý volá, že ho srazí.

52. Kedz som bol malučký pacholíček

Žitková

Mírně

1. Kedz som bol ma - lu - čký pa - cho - lí - ček, stú - pil mi ko - ní - ček na ma - lí - ček

a mňa vči - léj pr - stok bo - lí, už sa mi, bo - že mój, ně - za - ho - jí.

1. Kedz som bol malučký pacholíček,
stúpil mi koníček na malíček
a mňa včiléj prstok bolí,
už sa mi, bože mój, nězahojí.

53. Hnalo děvča krávy

Částkov

Živě

1. Hna - lo dě-vča krá-vy, hna-lo dě-vča krá-vy z U-her do Mo - ra-vy, z U-her do Mo - ra-vy.

1. Hnalo děvča krávy, hnalo děvča krávy z Uher do Moravy, z Uher do Moravy.	4. Na kraj lésa sedlo, na kraj lésa sedlo, orla tam vidělo, orla tam vidělo.
2. Krávy hore hájkem, krávy hore hájkem, děvče se šohajkem, děvče se šohajkem.	5. Ty můj milý orle, ty můj milý orle, kde sú krávy moje, kde sú krávy moje.
3. Krávy roztracené, krávy roztracené, děvče zamyšlené, děvče zamyšlené.	6. Krávy za Moravú, krávy za Moravú voděnky hledajú, voděnky hledajú.
7. Voděnky studené, voděnky studené, travičky zelené, travičky zelené.	

54. Na té louce zelené

Dešná

1. Na té lou - ce ze - le - né, pa - sou sa tam je - le - né,
za - jíc s li - škú ta - nec dr - ží, srn - ka jim ga - jdu - je.

1. Na té louce zelené, pasou sa tam jelené, zajíc s liškú tanec drží, srnka jim gajduje.	3. A veverka na jedli na hajníčka hledí, skočí srnce na gajdice, o hajném vypoví.
2. Zvěřina sa sbíhala, muziku držala, medvěd sobě na píšťalku a vlk na cimbálku.	4. A zajíc s veverkú tancujú štajerskú a jež s liškú za jedličkú tancujú valašskú.
5. A medvěd sa polekal, holé vršky vyměťal, hore vršky, na kopec, sedl si pod jalovec.	

55. Ach, vlaštověnka lítá

Dolní Bečva

1. Ach, vla - što - věn - ka lí - tá, ta ří - ká, že sví - tá,
ne - chod' k nám, sy - ne - čku, já bych by - la bi - tá.

1. |: Ach, vlaštověnka lítá,
ta říká, že svítá, :|
|: nechod' k nám, synečku,
já bych byla bitá. :|

2. |: A já bych byla bitá
od svojí mateři, :|
|: že sem nezavřela
za synečkem dvěři. :|

56. Sedláček si jede z Rakúsí

Bílovice

1. Se - dlá - ček si je - de z Ra - kú - sí, zpí - vá si pě - sni - čku ja - kú - si,
že je - ho že - na na bra - dě mě - la je - den fús, dva fú - sy, tři fú - sy.

1. Sedláček si jede z Rakúsí,
zpívá si pěsničku jakúsi,
že jeho žena
na bradě měla
jeden fús, dva fúsy, tři fúsy.

57. Šel starý přes hory

Brumov

1. Šel sta - rý přes ho - ry, měl fu - sy, zpi - val si pě - sni - čku
znovu až do omrzení
ja - kú - si. Ja - kú? Ta - ko - vú: Šel sta - rý přes ho - ry...

1. Šel starý přes hory, měl fusy,
zpíval si písničku jakúsi.
Jakú? Takovú:
Šel starý přes hory... atd.*

* Tzv. nekonečná píseň

58. Sedláčku, co děláš

Osíčko

1. Se - dlá - čku, co dě - láš, ne - se - ješ, ne - o - ráš,
je-nom za sto - le-čkem se - díš a ve-se - le si zpí-váš, si zpí-váš.

1. Sedláčku, co děláš,
neseješ, neoráš,
|: jenom za stolečkem sedíš
a vesele si zpíváš. :|

2. Proč bych nebyl vesel,
když jsem ještě nesel,
|: však skřivánek nic neseje
a zpívá si vesele. :|

59. Sebralo se pár chasníků

Dolní Lhota

1. Se - bra - lo se pár cha - sní - ků v je - dné ve - sni - ci, a že pu - jdú do Slo - pné - ho
k ča - ro - dě - jni - ci, o - na he - zkú ce - ru má, čun - ky
o - ko - ce - né má a krá - li - ci pod la - vi - cí du - pú no - ha - ma.

1. Sebralo se pár chasníků v jedné vesnici,
a že pujdú do Slopného k čarodějnici,
ona hezkú ceru má,
čunky okocené má
a králíci pod lavicí dupú nohama.
2. Jak se chlapci uradili, tak udělali,
v Dolní Lhotě u Methúda* se podnapili,
hulky si uřezali,
močku si vyškrabali
a pak dále k Sehradícím pokračovali.
3. A když přišli do Slopného, tak jim říkali,
že ve Slopném je muziga, aby šli na ni,
a když přišli k muzice,
každý se dal do tance,
tam u kamen sedí stará čarodějnice.
4. Jeden neznámý chasníček dal si sólo hrát
a pojal si jedno děvče, šel s ní tancovat,
ten starý čert u kamen
ihned oči měl na něm,
že si nevzal její Anču, bylo jí trnem.
5. Jak se chlapci přetancili, starý čert honem
mluví na ně, usmívá se a pak pálí ven,
doma lítá jako drak,
starý chystá škobrták,
jak napečem, nachystáme, chlapci dojdú pak.
6. Starý točí škobrtákem, stará zasýpá,
aj, ty starý, jak namelem, odři králíka,
jak si chlapci potančí,
rádi sobě posvačí
a jednoho namluvíme té naší Anči.

* Označení hostince podle jména majitele

60. Hrešili mamka, hrešili

Dolní Němčí

1. Hre - ši - li mam - ka, hre - ši - li, hre - ši - li mam - ka, hre - ši - li,

že sem za - ma - zal ko - ši - li, že sem za - ma - zal ko - ši - li.

1. Hrešili mamka, hrešili,
hrešili mamka, hrešili,
že sem zamazal košili,
že sem zamazal košili.

2. Aj, čo vás, matko, čert bere,
aj, čo vás, matko, čert bere,
šak sa košulka opere,
šak sa košulka opere.

61. Kočka leze dírú, pes oknem

Brumov

1. Ko - čka le - ze dí - rú, pes o - knem, pes o - knem, pes o - knem,

jak ne - bu - de pr - šat, ne - zmo - knem, ne - zmo - kne - me.

1. Kočka leze dírú,
pes oknem, pes oknem, pes oknem,
jak nebude pršet,
nezmoknem, nezmokneme.

62. Povídal ně jeden chlapec

Dolní Němčí

Mírně ♩=112

1. Po - ví - dal ně je - den chla - pec, že ne - u - mím chle - ba na - péct,
hop, šup, tra - la - la, rů - ža vo - ňa - vá, chle - ba na - péct.

1. Povídal ně jeden chlapec, že neumím chleba napéct, hop, šup, tralala, růža voňavá, chleba napéct.	5. Ve čtvrtek ho poválela a v pátek ho posázela, hop, šup, tralala, růža voňavá, posázela.
2. A já sem mu povídala, ale co bych neuměla, hop, šup, tralala, růža voňavá, neuměla.	6. V sobotu jí z pece vyšel, na to štěstí milý přišel, hop, šup, tralala, růža voňavá, milý přišel.
3. V nedělu si múku brala, v pondělí ju osívala, hop, šup, tralala, růža voňavá, osívala.	7. Byl ten chlapec, byl to šelma, byl chlebíček jako žemla, hop, šup, tralala, růža voňavá, jako žemla.
4. V úterý si kvas dělala, ve středu ho zamísila, hop, šup, tralala, růža voňavá, zamísila.	8. Ze střídečky voda tekla, za kůrečku myš utekla, hop, šup, tralala, růža voňavá, myš utekla.

63. Pase ovčák ovce

Solanec

1. Pase ovčák ovce
na zelené lúce,
harum, farum,
hatydlum, hatydlum,
na zelené lúce.
2. Přišel k němu řezník
a s ním strakatý psík,
harum, farum,
hatydlum, hatydlum,
a s ním strakatý psík.
3. Ovčáče, ovčáče,
zač dáš čtyry ovce,
harum, farum,
hatydlum, hatydlum,
zač dáš čtyry ovce.
4. Dám ti čtyry zlatý,
sú peňaze taky,
harum, farum,
hatydlum, hatydlum,
sú peňaze taky.
5. Ovčák žene domů,
pán se trefí k tomu,
harum, farum,
hatydlum, hatydlum,
pán se trefí k tomu.
6. Ovčáče, ovčáče,
kdes děl čtyry ovce,
harum, farum,
hatydlum, hatydlum,
kdes děl čtyry ovce.
7. Vlk přišel, rozehnal
a z nich čtyry sežral,
harum, farum,
hatydlum, hatydlum,
a z nich čtyry sežral.

64. Hnalo děvča krávy

Drslavice

♩=154

1. Hna - lo dě - vča krá - vy, hna - lo dě - vča krá - vy z U - her

do Mo - ra - vy, z U - her do Mo - ra - vy.

1. Hnalo děvča krávy,
hnalo děvča krávy
z Uher do Moravy,
z Uher do Moravy.
2. Krávy hore hájkem,
krávy hore hájkem,
děvče se šohajkem,
děvče se šohajkem.
3. Krávy roztracené,
krávy roztracené,
děvče zamyšlené,
děvče zamyšlené.
4. Na kraj lésa sedlo,
na kraj lésa sedlo,
orla tam vidělo,
orla tam vidělo.
5. Ty můj milý orle,
ty můj milý orle,
kde sú krávy moje,
kde sú krávy moje.
6. Krávy za Moravú,
krávy za Moravú
voděňky hledajú,
voděňky hledajú.
7. Voděňky studené,
voděňky studené,
travičky zelené,
travičky zelené.

65. Zhynula nám na salaši slanina

Brumov

1. Zhy - nu - la nám na sa - la - ši sla - ni - na,
sla - ni - na, sla - ni - na, sla - ni - na, sla - ni - na.

1. Zhynula nám na salaši slanina, slanina, slanina, slanina, slanina.	4. Že on ani na slaninu nesahál, nesahál, nesahál, nesahál, nesahál.
2. Zvádajú to na nášeho Martina, Martina, Martina, Martina, Martina.	5. Že on zebrał ze slaniny len kúšček, len kúšček, len kúšček, len kúšček, len kúšček.
3. A Martin sa Bohu Otci* prísahál, prísahál, prísahál, prísahál, prísahál.	6. Že jen ostal na hambálku motúzček, motúzček, motúzček, motúzček, motúzček.

* Jiná verze: Martin praví, že on Bohu

66. Šel zahradník do zahrady

Držková

♩=64

1. Šel za-hra-dník do za-hra-dy s mo-ty-kú, s mo-ty-kú, vy-ko-pal tam ma-ri-ján-ku ve-li-kú,
ve-li-kú. To ne-by-la ma-ri-ján-ka, to byl pták, ško-da te-be, ma-ri-ján-ko, na-sto-krát.

1. Šel zahradník do zahrady s motykú, s motykú,
vykopal tam marijánku velikú, velikú.
To nebyla marijánka, to byl pták,
škoda tebe, marijánko, nastokrát.

67. Krahulíčku, krahulíčku, malý ptáčku

Jasenice

Rychle

1. Kra - hu - lí - čku, kra - hu - lí - čku, ma - lý ptá - čku,
ne - měj mla-dých při cho - dní - čku, ne - měj mla-dých při cho - dní - čku.

1. Krahulíčku,
krahulíčku, malý ptáčku,
|: neměj mladých při chodníčku. :|

2. Mívej mladé,
mívej mladé v černé hoře,
|: ve vršečku na javoře. :|

68. Fuč, větříčku, z podolé

Halenkov

Volně

1. Fuč, vě - tří - čku, z po - do - lé, z po - do - lé, z po - do - lé,

zroň ja - blí - čko le - bo dvě, le - bo dvě, le - bo dvě.

1. Fuč, větříčku, z podolé,
z podolé, z podolé,
zroň jablíčko lebo dvě,
lebo dvě, lebo dvě.

2. Ránil jedno jediné,
jediné, jediné,
aj to bylo chrobavé,
chrobavé, chrobavé.

3. Poščaj, milý, nožíčka,
nožíčka, nožíčka,
vykrojíme chrobáčka,
chrobáčka, chrobáčka.

69. Halí, belí, koně v zelí

Lukoveček

1. Ha - lí, be - lí, ko - ně v ze - lí a hří - bá - tka v pe - tr - že - li

a kra - věn - ky jak pa - nen - ky šly se kú - pat do vo - děn - ky.

1. Halí, belí, koně v zelí
a hříbátka v petrželi
a kravěnky jak panenky
šly se kúpat do voděnky.

70. Vy vršanské dívky, co nám dáte

Halenkov

Mírně rychle ♩=80

1. Vy vr-šan-ské dí-vky, co nám dá - te, my vám po - ra - dí - me, co sa vdá - te.

Ku - pte si o - le - ja, ma - sťte si ko - le - na, hned' sa vdá - te.

The musical score is written on two staves. The first staff has a key signature of one sharp (F#) and a 3/4 time signature. It contains the first line of the song. The second staff has a key signature of one sharp (F#) and a 2/4 time signature. It contains the second line of the song, with triplets indicated by a '3' over groups of three notes.

1. Vy vršanské dívky, co nám dáte,
my vám poradíme, co sa vdáte.*
Kupte si oleja,
masťte si kolena,
hned' sa vdáte.

* jak se vdát

71. Hoja, hoja, hojky

Vsetín

♩=92

1. Ho - ja, ho - ja, ho - jky, ma - ma pe - če do - lky

a ta - tí - ček chle - bí - ček, u - kro - jí nám kra - jí - ček.

The musical score is written on two staves. The first staff has a key signature of one sharp (F#) and a 2/4 time signature. It contains the first line of the song. The second staff has a key signature of one sharp (F#) and a 2/4 time signature. It contains the second line of the song.

1. Hoja, hoja, hojky,
mama peče dolky
a tatíček chlebíček,
ukrojí nám krajíček.

72. Halušky, halušky, chlapeček malučký

Brumov

Ha - lu - šky, ha - lu - šky, chla - pe - ček ma - lu - čký
a on je, ma - lý je, chla - pe - ček náš ho - dný je.

1. Halušky, halušky,
chlapeček malučký
a on je, malý je,
chlapeček náš hodný je.

73. Vesele, vesele, třeba se zle děje

Brňov

1. Ve - se - le, ve - se - le, tře - ba se zle dě - je, sr - ce za - rmou - ce - né,
hu - běn - ka se smě - je, sr - ce za - rmou - ce - né, hu - běn - ka se smě - je.

1. Vesele, vesele,
třeba se zle děje,
srce zarmoucené,
huběnka se směje,
srce zarmoucené,
huběnka se směje.

74. Tremteremte, za Bzencem

Hluk

1. Trem - te - rem - te, za Bzen - cem tan - cu - je veš s bra - blen - cem,
ko - már ím hrál a chrúst zpí - val, ku - pte mr - kvy za Bzen - cem.

The musical notation is in G major (one sharp) and 2/4 time. It consists of two staves. The first staff has a key signature of one sharp (F#) and a 2/4 time signature. The melody is: G4 (quarter), A4 (quarter), B4 (quarter), C5 (quarter), B4 (quarter), A4 (quarter), G4 (quarter), F#4 (quarter), E4 (half). The second staff has the same key signature and time signature. The melody is: D4 (quarter), C4 (quarter), B3 (quarter), A3 (quarter), G3 (quarter), F#3 (quarter), E3 (half). The lyrics are written below the notes.

1. |: Tremteremte,* za Bzencem
tancuje veš s brablencem, :|
|: komár ím hrál
a chrúst zpíval,
kupte mrkvy za Bzencem. :|

* V jiné variantě terentete

75. Chodí žaba po potoce

Boršice u Blatnice

1. Cho - dí ža - ba po po - to - ce, o - na pě - kně kr - ko - ce,
sko - kan za ňú po - ska - ku - je, že ju má rád ve - li - ce.

The musical notation is in G major (one sharp) and 3/4 time. It consists of two staves. The first staff has a key signature of one sharp (F#) and a 3/4 time signature. The melody is: G4 (quarter), A4 (quarter), B4 (quarter), C5 (quarter), B4 (quarter), A4 (quarter), G4 (quarter), F#4 (quarter), E4 (half). The second staff has the same key signature and time signature. The melody is: D4 (quarter), C4 (quarter), B3 (quarter), A3 (quarter), G3 (quarter), F#3 (quarter), E3 (half). The lyrics are written below the notes.

1. Chodí žaba po potoce,
ona pěkně krkoce,
skokan za ňú poskakuje,
že ju má rád velice.

76. Bo dyž sem k vám chodíval

Horní Bečva

1. Bo dyž sem k vám cho-dí - vá - val, pes na mě vr - čel, Tu - re - čku, toť máš,
po - dal sem mu kra-jíc chle - ba, a - by jen ml - čel.

Ku - ra - žku, tu máš, bo bys na mě ne-ště-ká - val, až pu - du od vás.

1. Bo dyž sem k vám chodíval,
pes na mě vrčel,
podal sem mu krajíc chleba,
aby jen mlčel.
Turečku,* toť máš,
Kuražku,* tu máš,
bo bys na mě neštěkával,
až puđu od vás.

* *Jméno psa*

77. Anička, Anička, šak si ty šikovná

Bošáčky

Mírně

1. A - ni - čka, A - ni - čka, šak si ty ši - ko - vná, mo - se - la sas zro - dzic, kedz vy - šla dze - ni - čka.

1. Anička, Anička,
šak si ty šikovná,
mosela sas zrodzic,
kedz vyšla dzenička.
2. Já som sa zrodzila,
kedz dzenička vyšla,
a už mňa mamička
na rukách nosila.*

* *Jiná varianta: na ručičkách nėsła.*

78. Ospalá, ospalá

Jankovice

O - spa - lá, o - spa - lá, na své krá - vy ne - dba - lá,
e - ště by - la ve va - jí - čku, ta - ha - li ju za no - ži - čku.
Zá - pr - tek, zá - pr - tek, ne - vy - ky - sa - ná dí - ža.

Ospalá, ospalá,
na své krávy nedbalá,
eště byla ve vajíčku,
tahali ju za nožičku.

Záprtek, záprtek,
nevykysaná díža.

* Popěvky pasaček, posmívajících se jiné, která vyhnala později, protože zaspala.

79. Všeci svatí tancovali

Boršice u Blatnice

1. Vše - ci sva - tí tan - co - va - li, me - zi ně - ma Pán - bůh,
sva - tý Pe - tr vy - ska - ko - val, až sa chy - tal za břuch.

1. Všeci svatí tancovali,
mezi něma Pánbůh,
svatý Petr vyskakoval,
až sa chytal za břuch.

80. Šije boty švec

Hutisko

1. Ši - je bo - ty švec, vy - hnal ba - bu přeč, ne - u - mě - la
ka - ši va - řit a - ni po - lé - vku za - va - řit, a - ni chle - ba pect.

1. |: Šije boty švec,
vyhnal babu přeč, :|
|: neuměla kaši vařit
ani polévku zavařit,
ani chleba pect. :|

81. Už je dneskaj tretí deň

Jasenka

Živě

1. Už je dne - skaj tře - tí deň, kde si se nám, ko - cúr, děl,
ach, ne - pla - čte vy, ko - ťa - ta, oj, při - jde zí - tra váš ta - ta.

1. Už je dneskaj tretí deň,
kde si se nám, kocúr, děl,
ach, neplačte vy, koťata,
oj, přijde zítra váš tata. *

* Torzo písně Plače kočka celý den (viz další varianty v tomto zpěvníku).

82. Páslo dzjevča na dolině pávy

Lopeník

Mírně rychle

1. Pá - slo dzje - vča na do - li - ně pá - vy, na do - li - ně pá - vy,
ně - bo - lo tam se - dzem ro - kóv trá - vy, se - dzem ro - kóv trá - vy.

1. Páslo dzjevča na dolině pávy,
na dolině pávy,
něbolo tam sedzem rokóv trávy,
sedzem rokóv trávy.
2. Až na osmý zacelinka zešla,
zacelinka zešla,
teprú som si pávenky napásla,
pávenky napásla.

83. Spi, Františku, spi

Brumov

1. Spi, Fran-ti-šku, spi, za-muř o-čka svy, bu-de s te-bú Pán-bu spa-ti,
an-dě-lí-ček ko-lí-ba-ti, Pan-na Ma-ri-a s vše-ma sva-tý-ma.

1. Spi, Františku, spi,
zamuř očka svy,
bude s tebou Pánbu spati,
andělíček kolíbati,
Panna Maria
s všema svatýma.

84. Kázali mně mama, tata

Zašová

1. Ká-za-li mně ma-ma, ta-ta, a-bych do-ma zo-stal,
a já, chy-tňa ga-lho-te-čky, na zá-le-ty šú-stal.

1. Kázali mně mama, tata,
abych doma zůstal,
a já, chytňa galhotečky,
na zálety šůstal.

2. A jak sem já přišel domů,
kázali mně skákat
a já, ubohý syneček,
musel sem zaplákat.

85. Dyž sem chodíl do školy

Javorovec

1. Dyž sem cho - díl do ško - ly, u - číl sem sa pí - sme - ny:

je - dna, dvě, tři, šty - ry, to sú mo - je pí - sme - ny, pí - sme - ny.

1. Dyž sem chodíl do školy,
učíl sem sa písmy:
|: jedna, dvě, tři, štyry,
to sú moje písmy. :|

2. Sedmikročka pěkná je,
kdo ju umí, tancuje,
|: vojáci, vojáci
v Olomúcu na placi. :|

86. Pásla Rozína husy

Jasenná

Mírně

1. Pá - sla Ro - zí - na hu - sy na Ta - bá - sko - vém ku - sy,

hé - na, hu - si - čky, hé - na, ze ži - ta do je - čme - ňa.

1. Pásla Rozína husy
na Tabáskovém kusu,
héna, husičky, héna,
ze žita do ječmeňa.

2. Čí to husičky, čí to,
vyzobaly nám žito,
žitečko bylo jaré,
nebylo ještě zralé.

87. A šla psota přes hory

Karolinka

1. A šla psota přes hory,
až i* nožky brněly,
|: tak si ona zazpívala,
až ty hory zazněly. :|

2. Potkala ju nevola,
kde si, psoto, kdes byla?
|: U jednoho hospodařa,
co dopoledňa spáva. :|

* i = ji (až ji nožky brněly)

88. Plače kočka, koťata

Boršice u Blatnice

1. Plače kočka, koťata, kde sa poděl náš tata, kde sa poděl náš tata, plače kočka, koťata, kde sa poděl náš tata, kde sa poděl náš tata,	4. Chodil sem po komorách, zastal mě tam hospodár, zastal mě tam hospodár, chodil sem po komorách, zastal mě tam hospodár, zastal mě tam hospodár.	7. Jak sekeru popadl, hned mně ocas upadl, hned mně ocas upadl, jak sekeru popadl, hned mně ocas upadl, hned mně ocas upadl.
2. On tam leží za vraty a má ocas uťatý, a má ocas uťatý, on tam leží za vraty a má ocas uťatý, a má ocas uťatý.	5. Tak do mě bil velice, strhal na mě tri biče, strhal na mě tri biče, tak do mě bil velice, strhal na mě tri biče, strhal na mě tri biče.	8. Kočka masti hledala, ocas kurit počala, ocas kurit počala, kočka masti hledala, ocas kurit počala, ocas kurit počala.
3. Des, kocúrku, des líhal, žes ty doma nelíhal, žes ty doma nelíhal, des, kocúrku, des líhal, žes ty doma nelíhal, žes ty doma nelíhal.	6. Jak ten tretí dotrhal, ešče sekeru hledal, ešče sekeru hledal, jak ten tretí dotrhal, ešče sekeru hledal, ešče sekeru hledal.	9. Jak počala mastiti, kocúr skočil na koty a preskočil tri ploty, jak počala mastiti, kocúr skočil na koty a preskočil tri ploty.

89. Hnalo děvča krávy

Karolinka

1. Hna - lo dě - vča krá - vy z U - her do Mo - ra - vy,
 dě - vča za - blú - di - lo, krá - vy po - tra - ti - lo, hu - ja,
 hu - ja - ja, hu - ja, hu - ja - ja, hu - ja, hu - ja - ja - ja - ja.

1. Hnalo děvča krávy
 z Uher do Moravy,
 děvča zablúdilo,
 krávy potratilo,
 huja, hujaja,
 huja, hujaja,
 huja, hujajajaja.

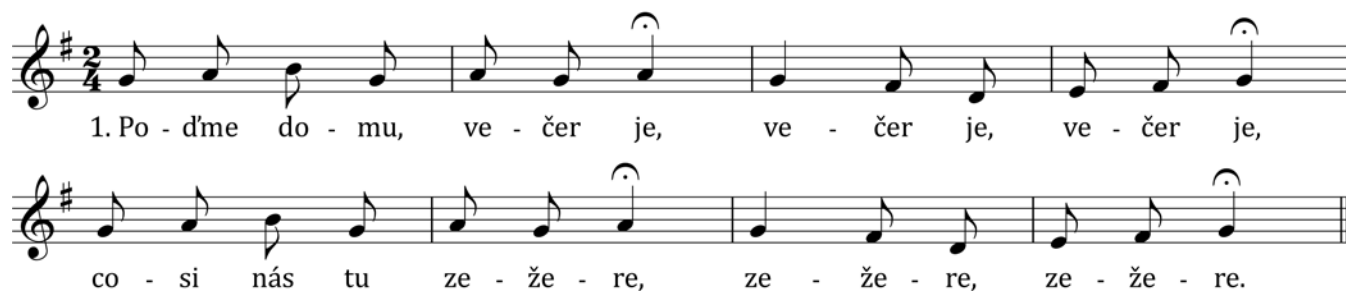
2. Pod javor si sedlo,
 snídaničko snědlo,
 na javor pohlédlo,
 sokola zhlédlo,
 huja, hujaja,
 huja, hujaja,
 huja, hujajajaja.

3. Sokole, sokole,
 kde mám krávy moje?
 Krávy sem neviděl,
 ale sem jich slyšel,
 huja, hujaja,
 huja, hujaja,
 huja, hujajajaja.

4. Di, děvčatko, dolem,
 najdi krávy spolem.
 Šlo děvčatko dolem,
 našlo krávy spolem,
 huja, hujaja,
 huja, hujaja,
 huja, hujajajaja.

90. Pod'me domu, večer je

Karolinka

1. Po - d'me do - mu, ve - čer je, ve - čer je, ve - čer je,
co - si nás tu ze - že - re, ze - že - re, ze - že - re.

1. Pod'me domu, večer je,
večer je, večer je,
cosi nás tu zežere,
zežere, zežere.
2. Taky maly bubača,
bubača, bubača,
co sa chyta rubača,
rubača, rubača.
3. My sa ho bať nebudem,
nebudem, nebudem,
až za pecú spať budem,
spať budem, spať budem.

91. Na hoře Táboře, zdechl tam kůň

Fryšták

1. Na ho - ře Tá - bo - ře, zde - chl tam kůň, při - bě - hli tam še - vci, vza - li ho půl,
při - bě - hla še - vco - vá, vza - la o - cas, že ho dá do ze - lí na dlou - hý čas.

1. Na hoře Táboře, zdechl tam kůň,
přiběhli tam ševci, vzali ho půl,
přiběhla ševcová, vzala ocas,
že ho dá do zelí na dlouhý čas.

92. Žaloval sa ptak ptakovi

Karolinka

1. Žaloval sa ptak ptakovi,
aj, krahuliček jastrabovi,
aj, krahuliček jastrabovi.
2. Že mu mlade vyhubili
aj samičku mu polapili,
aj samičku mu polapili.
3. Krahuličku, maly ptačku,
aj, nestav hnizda při chodničku,
aj, nestav hnizda při chodničku.
4. Stav hnizdečka při dolině,
aj, při zelenej bukovině,
aj, při zelenej bukovině.
5. Tam sedlaček nepojede,
aj, tam ti mlade nevybere,
aj, tam ti mlade nevybere.

93. Hajha, husy, hajha

Kašava

1. Ha - jha, hu - sy, ha - jha, ha - jha, na pa - žit,
na tra - věn - ce do - bře bu - de - te se mít.

1. Hajha, husy, hajha, hajha, na pažit,
na travěnce dobře budete se mít.

2. Travněnka vám bude pěkně zelená,
na ní sobě ráda každá pochutná.

94. Synečku muj, koničky širuj

Nový Hrozenkov

1. Sy - ne - čku muj, ko - ni - čky ši - ruj, dyž po - je - dem
přes to po - le, de je po - tě - še - ni mo - je, ma - lo - va - ny dvur.

1. Synečku muj,
koničky širuj,
dyž pojedem přes to pole,
de je potěšení moje,
malovany dvur.

2. Dyž tam přijeli,
všeci hleděli,
že co je to za panenka,
co sa veze jak hraběnka
šestima koňmi.

3. Šestima koňmi,
štyrma kocury
a to ona udělala
tym čubovskym pacholikom
všecko navzdory.

95. Hou, hou, hou, hou, hou, ovečky, hou

Kašava

1. Hou, hou, hou, hou, hou, o - ve - čky, hou, hou, hou, hou, hou, o - ve - čky, hou,
 vl - ci ne - při - jdou, hou, o - ve - čky, hou. Hou, o - ve - čky do o - včín - ce, pes si le - hne
 ve - dle v síň - ce, hou, o - ve - čky, hou, hou, hou, pa - stý - ři vás po - že - nou.

1. Hou, hou, hou, hou,
 hou, ovečky, hou,
 hou, hou, hou, hou,
 hou, ovečky, hou,
 vlci nepřijdou,
 hou, ovečky, hou.
 Hou, ovečky, do ovčince,
 pes si lehne vedle v sínce,
 hou, ovečky, hou, hou, hou,
 pastýři vás poženou.

96. Ogarek a dyňa

Kopanice

1. O - ga - rek a dy - ňa, ve - li - ká ro - dzi - na,
da - li o - ni se - bje na - ljac dve ho - lbi - čky ví - na.

1. Ogarek* a dyňa,
veliká rodina,
dali oni sebje naljac
dve holbičky vína.
2. Kedz ho naljac dali,
tak si slubovali,
jako by ho oni hrješní
sami dva vypili.
3. A ta stará repa,
ta sa k nim pridala,
jako by jim ona hrješná
vypic ho pomohla.
4. A ten starý mrkús
po svetlici chodzí,
starěj repe tak hovorí,
že ju ven vyhodzí.
5. A ta stará mrkva,
také naňho mrkla,
také bych já, také, rada
s celerem do hrnka.

* okurek

97. Naša dívka tuze hodná

Kostelec u Holešova

1. Na - ša dí - vka tu - ze ho - dná, dyž na - pe - če chle - ba do
dňa, Tren - čín, Tr - na - va, rů - že vo - ňa - vá, chle - ba do dňa.

1. Naša dívka tuze hodná,
dyž napeče chleba do dňa,
Trenčín, Trnava,
růže voňavá,
chleba do dňa.

2. V pondělí jsem mouku sila,
v úterý jsem kvas dělala,
Trenčín, Trnava,
růže voňavá,
kvas dělala.

3. Ve středu jsem ho mísila,
ve čtvrtek pec upálila,
Trenčín, Trnava,
růže voňavá,
upálila.

4. V pátek jsem ho posadila
a v sobotu vysadila,
Trenčín, Trnava,
růže voňavá,
vysadila.

5. Spodní kůrkou voda tekla,
vrchní kůrkou myš utekla,
Trenčín, Trnava,
růže voňavá,
duša moja.

98. Martin chytál včera muchy

Komňa

1. Ma - rtin chy - tál včé - ra mu - chy, Jo - ža chy - tíl dvě ro - pu - chy
a Fran - cek tři sko - ka - ny, chy - ta - li jich do dla - ní.

1. Martin chytál včera muchy,
Joža chytíl dvě ropuchy
a Francek tři skokany,
chytali jich do dlaní.*

2. Na zámku páni tancují,
slavné hody připravují
a ty muchy a žaby
budú jest ze zábavy.

* Jiná verze: chytali jich pro pány.

99. Fuč, větríčku, po dole

Karolinka

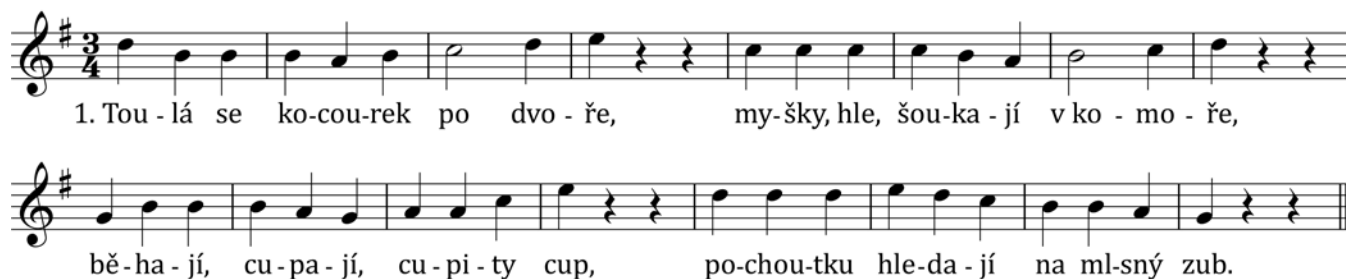
1. Fuč, vě - tří - čku, po do - le, po do - le, po do - le,
zhod' ja - blí - čko, je - dno, dvě, je - dno, dvě, je - dno, dvě.

1. Fuč, větríčku, po dole,
po dole, po dole,
zhod' jablíčko, jedno, dvě,
jedno, dvě, jedno, dvě.

2. Zhodil jedno jediné,
jediné, jediné,
aj to bylo červivé,
červivé, červivé.

100. Toulá se kocourek po dvoře

Lačnov

1. Tou - lá se ko-cou-rek po dvo - ře, my-šky, hle, šou-ka - jí v ko - mo - ře,
bě-ha - jí, cu-pa - jí, cu-pi - ty cup, po-chou-tku hle-da - jí na ml-sný zub.

1. Toulá se kocourek po dvoře,
myšky, hle, šoukají v komoře,
běhají, cupají, cupity cup,
pochoutku hledají na mlsný zub.
2. Nasbírají si jen zbytečků,
kousají do másla, syrečků,
do jiných koláčů, do jitrnic,
daly se mlsoty jakoby nic.
3. Šak se vám veselost vykouří,
v okně je hlava teď kocouří,
seskočil kocourek, seskočil sám,
utekly mlsalky všechny ty tam.

101. Vařila sem trnku

Držková

1. varianta

1. Va - ři - la sem trn - ku, trn - ku, trn - ku, v ma-lo - va-ném hrn - ku, hr - ne - čku.

2. varianta

1. Vařila sem trnku, trnku, trnku,
v malovaném hrnku, hrnečku.
2. Vařila ju matka, matka, matka,
aby byla sladká, sladůčká.
3. Vařila ju céra, céra, céra,
aby byly celá, celůčká.
4. Vařila ju mladší, mladší, mladší,
aby byla sladší, sladůčká.

102. Kalamajka mik, mik, mik

Lhotsko

1. Ka - la - ma - jka mik, mik, mik, o - že - nil sa ko - žu - šník,
vzal si že - nu ma - li - čkú, po - li - bkal ju pa - li - čkú.

1. Kalamajka mik, mik, mik,
oženil sa kožušník,
vzal si ženu maličkú,
polibkal ju paličkú.

103. Halí, belí, koně v zelí

Jasenná

1. Ha - lí, be - lí, ko - ně v ze - lí a hří - bjá-tka v pe-tr - že - li
a ko - tá - tka ve sme - ta - ně, pod', Ja - ní - čku, po-věz ma - mě.

1. Halí, belí, koně v zelí
a hříbjátka v petrželi
a koťátka ve smetaně,
pod', Janíčku, pověz mamě.

104. Jak ovečky dú

Lípa

1. Jak o - ve - čky dú, jak o - ve - čky dú, jak ke - rá, jak ke - rá,
já si kú-pím je-hně, o - no mně po - bě - hne za ně - ma, za ně - ma.

1. |: Jak ovečky dú, :|
jak kerá, jak kerá,
já si kúpím jehně,
ono mně poběhne
za něma, za něma.

2. |: Ono poběhne :|
k Pasekám, k Pasekám*,
za cérečku milú,
za Rozínkú věrnú,
že pasu sám.

* Dnes Lipské paseky

105. Kázali ně koze pást

Liptál

1. Ká - za - li ně ko - ze pást, a - le ňa to mr - zí,
jak sa ko - za na - že - re, ho - re o - cas dr - ží.

1. Kázali ně koze pást,
ale ňa to mrzí,
jak sa koza nažere,
hore ocas drží.

106. Dyž sem býl malučký

Loučka

1. Dyž sem býl ma - lu - čký, mí - val sem no - ži - čky v ma-měň - či - ném klí - ně,
a včil, dyž su hru - bý, oj, už sa pro - cho - díím po ce - léj kra - ji - ně.

1. Dyž sem býl malučký,
míval sem nožičky
v maměňčiném klíně,
a včil, dyž su hrubý,
oj, už sa prochodím
po celěj krajině.

107. Já su tu z Poličnej sám

Poličná

Mírně ♩=72

1. Já su tu z Po - li - čnej sám, já sa vám po - biť ne - dám. Je - dné - ho le - bo dva
po - str - kám za ňa - dra, o - sta - tní do no - ha - vic, já sa vás ne - bó - jím nic.

1. Já su tu z Poličnej sám,
já sa vám pobiť nedám.
Jedného lebo dva
postrkám za ňadra,
ostatní do nohavic,
já sa vás nebójím nic.

108. Pásol som ovce pod lejšú

Lopeník

Mírně

1. Pá - sol som o - vce pod le - jšú, pá - sol som o - vce pod le - jšú,
pri - šol vlk, vzal mi na - jle - pšú, pri - šol vlk, vzal mi na - jle - pšú.

1. Pásol som ovce pod lejšú,
pásol som ovce pod lejšú,
prišol vlk, vzal mi najlepšú,
prišol vlk, vzal mi najlepšú.
2. Prosím ca, vlčku, vrac mi ju,
prosím ca, vlčku, vrac mi ju,
lebo mňa doma zabijú,
lebo mňa doma zabijú.
3. Já ci jej veru neverím,
já ci jej veru neverím,
ešte ci jednu uchmacím,
ešte ci jednu uchmacím.
4. Ej, telko ci ich budzem krás,
ej, telko ci ich budzem krás,
až ca naučím ovce pásc,
až ca naučím ovce pásc.

109. Mysliveček ráno vstane

Pozděchov

1. My - sli - ve - ček rá - no vsta - ne, bez sni - da - ni do ho - ry de,
se - dne so - bě na pni - čka a cí - há na za - jí - čka.

1. |: Mysliveček ráno vstane,
bez snidani do hory de, :|
sedne sobě na pnička
a číhá na zajíčka.
2. |: Už zajíček z houští leze,
mysliveček kverem veze, :|
už zajíček dup, dup, dup,
mysliveček rup, rup, rup.

110. Hnalo děvča kravy

Nový Hrozenkov

1. Hnalo děvča kravy
z Uher do Moravy,
děvča pobludilo,
kravy potratilo,
kravy potratilo.
2. Pod javor si sedlo,
snidaničko zedlo,
na javor pohledlo,
orla uvidělo,
orla uvidělo.
3. Ach, orličku, orle,
de su kravy moje.
Ja sem je neviděl,
ale sem je slyšel,
ale sem je slyšel.
4. Pěkně zvonky mají,
pěkně vyzvaňaju,
travěnky hledaju,
travěnky zelenej,
voděnky studenej.
5. Di, děvčatko, dolem,
najdeš kravy spolem.
Šlo děvčatko dolem,
našlo kravy spolem,
našlo kravy spolem.

111. Dyž komára žénili

Loučka

1. Dyž ko - má - ra žé - ni - li, hm, hm, žé - ni - li,
 kú - ska chle - ba ne - mě - li, hm, hm, ne - mě - li.

1. Dyž komára žénili,
 hm, hm, žénili,
 kúska chleba neměli,
 hm, hm, neměli.

2. Přiletěl k nim slavíček,
 hm, hm, slavíček,
 přines chleba krajíček,
 hm, hm, krajíček.

3. Dyž sa všeci napili,
 hm, hm, napili,
 hned' komára zabili,
 hm, hm, zabili.

4. Komár leží v komoře,
 hm, hm, v komoře,
 muška plače na dvoře,
 hm, hm, na dvoře.

5. Neplač, muška, na dvoře,
 hm, hm, na dvoře,
 šak komárek ožije,
 hm, hm, ožije.

112. Vdávalo se naše trdlo

Lukov

1. Vdá - va-lo se na - še tr - dlo, vdá - va-lo se na - še tr - dlo, dlo, dlo,
bra - lo so - bě mo - to - vi - dlo, dlo, dlo, bra - lo so - bě mo - to - vi - dlo.

1. Vdávalo se naše trdlo,
vdávalo se naše trdlo, dlo, dlo,
bralo sobě motovidlo, dlo, dlo,
bralo sobě motovidlo.
2. Všecky ptáky si pozvalo,
všecky ptáky si pozvalo, lo, lo,
jenom sovu vynechalo, lo, lo,
jenom sovu vynechalo.
3. Sova jak se dověděla,
sova jak se dověděla, la, la,
hned na svatbu přiletěla, la, la,
hned na svatbu přiletěla.
4. Sedla sobě na kraj pecky,
sedla sobě na kraj pecky, cky, cky,
zahrajte mi po německy, cky, cky,
zahrajte mi po německy.
5. Po německy sobě hráli,
po německy sobě hráli, li, li,
po moravsky tancovali, li, li,
po moravsky tancovali.
6. Jiný tanec začal vrabec,
jiný tanec začal vrabec, bec, bec,
stúpil jí na pravý palec, lec, lec,
stúpil jí na pravý palec.
7. Ty jsi, vrabče, ty jsi hlupý,
ty jsi, vrabče, ty jsi hlupý, pý, pý,
žes mi na můj palec stúpil, pil, pil,
žes mi na můj palec stúpil.
8. Kdyby tu nebyli hosti,
kdyby tu nebyli hosti, sti, sti,
praštěly by tvoje kosti, sti, sti,
praštěly by tvoje kosti.
9. Ale že sú tady hosti,
ale že sú tady hosti, sti, sti,
nechcu dělat mrzutosti, sti, sti,
nechcu dělat mrzutosti.
10. Třicet loktí si koupila,
třicet loktí si koupila, la, la,
aby pěknú sukni měla, la, la,
aby pěknú sukni měla.

11. Ještě deset přikúpila,
ještě deset přikúpila, la, la,
aby velkú kapsu měla, la, la,
aby velkú kapsu měla.

12. Matka jí na to reptala,
matka jí na to reptala, la, la,
že ta kapsa bude malá, lá, lá,
že ta kapsa bude malá.

13. Nic, maměnko, nereptajte,
nic, maměnko, nereptajte, te, te,
vleze do ní půl telete, te, te,
vleze do ní půl telete.

14. K tomu ještě kopa vdolků,
k tomu ještě kopa vdolků, ků, ků,
pozvem na ně pár pacholků, ků, ků,
pozvem na ně pár pacholků.

113. Pletla sem, pletla sem

Biskupice

1. Ple - tla sem, ple-tla sem, pro-plé - ta - la sem   če-rve-ným, ze-le-ným, mo-drým ha - ra-sem.

1. Pletla sem, pletla sem, proplétala sem
červeným, zeleným, modrým harasem.

2. Ešče mně zostalo kúseček niti,
musím já růžovou leknicu šíti.

114. Co vy si, chlapci, myslíte

Ludkovice

Mírně

1. Co vy si, chla - pci, my - slí - te, že vás ne - ní k do - stá - ní,

v ci - zí ze - mi, tam vás pro - dá - va - jú ko - pu za dva gre - jca - ry.

1. |: Co vy si, chlapci, myslíte,
že vás není k dostání, :|
|: v cizí zemi, tam vás prodávají
kopu za dva grejcary. :|

2. |: Pěťadvacet za půl jabka
a padesát za celé, :|
|: švarné děvča za tři sta toralů,
ešče málo placené. :|

115. Vesele, vesele

Ratiboř

1. Ve - se - le, ve - se - le, be - ze vše - ho smu - tku,

zje - dla sem pa - gá - ček, o - stal mně v ža - lu - dku.

1. Vesele, vesele,
beze všeho smutku,
zjedla sem pagáček,
ostal mně v žaludku.

2. Vesele, vesele,
třeba sa zle děje,
srce zarmúcené,
huběnka sa směje.

116. Já sem z Hrobice

Lukoveček

1. Já sem z Hro-bi-ce, mám tam ro-di-če, mám tam ce-lú ro-di-nu,
ma-tku ma-co-chu, se-stru šma-tlo-chu, to je ce-lá ro-di-na.
ta-ťka ko-vá-ře, bra-tra mly-ná-ře,

1. Já sem z Hrobice,
mám tam rodiče,
mám tam celú rodinu,
matku macochu,
sestru šmatlochu,
taťka kováře,
bratra mlynáře,
to je celá rodina.

117. Za tú našú stodolú

Klečůvka

1. Za tú na-šú sto-do-lú za-jí-ci se ho-ni-jú,
už je ich tam je-den, dva, už je ich tam hro-ma-da.

1. Za tú našú stodolú
zajíci se honijú,
už je ich tam jeden, dva,
už je ich tam hromada.

118. Stojí hruška v širém poli

Malá Bystřice

1. Sto - jí hru - ška v ši - rém po - li o - lá - ma - ná
až do - po - ly. A kdo ju o - lá - mal?
O - ga - ři, když pe - kli zem - ňá - ky k ve - če - ři.

The musical score is written on three staves in G major (one sharp) and 3/4 time. The melody is simple and folk-like. The lyrics are in Czech and describe a pear tree in a field that has been broken, with a question about who broke it and a reference to evening.

1. Stojí hruška v širém poli
olámaná až dopoly.
A kdo ju olámá? Ogaři,
když pekli zemňáky k večeri.

119. Spi, Mařenko, do večera

Lhotsko

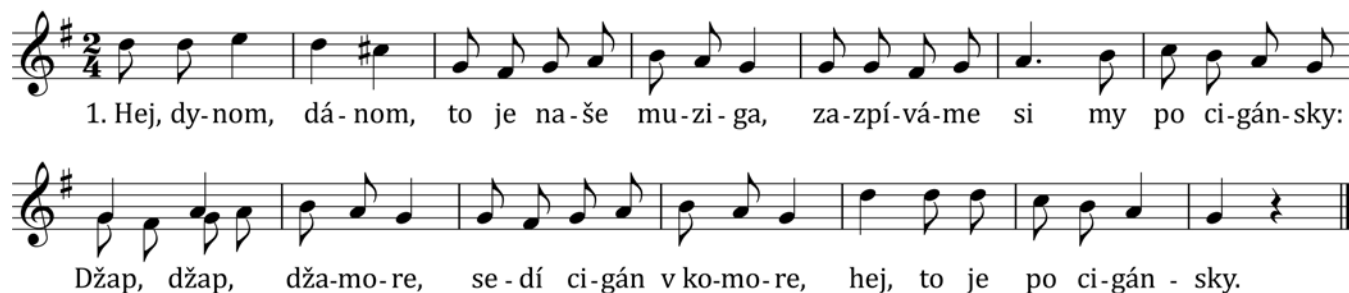
1. Spi, Ma - řen-ko, do ve - če - ra, až ma - měn-ka pří - dú z po - la
a ta - tí - ček z Vi - zo - vi - ček do - ne - sú ti zas ro - hlí - ček.

The musical score is written on two staves in G major (one sharp) and 3/4 time. The melody is simple and folk-like. The lyrics are in Czech and describe a girl named Mařenka who is sleeping until evening, with a reference to her father and a reference to a roach.

1. Spi, Mařenko, do večera,
až maměnka přídú z pola
a tatíček z Vizoviček
donesú ti zas rohlíček.

120. Hej, dynom, dánom, to je naše muziga

Nedašov

1. Hej, dy-nom, dá-nom, to je na-še mu-zi-ga, za-zpí-vá-me si my po ci-gán-sky:
Džap, džap, dža-mo-re, se-dí ci-gán v ko-mo-re, hej, to je po ci-gán - sky.

1. Hej, dynom, dánom,
to je naše muziga,
zazpíváme si my
po cigánsky:
Džap, džap, džamore,
sedí cigán v komore,
hej, to je po cigánsky.

2. Hej, dynom, dánom,
to je naše muziga,
zazpíváme si my
po maďarsky:
Basom azta azanát,
azo išten kalapác,
hej, to je po maďarsky.

121. Halú, belú, halušky

Prlov

1. Ha - lú, be - lú, ha - lu - šky, po - je - de - me na hru - šky
a z hru - šti - ček do Ně - mec Pe - pí - čko - vi pro vě - nec.

1. Halú, belú, halušky,
pojedeme na hrušky
a z hruštiček do Němec
Pepíčkovi pro věnec.

122. Nezpívaj, nezpívaj

Nedašov

1. Ne - zpí - vaj, ne - zpí - vaj, ne - máš kú - ska no - ty,
vza - li ti ju še - vci, u - ši - li z ní bo - ty.

1. Nezpívaj, nezpívaj,
nemáš kúska noty,
vzali ti ju ševci,
ušili z ní boty.

123. Zpívej ty, slavičku

Slušovice

Mírně rychle

1. Zpí - vej ty, sla - ví - čku, v ze - le - ném há - jí - čku
a já si____ za - zpí - vám, když jdu na tra - vi - čku.

1. Zpívej ty, slavičku,
v zeleném hájíčku
|: a já si zazpívám,
když jdu na travičku. :|
2. Travička zelená,
kudy já chodívám,
|: nebo já ji často
slzami polívám. :|
3. Ústa mi zpívaly,
oči se mi smály
|: a z mého srdéčka
slzy se mi lély. :|

124. Rád bych věděl, jak ten sedlák

Nedašov

1. Rád bych vě - děl, jak ten se - dlák, rád bych vě - děl, jak ten
se - dlák svůj o - ves se - je, se - je. A ta - kto si se - dlák,
a ta - kto si se - dlák svůj o - ves se - je, se - je.

1. : Rád bych věděl, jak ten sedlák, rád bych věděl, jak ten sedlák svůj oves seje. : : A takto si sedlák, a takto si sedlák svůj oves seje. :	4. : Rád bych věděl, jak ten sedlák, rád bych věděl, jak ten sedlák svůj oves mlátí. : : A takto si sedlák, a takto si sedlák svůj oves mlátí. :
2. : Rád bych věděl, jak ten sedlák, rád bych věděl, jak ten sedlák svůj oves seče. : : A takto si sedlák, a takto si sedlák svůj oves seče. :	5. : Rád bych věděl, jak ten sedlák, rád bych věděl, jak ten sedlák svůj oves prodá. : : A takto si sedlák, a takto si sedlák svůj oves prodá. :
3. : Rád bych věděl, jak ten sedlák, rád bych věděl, jak ten sedlák svůj oves váže. : : A takto si sedlák, a takto si sedlák svůj oves váže. :	6. : Rád bych věděl, jak ten sedlák, rád bych věděl, jak ten sedlák propije oves. : : A takto si sedlák, a takto si sedlák propije oves. :

První část písně zpíval sólista, v druhé části všichni ukazují příslušnými pohyby setí, sečení, vázání, mlácení cepem, prodej (tlesknutí dlaněmi o sebe) a propití ovsa (naznačení pití ze sklenice).

125. Sedí káčer na dolině

Nedašov

1. Se - dí ká - čer na do - li - ně v sa - mé dro - bné je - te - li - ně,
se - dí při něm ka - či - ce, na - ří - ká si ve - li - ce, ve - li - ce.

1. Sedí káčer na dolině
v samé drobné jetelině,
|: sedí při něm kačice,
naříká si velice. :|

2. Nenaříkej, dočkej času,
dočkáš se jak husa klasu,
|: když to nejde, nejde to,
necháme to na léto. :|

126. Naši mamka mají sýr

Nedašov

Mírně ♩=100

1. Na - ši mam - ka ma - jí sýr, já jsem jim ho vy - no - síl,
do - bře mam - ce, do - bře tak, na - u - čím jich za - my - kat.
Dohra

1. Naši mamka mají sýr,
já jsem jim ho vynosíl,
dobře mamce, dobře tak,
naučím jich zamykat.

127. Za horú, za dolem, za tym lesem

Nedašov

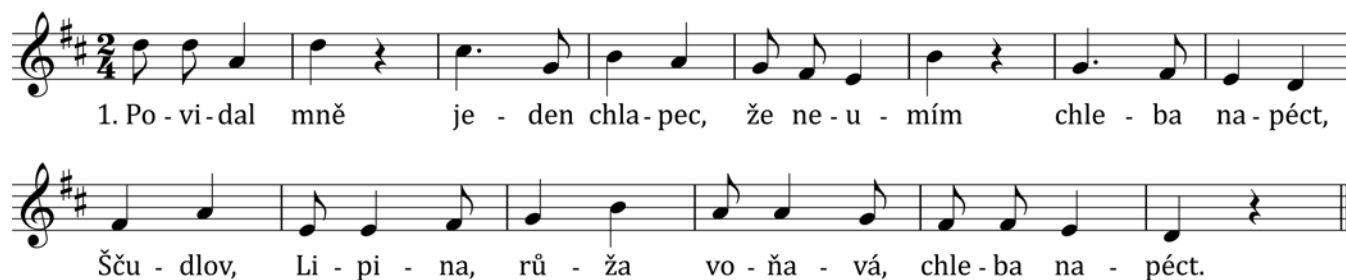

1. Za ho-rú, za do-lem, za tym le - sem, za ho-rú, za do-lem, za tym le-sem,
o-ptal se mě o - tec, zo - ral - li sem, o-ptal se mě o - tec, zo - ral - li sem.

1. Za horú, za dolem, za tym lesem, za horú, za dolem, za tym lesem, optal se mě otec, zoral-li sem, optal se mě otec, zoral-li sem.	5. Proč vy mě, tatičku, rád nemáte, proč vy mě, tatičku, rád nemáte, že vy mě na vojnu vyháňáte, že vy mě na vojnu vyháňáte.
2. Zoral sem, zoral sem, ale málo, zoral sem, zoral sem, ale málo, dyž se mně koleso polámalo, dyž se mně koleso polámalo.	6. Nevyháňajte mňa, já pujdu sám, nevyháňajte mňa, já pujdu sám, sednu na konička, budu husar, sednu na konička, budu husar.
3. Dyž se ti zlámalo, máš ho spravit, dyž se ti zlámalo, máš ho spravit, aby ses naučil hospodařit, aby ses naučil hospodařit.	7. Sednu na konička, na šimlička, sednu na konička, na šimlička, že su zverbovaný pro tatička, že su zverbovaný pro tatička.
4. Dyž se ti nepáčí sedlačina, dyž se ti nepáčí sedlačina, bude sa ti páčit vojančina, bude sa ti páčit vojančina.	8. Sednu na konička, na šimlenku, sednu na konička, na šimlenku, že su zverbovaný pro maměnku, že su zverbovaný pro maměnku.

128. Povídal mně jeden chlapec

Nedašova Lhota

1. Povídal mně jeden chlapec, že neumím chleba napéct, Ščudlov,* Lipina, růža voňavá chleba napéct.	5. A v pátek sem poválala a v sobotu posázala, Ščudlov, Lipina, růža voňavá posázala.	9. Ze střídečky voda teče, za kůrečku myš uteče, Ščudlov, Lipina, růža voňavá myš uteče.
2. A já sem sa podvolila, že bych já ho urobila, Ščudlov, Lipina, růža voňavá urobila.	6. V nedělu chléb z peci vyšel, na to štěstí milý přišel, Ščudlov, Lipina, růža voňavá milý přišel.	10. Vysoký je jako tanier a měkký je jako kameň, Ščudlov, Lipina, růža voňavá jako kameň.
3. V pondělí sem múky brala, v úterý sem osívala, Ščudlov, Lipina, růža voňavá osívala.	7. Jako sa ti chléb podařil, já bych si ho rád ukrojil, Ščudlov, Lipina, růža voňavá rád ukrojil.	11. Vysoká sem jako višňa, bude ze mě dívka pyšná, Ščudlov, Lipina, růža voňavá dívka pyšná.
4. Ve středu sem kvas dělala, ve štvrtek sem zamísila, Ščudlov, Lipina, růža voňavá zamísila.	8. Chlebiček je podařený, od obú kůr odskočený, Ščudlov, Lipina, růža voňavá odskočený.	

* Ščudlov = Študlov

129. Sedí kačer v okně

Neubuz

Mírně

1. Se - dí ka - čer v o - kně, o - cá - sek mu mo - kne, kač, kač, ka - če - rku,
 kač, kač, a ty, Ro - zin - ko, ne - plač, a ty, Ro - zin - ko, ne - plač.

The musical notation is in G major (one sharp) and 2/4 time. It consists of two staves. The first staff has a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The melody is written in a simple, folk-like style. The second staff continues the melody and includes a triplet of eighth notes (kač, kač, kač) and another triplet of eighth notes (kač, kač, kač). The lyrics are written below the notes, with hyphens indicating syllable placement.

1. Sedí kačer v okně,
 ocásek mu mokne,
 kač, kač, kačerku, kač, kač,
 a ty, Rozinko, neplač,
 a ty, Rozinko, neplač.

130. Baba nechce čarovati

Nevšová

Mírně

1. Ba - ba ne-chce ča-ro-va - ti, že pu-jde na pi - vo, na to do - bré ví - no.
 krá - va ne-chce vo-du pi - ti,
 ...

The musical notation is in G major (one sharp) and 2/4 time. It consists of a single staff with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The melody is written in a simple, folk-like style. The lyrics are written below the notes, with hyphens indicating syllable placement. The piece ends with a double bar line.

1. Baba nechce čarovati,
 kráva nechce vodu pít,
 voda nechce oheň hasit,
 oheň nechce kyj pálit,
 kyj nechce psa mlátit,
 pes nechce Juru kúsat,
 Jura nechce domu jít,
 že se mu chce tuze pít,
 že pujde na pivo,
 na to dobré víno.

131. Krejčíři, krejčíři řemesla dobrého

Nevšová

Mírně

1. Kre - jčí - ři, kre - jčí - ři ře - me - sla do - bré - ho, u - ší - te mně ša - ty

z kvě - tu ma - ko - vé - ho, z kvě - tu ma - ko - vé - ho.

1. Krejčíři, krejčíři
řemesla dobrého,
ušíte mně šaty
z květu makového,
z květu makového.
2. Upřadu vám niti
z dešča májového,
ušíte mně boty
z komára mladého,
z komára mladého.
3. Ušijem ti šaty
z květu makového,
upřed' ty nám niti
z dešča májového,
z dešča májového.
4. Ušijem ti boty
z mladého komára,
ustel ty nám postel
naprostřed Dunaja,
naprostřed Dunaja.
5. Ustelu vám postel
naprostřed Dunaja,
vylezte mně na ňu
suchýma nohama,
suchýma nohama.
6. Vylezem ti na ňu
suchýma nohama,
a ty nám spočítaj
hvězdičky nad nama,
hvězdičky nad nama.
7. Spočítám, spočítám
hvězdičky nad nama,
vy mně spočítajte,
jak hluboko do dna,
jak hluboko do dna.
8. My ti spočítáme,
jak hluboko do dna,
dones ty nám písek,
a to zprostřed mořa,
a to zprostřed mořa.

132. Spi, mé malé děcko

Nezdenice

Zvolna

1. Spi, mé ma - lé dě - cko, ty si mo - je vše - cko,
an - děl strá - žný hlé - dá, ma - měn - ka ko - lé - bá.

1. Spi, mé malé děcko,
ty si moje všecko,
anděl strážný hlédá,
maměnka kolébá.

2. Spinkaj, malý synku,
a nezlob maměnku,
kolébka je nová,
maměnka ťa chová.

3. Spinkaj, mé děvčátko,
a né moc nakrátko,
buď ně hodně zdravá,
šak ťa mám moc ráda.

133. Nesahaj do pohanky

Bratřejov

1. Ne - sa - haj do po - han - ky, ne - sa - haj do vi - ky,
le - pší je ten šo - haj vě - tší, než - li je ten ve - li - ký.

1. Nesahaj do pohanky,
nesahaj do viky,
lepší je ten šohaj větší,
nežli je ten veliký.

2. Nesahaj do pohanky,
nesahaj do žita,
lepší je ta malá holka,
nežli je ta veliká.

134. Chodi děvča po rynku

Nový Hrozenkov

1. Cho - di dě - vča po ryn - ku, hle - da tam kre - jči - ho, že si ne - cha ša - ty šit'

z kvě - tu ma - ko - ve - ho, že si ne - cha ša - ty šit' z kvě - tu ma - ko - ve - ho.

1. Chodi děvča po rynku, hledá tam krejčího, : že si necha šaty šit' z květu makoveho. :	3. Já ti boty ušiju z mladeho komara, : až mně lužko usteleš naprostřed Dunaja. :
2. Já ti šaty ušiju z květu makoveho, : až mně boty ušiješ z komara mladeho. :	4. Já ti lužko ustelu naprostřed Dunaja, : až ty doňho pujdeš spat' suchyma nohama. :

135. Hajej, dítě, kolíbu tě

Valašské Klobouky

1. Ha - jej, di - tě, ko - lí - bu tě, a - bys spa - lo, ne - pla - ka - lo,
své ma - měn - ce po - koj da - lo.

Repetice 1. a 3. sl.

1. Hajej, dítě, kolíbu tě, abys spalo, neplakalo, své maměnce pokoj dalo.	2. Jak ji nedáš pokojíčka, hodíme ťa do rybnička.
3. A z rybnička do potučka a z potučka do Dunaje, chyt' si ho tam, hastrmane.	

136. Slúžil Jura u kocúra

Bojkovice

Svižně

1. Slúžil Jura u kocúra, vyslúžil si boty, boty nové, papírové, a klobúček z prútí, podívajte, panimámo, jak sa ně to krútí.	3. Slúžil Jura u kocúra, vyslúžil si gatě, nohavice z čočovice, místo pásku latě, panimámo, šak ste hodná, vy nám slanin dáte.
2. Slúžil Jura u kocúra, vyslúžil si šaty, šaty nové, papírové, a řemének z púti, panimámo, dajte honem to mléko kohútí.	4. Slúžil Jura u kocúra, vyslúžil si kožuch, kožuch z capa na půl chlapa, nezakryl si s ním břuch, panimámo, pijem všecko, enom né prací luh.

* Dětská fašanková píseň

137. Vlaštověnka šmíterka, ona lesklé peří má

Osíčko

1. Vla - što - věn - ka šmí - te - rka, o - na le - sklé pe - ří__ má,
o - na dy - cky švi - hli, švi - hli, kde o - na má své o - by - dlí, za__ do - ška - ma.

1. Vlaštovička šmíterka,
ona lesklé peří má,
ona dycky švihli, švihli,
kde ona má své obydlí,
za doškama.

138. Beznohý na vrbu leze

Nedašov

1. Be - zno - hý na vr - bu le - ze, sú tam ptá - ci, že jich ve - zme,
be - zru - ký na ně - ho há - zí, pra - ví, že ho do - lu zra - zí.

1. Beznohý na vrbu leze,
sú tam ptáci, že jich vezme,
bezruký na něho hází,
praví, že ho dolu zrazí.
2. Nebožtík u cesty leží,
slepý mu do očí hledí,
hluchý jich chce poslouchati,
co si budou povídati.
3. Nebožtík, ten větr chytá,
nahému za ňadra strká,
nahý mu za to děkuje,
že mu už zima nebude.

139. Plače kočka celý den

Ostrožská Lhota

♩=108

1. Pla - če ko - čka ce - lý den, pla - če ko - čka
ce - lý den, kde se je - jí ko - cūr děl.

1. Plače kočka celý den, plače kočka celý den, kde se její kocúr děl.	5. Tři biče na mě sedral, tři biče na mě sedral, ještě sekyru hledal.
2. Plačú s ňú aj koťata, plačú s ňú aj koťata, kde se poděl náš táta.	6. Jak sekyru popadl, jak sekyru popadl, hned mně ocas upadl.
3. Kdes, kocúrku, kdes býval, kdes, kocúrku, kdes býval, žes ty doma nelíhal.	7. Kočka začne kúřiti, kočka začne kúřiti, on se začal skňúřiti.*
4. Běhal jsem po komorách, běhal jsem po komorách, zastal mě tam hospodář.	8. Jak začala mazati, jak začala mazati, kocúr skočil k návratí.

* Text vynechané sloky, nutné pro pochopení smyslu posledních dvou slok, viz píseň č. 250

140. Přiletěla vrána, sedla na trní

Osvětimany

1. Při - le - tě - la vrá - na, se - dla na tr - ní,
 při - le - tě - la stra - ka, se - dla ve - dle ní.

My - sli - ve - ček po - ska - ku - je a flin - ti - čku na - ta - hu - je,

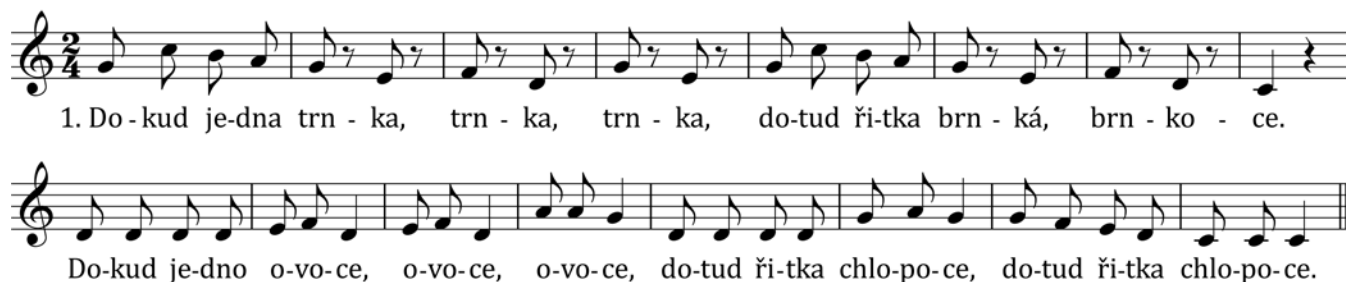
že ju, že ju, že ju, že ju za - stře - lí.

1. Přiletěla vrána,
 sedla na trní,
 přiletěla straka,
 sedla vedle ní.
 Mysliveček poskakuje
 a flintičku natahuje,
 že ju, že ju, že ju,
 že ju zastřelí.

141. Dokud jedna trnka

Pašovice

1. Do - kud je - dna trn - ka, trn - ka, trn - ka, do - tud ři - tka brn - ká, brn - ko - ce.

Do - kud je - dno o - vo - ce, o - vo - ce, o - vo - ce, do - tud ři - tka chlo - po - ce, do - tud ři - tka chlo - po - ce.

1. Dokud jedna trnka, trnka, trnka,
dotud řitka brnká, brnkoce.
Dokud jedno ovoce, ovoce, ovoce,
dotud řitka chlopoce,
dotud řitka chlopoce.

142. Dyž sem husy pásla

Pitín

Svižně

1. Dyž sem hu - sy pá - sla, ne - da - li mně má - sla,

ze str - ni - sek vě - tr fu - čál, zi - mú sem sa třá - sla.

1. Dyž sem husy pásla,
nedali mně másla,
ze strnisek větr fučál,
zimú sem sa třásla.
2. Chlapci hojakali
a na mňa volali,
u ohňa sme posedali,
tak sa ohřívali.

143. Kolo, kolo mlýnské

Pašovice

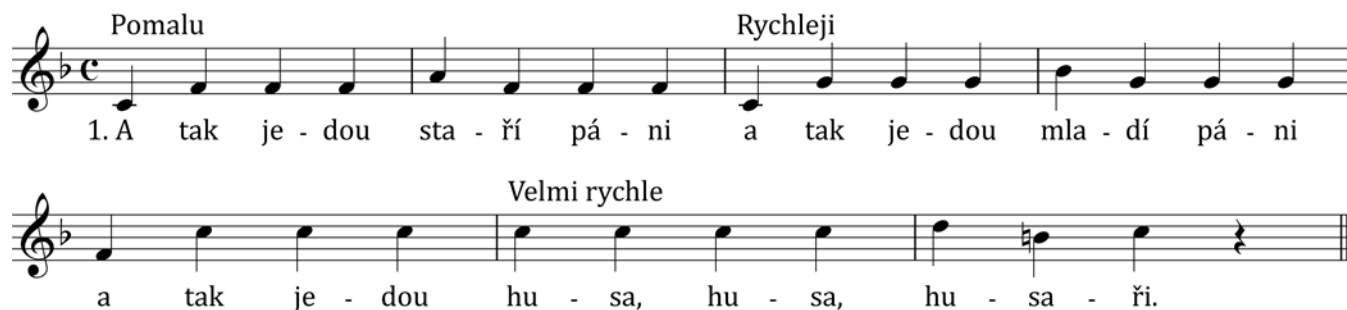

1. Ko - lo, ko - lo mlýn - ské za šty - ry rýn - ské, ko - lo se nám
po - lá - ma - lo, mno - ho ško - dy na - dě - la - lo, u - dě - la - lo čáp!

1. Kolo, kolo mlýnské
za čtyry rýnské,
kolo se nám polámalo,
mnoho škody nadělalo,
udělalo čáp!

144. A tak jedou staří páni

Klečůvka

Pomalů
1. A tak je - dou sta - ří pá - ni *Rychleji* a tak je - dou mla - dí pá - ni
Velmi rychle
a tak je - dou hu - sa, hu - sa, hu - sa - ři.

1. A tak jedou staří páni
a tak jedou mladí páni
a tak jedou husa, husa, husaři.

145. Hus, hus sedlatá

Osíčko

Volně

1. Hus, hus se-dla-tá, se-dla-tá, če-rve-ný pan-čo-šky do blá-ta.

Haj, hu-si-čky, z hrá-ze do ry-bní-ka, haj, hu-si-čky, z hrá-ze do-lů.

Až se vy-pe-re-te, pak se vy-ča-pí-te, po-že-nem vás zas za De-břu.

1. Hus, hus sedlatá, sedlatá,
|: červený pančošky do bláta. :|
Haj, husičky, z hráze do rybníka,
haj, husičky, z hráze dolů.
Až se vyperete,
pak se vyčapíte,
poženem vás zas za Debru*.

* Debra – pomístní název

146. Ej, mamko, mamko, běda je mně

Popov

1. Ej, mam-ko, mam-ko, bě-da je mně, ej, mam-ko, mam-ko, bě-da je mně,
ze-brál mňa há - jník, ze-brál mňa há - jník, ze-brál mňa há - jník na do - li - ně.

1. Ej, mamko, mamko, běda je mně,
ej, mamko, mamko, běda je mně,
zebrál mňa hájník,
zebrál mňa hájník,
zebrál mňa hájník na dolině.

2. Ach, co ti vzali, céro moja,
ach, co ti vzali, céro moja?
Ej, kosák nový,
malovaný,
a šáteček vyšívány.

147. Ach, ráno, ráno, skoro-i si

Prostřední Bečva

1. Ach, rá - no, rá - no, sko - ro - i si, ptá sa ta - tí - ček,
o - ral - i si, ptá sa ta - tí - ček, o - ral - i si.

1. |: Ach, ráno, ráno, skoro-i si, :|
|: ptá sa tatíček, oral-i si. :|

2. |: Ach, orál, orál, ale málo, :|
|: kolečko sa mně polámalo. :|

3. |: A dyž sa zlámalo, daj ho spraviť, :|
|: nauč sa, synku, hospodařit. :|

148. Dyž komára ženili

Boršice

1. Dyž komára ženili,
joj, joj, ženili,
joj, joj, ženili,
joj, joj, ženili.

2. Kouska chleba neměli,
joj, joj, neměli,
joj, joj, neměli,
joj, joj, neměli.

3. Přiletěl k nim slavíček,
joj, joj, slavíček,
joj, joj, slavíček,
joj, joj, slavíček.

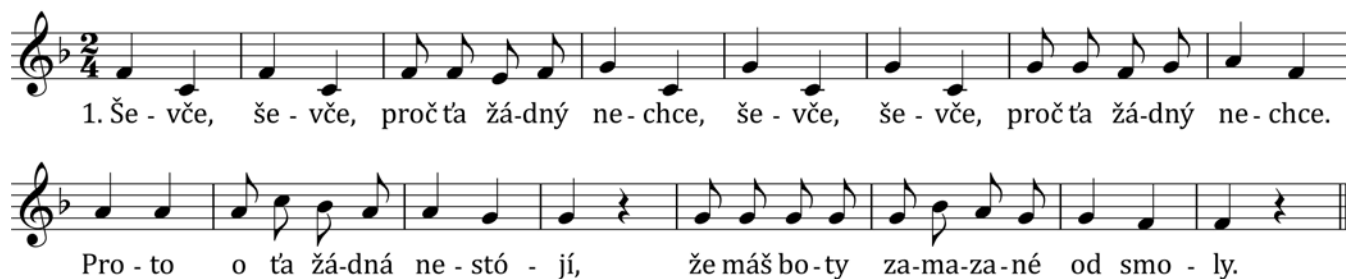
4. Dal jim chleba krajíček,
joj, joj, krajíček,
joj, joj, krajíček,
joj, joj, krajíček.

5. K tomu vína židlíček,
joj, joj, židlíček,
joj, joj, židlíček,
joj, joj, židlíček.*

* F. Sušil ve své sbírce více strof neuvádí, končí zkratkou atd. Další sloky lze najít v jiných variantách této písně v tomto zpěvníku.

149. Ševče, ševče, proč ťa žádný nechce

Pozděchov

1. Še - vče, še - vče, proč ťa žá-dný ne- chce, še - vče, še - vče, proč ťa žá-dný ne- chce.

Pro - to o ťa žá-dná ne - stó - jí, že máš bo - ty za - ma - za - né od smo - ly.

1. Ševče, ševče, proč ťa žádný nechce,
ševče, ševče, proč ťa žádný nechce.
Proto o ťa žádná nestojí,
že máš boty zamazané od smoly.*

* Jiná verze: že si celý zamazaný od smoly

150. Ja, pod'me dom, pod'me dom

Velké Karlovice

Volně

1. Ja, po - d'me dom, po - d'me dom, na - ši nás vo - la - jú,

ja, že ko - ní - čky vra - né po po - li bě - ha - jú.

1. Ja, pod'me dom, pod'me dom,
naši nás volají,
|: ja, že koníčky vrané
po poli běhají. :|

2. Ja, běhají, běhají,
nech si poběhají,
|: ja, šak sú naši doma,
nech jich pochyťajú. :|

151. Halí, belí, koně v zelí

Prakšice

1. Halí, belí, koně v zelí
a hříbjátka v petrželí.

2. Hučí, bučí, koně v seči
a Mařenka doma bečí.

152. Lítała vlaštověnka, lítała

Študlov

1. Lítała vlaštověnka, lítała,
až sa ona nebe, země týkala,
ej, až sa ona nebe, země týkala.
2. Počal sa jí krahulíček vyptávat,
budeš-i sa, vlaštověnko, vydávat,
ej, budeš-i sa, vlaštověnko, vydávat.
3. Nebudu sa, krahulíčku, vydávat,
až sa bude suchá linda zelenat,
ej, až sa bude suchá linda zelenat.

4. Šel, šel si krahulíček do krámu,
nakúpil tam zeleného hedbávu,
ej, nakúpil tam zeleného hedbávu.
5. Vyletěl krahulíček do pola,
otočil on suchú lindu dokola,
ej, otočil on suchú lindu dokola.
6. Už je ta suchá linda zelená,
už ty budeš, vlaštověnko, žena má,
ej, už ty budeš, vlaštověnko, žena má.

153. Kolo, kolo mlýnské

Prakšice

1. varianta

1. Ko - lo, ko - lo mlýn - ské, za šty - ry rýn - ské, ko - lo se nám po - lá - ma - lo,
co sa na něm vo - zí - va - lo, na vi - dli - čky, na u - ži - čky, čáp!

2. varianta

1. Ko - lo, ko - lo mlýn - ské, za šty - ry rýn - ské, ko - lo se nám po - lá - ma - lo,
co sa na něm vo - zí - va - lo, na vi - dli - čky, na u - ži - čky, čáp!

1. Kolo, kolo mlýnské
za štyry rýnské,
kolo se nám polámalo,
co sa na něm vozívalo,
na vidličky, na užičky, čáp!

154. Tragaču, tragaču

Slušovice

Žertovně

1. Tra - ga - ču, tra - ga - ču, tra - ga - ču, tra - ga - ču, a co já sa
pro te - be, a co já sa pro te - be, tra - ga - ču, na - pla - ču.

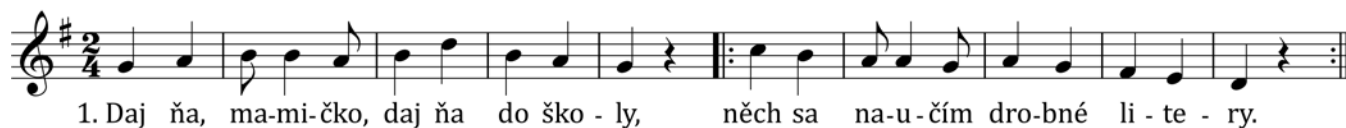
1. |: Tragaču, tragaču,
tragaču, tragaču, :|
|: a co já sa pro tebe,
a co já pro tebe,
tragaču, naplaču. :|

2. |: Měla sem galána
a on byl tululum, :|
|: zežraly mu vši gatě,
zežraly mu vši gatě
a blechy košulu. :|

3. |: Měla sem galána,
měla sem ho ráda, :|
|: lehl on si do sena,
lehl on si do sena,
zežrala ho kráva. :|

155. Daj ňa, mamičko, daj ňa do školy

Starý Hrozenkov

1. Daj ňa, ma-mi-čko, daj ňa do ško - ly, něch sa na-u-čím dro-bné li - te - ry.

1. Daj ňa, mamičko, daj ňa do školy,
|: něch sa naučím drobné litery. :|

2. Až sa naučím písac litery,
|: aj sa naučím lúpac komory. :|

3. Kedz budzem vedzec lúpac komory,
|: potom ukradzem susedom voly. :|

156. Na téj lúce zeleněj

Prostřední Bečva

1. Na téj lúce zeleněj u voděnký studeněj, : na vršíčku pod jedličkú srnka na gajdy hraje. :	5. Medvěd' kývá do kopce, vlku nese dvě ovce, : vlk je ešče lepší zdravý, než-i býval onehdy. :
2. Srnka na gajdy hraje a jeleň na cimbále, : vlk tudlíká na písčalce, medvěd' na basi hraje. :	6. Hajný stojí, posluchá, co je to za muzika, : hajný sobě podskakuje, psík sa na něho dívá. :
3. Vlk nechcel po chuti hrát, začali sa spolem rvať, : medvěd' mu hlavu roztápal, až sa po zemi válál. :	7. A veverka hup na strom a volá na zajíca, : uteč, janku, hen je hajný, on ti střelí do srdca. :
4. Vlk už leží na zemi, křičí: Mňa hlava bolí, : pošlete ně pro medvěďa, on ně ju zas zahojí. :	8. A liška tancovala, papuče si zedrala, : potem přišla velká metel, ona papuč neměla. :

157. Aj, seče vilk, seče

Prostřední Bečva

1. Aj, se - če vilk, se - če, li - ška po - hra - bu - je,
ko - már na vůz po - dá - vá, plí - ska u - tla - ču - je.

1. Aj, seče vilk, seče,
liška pohrabuje,
komár na vůz podává,
plíska utlačuje.

2. Ach, komarku, komarku,
budeš sa ženiti?
Pavúk boty pucuje,
chce na svatbu jíti.

3. A dyž tu svatbu měli,
hned se při ní zbili,
na hrušku vyletěli,
haluz ulomili.

4. Plíska jak to viděla,
začala se smíti,
komár nohu ulomil
hned u samej řiti.

158. Šli ševci na jarmak

Valašské Příkazy

1. Šli še - vci na ja - rmak, byl ve - li - ký mráz,
de - vět se jich o - bě - si - lo na je - den pro - vaz.

1. Šli ševci na jarmak, byl veliký mráz,
devět se jich oběsilo na jeden provaz.

2. Kopyta na huře strašně zařvaly,
jakoby těm oběšencům slávu dělaly.

159. Šla děvečka do zelí

Prostřední Bečva

1. Šla dě - ve - čka do ze - lí, do ze - lí, do ze - lí - čka, na - tr - ha - la
lu - pe - ní, lu - pe - ní, lu - pe - ní - čka. Při - šel na ňu Ja - ní - ček,
po - lá - mal jí ko - ší - ček, ty, ty, ty, ty, ty, ty, ty to bu - deš pla - ti - ti.

1. Šla děvečka do zelí,
do zelí, do zelíčka,
natrhala lupení,
lupení, lupeníčka.
Přišel na ňu Janíček,
polámal jí košíček,
ty, ty, ty,
ty, ty, ty,
ty to budeš platiti.

160. Byla jedna selská dcera

Pržno

1. Byla jedna selská dcera,
devadesát sukní měla,
Trenčín, Morava,
růže voňavá,
sukní měla.
2. Optal se jí jeden chlapec,
zdali umí chleba napéct,
Trenčín, Morava,
růže voňavá,
chleba napéct.
3. V pondělí naň múku brala
a v úterý kvas dělala,
Trenčín, Morava,
růže voňavá,
kvas dělala.
4. Ve středu ho zamísila,
ve čtvrtek ho naválela,
Trenčín, Morava,
růže voňavá,
naválela.
5. A v pátek ho nasázala
a v sobotu vysázala,
Trenčín, Morava,
růže voňavá,
vysázala.
6. Celý týden chleba pekla,
ešče z něho voda tekla,
Trenčín, Morava,
růže voňavá,
voda tekla.
7. Ze středečky voda tekla,
zpod kůřečky myš utekla,
Trenčín, Morava,
růže voňavá,
myš utekla.

161. Měla sem galána kominíka

Pržno

1. Mě - la sem ga - lá - na ko - mi - ní - ka, Hle - da - jte ho,
spa - dnul ně do vo - dy, do ry - bní - ka.
na - jde - te ho, na - jde - te ško - blen - ku po - dla ně - ho.

1. Měla sem galána kominíka, spadnul ně do vody, do rybníka. Hledajte ho, najdete ho, najdete škoblenku podla něho.	3. Měla sem galána kožušníka, spadnul ně do vody, do rybníka. Hledajte ho, najdete ho, najdete kožušek podla něho.
2. Měla sem galána puťaříka, spadnul ně do vody, do rybníka. Hledajte ho, najdete ho, najdete veselko podla něho.	4. Měla sem galána hodináře, spadnul ně do vody pro rybáře. Hledajte ho, najdete ho, leží tam hodinky podla něho.

162. Halaj, kuku, dám ti cukru

Rožnov pod Radhoštěm

1. Ha - laj, ku - ku, dám ti cu - kru, a - bys spa - lo, ne - pla - ka - lo,
svěj ma - měn - ce po - koj da - lo.

Repetice jen 1. sl.

1. Halaj, kuku, dám ti cukru, abys spalo, neplakalo, svěj maměnce pokoj dalo.	2. A jak nedáš pokojíčka, hodíme ťa do rybníčka.
3. A z rybníčka do Dunaje, chyt' si ho tam, hastrmane.	

163. Ženilo se naše šidlo

Pržno

1. Ženilo se naše šidlo,
ženilo se naše šidlo, lo, lo,
bralo sobě motovidlo, lo, lo,
bralo sobě motovidlo.
2. Všecko ptactvo si pozvalo,
všecko ptactvo si pozvalo, lo, lo,
jenom sovy vynechalo, lo, lo,
jenom sovy vynechalo.
3. Sova jak se zdověděla,
sova jak se zdověděla, la, la,
hned na svatbu přiletěla, la, la,
hned na svatbu přiletěla.
4. Vzal ju vrabec, vzal ju v tanec,
vzal ju vrabec, vzal ju v tanec, nec, nec,
stúpil jí na pravý palec, lec, lec,
stúpil jí na pravý palec.
5. Ty jsi, vrabče, ty jsi hlupý,
ty jsi, vrabče, ty jsi hlupý, pý, pý,
žes ně na ten palec stúpil, pil, pil,
žes ně na ten palec stúpil.
6. Kdyby tu nebyli hosti,
kdyby tu nebyli hosti, sti, sti,
prašťaly by v tobě kosti, sti, sti,
prašťaly by v tobě kosti.
7. Ale že sú tady hosti,
ale že sú tady hosti, sti, sti,
nechce sa ně mrzutosti, sti, sti,
nechce sa ně mrzutosti.

164. Dyž sem byla malá

Ratiboř

1. Dyž sem by - la ma - lá, cho - va - la mě má - ma, cho - va - la mě
má - ma, cho - va - la mě má - ma sa - mý - ma ma - li - na - ma.

1. Dyž sem byla malá,
chovala mě máma,
chovala mě máma,
chovala mě máma
samýma malinama.

2. Dyž sem už dorůstla,
do rozumu vešla,
chodívali chlapi,
chodívali chlapi,
za kerého bych šla.

3. Za teho nepůjdu,
mama mně nekážú,
rači ten chodníček,
rači ten chodníček
kamením zahážu.

4. Kamením zahážu
a trním zatrním,
falešný synečku,
falešný synečku,
nerada ťa vidím.

165. Dyž sem chodil do školy

Valašská Senice

1. Dyž sem cho - dil do ško - ly, u - čil sem se li - te - ry:
je - dna, dvě, tři, čty - ry, to jsou mo - je li - te - ry.

1. Dyž sem chodil do školy,
učil sem se litery:
jedna, dvě, tři, čtyry,
to jsou moje litery.

2. A dyž sem je nevěděl,
učitel ně pověděl
hůlčičkú, paličkú,
hned sem se jich dověděl.

166. Dobře bylo naší, naší Maryně

Hutisko

1. Do - bře by - lo na - ší, na - ší Ma - ry - ně, do - kád' by - lo ma - so, ma - so
v ko - mí - ně. Až se ma - so mi - nu - lo, máš po do - bro - tě, Ma - ry - no.

1. Dobře bylo naší, naší Maryně,
dokád' bylo maso, maso v komíně.
|: Až se maso minulo,
máš po dobrotě, Maryno. :|

167. Těžko mě maměnka vychovali

Rudice

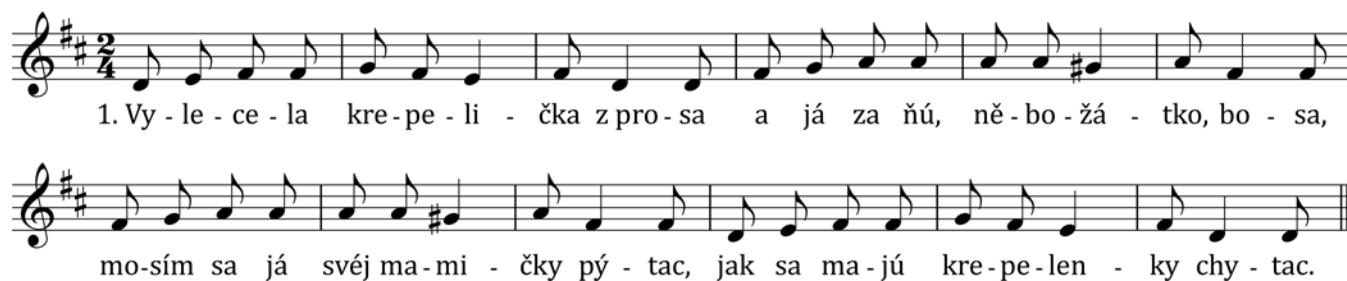
1. |: Těžko mě maměnka vychovali :|
a z ruky na ruku,
a z ruky na ruku
překládali.

2. |: Ještě mě v kolíbce kolébali :|
a už mně o vojnách,
a už mně o vojnách
vykládali.

3. |: Ještě jsem nevyrůst, mám byt voják, :|
musím maširovat,
musím maširovat,
není jinák.

168. Vylecela krepelička z prosa

Lopeník

1. Vylecela krepelička z prosa
a já za ňú, něbožátko, bosa,
mosím sa já svéj mamičky pýtac,
jak sa majú krepelenky chytac.

169. A dyž sa Valášek narodí

Rusava

♩=84

1. A dyž sa Va - lá - šek na - ro - dí, ma - tka ho o - knem ven vy - ho - dí,
 vy - ho - dí ho na - před no - ha - mi: Di sa, Va - lá - šku, ži - vit' ho - ra - mi.
 Tu máš, dě - ve - čko,

1. A dyž sa Valášek narodí,
 matka ho oknem ven vyhodí,
 vyhodí ho
 napřed nohami:
 Di sa, Valášku, živiť horami.

2. A jak sa narodí Valášče,
 matka ju trávnícu opáše:
 Tu máš, děvečko,
 tu máš vázání,
 abys měla s čím chodit' horami.

170. Zajíček sa na dolině pase

Řetechov

1. Za - jí - ček sa na do - li - ně pa - se, my - sli - ve - ček sa na ně - ho tře - se,
 stře - lil by do ně - ho, ne - mo - že pro dře - vo, o - bá - vá se.

1. Zajíček sa na dolině pase,
 mysliveček sa na něho třese,
 střelil by do něho,
 nemože pro dřevo,
 obává se.

2. Já sem tobě povídala, Janku,
 černá vlna na bílém baránku,
 vlnu ostříháme,
 baránka prodáme
 na gořalku.

171. Dyž sem chodil do šole

Rusava

♩=92

1. Dyž sem cho - dil do ško - ly, u - čil sem sa li - te - ry:

je - dna, dvě, tři, šty - ry, to sú pě - kné li - te - ry.

1. Dyž sem chodil do školy,
učil sem sa litery:
|: jedna, dvě, tři, čtyry,
to sú pěkné litery. :|
2. Dyž sem chodil do školy,
učil sem sa litery:
|: jedna, dvě, čtyry, pět,
budeš-li mňa, cěrko, chtět. :|

172. Šél starý přes hory

Ublo

1. Šel sta - rý přes ho - ry, měl fú - sy, pí-skál si pě-sni - čku ja - kú - si,
varianta

že je - ho že - na na bra - dě mě - la je-den fús, dva fú - sy, tři fú - sy.
2. sl.

1. Šél starý přes hory, měl fúsy,
zpíval si písničku jakúsi,
že jeho žena
na bradě měla
jeden fús, dva fúsy, tři fúsy.
2. Šél starý přes hory, měl fúsy,
zpíval si písničku jakúsi,
barany poprodál,
ovce zbyl,
aby sa plemena nepozbyl.

173. Vdávalo sa naše trdlo

Horní Lhota, Sehradice

Mírně

1. Vdá - va - lo sa na - še tr - dlo, vdá - va - lo sa na - še tr - dlo, lo, lo,
bra - lo si ho mo - to - vi - dlo, lo, lo, bra - lo si ho mo - to - vi - dlo.

1. Vdávalo sa naše trdlo,
vdávalo sa naše trdlo, lo, lo
bralo si ho motovidlo, lo, lo
bralo si ho motovidlo.
2. Všecky ptáky si pozvalo,
všecky ptáky si pozvalo, lo, lo,
enom sovu zanechalo, lo, lo,
enom sovu zanechalo.
3. Jak sa sova zdověděla,
jak sa sova zdověděla, la, la,
hned na svatbu přiletěla, la, la,
hned na svatbu přiletěla.
4. Sedla si tam na kraj pécky,
sedla si tam na kraj pécky, ky, ky,
švandrka po německy, ky, ky,
švandrka po německy.
5. První tanec, to byl brabec,
první tanec, to byl brabec, bec, bec
stúpil jí na pravý palec, lec, lec,
stúpil jí na pravý palec.
6. Brabče, brabče, ty si hlúpý,
brabče, brabče, ty si hlúpý, pý, pý,
nestúpaj mně na papúchy, chy, chy,
nestúpaj mně na papúchy.
7. Dyby tu nebyli hosti,
dyby tu nebyli hosti, ti, ti,
praščaly by tvoje kosti, ti, ti,
praščaly by tvoje kosti.
8. Ale že sú tady hosti,
ale že sú tady hosti, ti, ti,
nepraščíja tvoje kosti, ti, ti,
nepraščíja tvoje kosti.

Jiné zakončení po 6. sloce:

7. Ty mně palca nezahójíš,
ty mně palca nezahójíš, íš, íš,
basom, túry, sa nebojíš, íš, íš,
basom, túry, sa nebojíš.
8. Přídi ty k nám, milý brachu,
přídi ty k nám, milý brachu, chu, chu,
navarím ti zítra hrachu, chu, chu,
navarím ti zítra hrachu.
9. A já hrachu nejídávám,
a já hrachu nejídávám, vám, vám,
já sa z něho opíjávám, vám, vám,
já sa z něho opíjávám.

174. Na tej lúce zelené

Seninka

1. Na téj lú - ce ze - le - né pa - sou se tam je - le - ně, za - jíc

s li - škú ta - nec dr - ží, srn - ka na ga - jdy, ga - jdy hra - je, - jdy hra - je.

1. Na tej lúce zelené pasou se tam jeleně, : zajíc s liškú tanec drží, srnka na <i>gajdy</i> * hraje. :	5. Jak vyletěl na kopec, sednul si za jalovec, : zavdal srně páleného, udělal <i>kotrmelec</i> . :
2. Hajný dycky počívá, co je to za muzika, : hajný začne poskakovat, pes se na <i>něho</i> dívá. :	6. Srna gajdy shodila, muzika se držela, : zvěřina se hned scházela, páleným <i>častovala</i> . :
3. A veverka na jedli na myslivce si hledí, : na zajíčka povolává, uteč, uteč, <i>možeš-li</i> . :	7. Srnec se z toho ožral, že se v potoce válal, : zmrzl vám tam na bařině, víc už neská-, <i>neskákal</i> . :
4. Zajíc, jak to uslyšal, hned si gatě popravjal, : chytl palicu z lavice, hore k vrchu <i>utěkal</i> . :	8. Liška nejvíc tančila, všecky srnce zedrala, : přišla na ňu tuhá zima i v papučích <i>ozíbla</i> . :

* Kurzivou jsou označena slova nebo části slov, které se opakují v 15. taktu (*prima volta*).

175. Slúžil Jura u kocúra

Slavičín

Mírně ♩=88

1. Slú - žil Ju - ra u ko - cú - ra, vy - slú - žil si ša - ty,
ša - ty no - vé, pa - pí - ro - vé, a ka - lho - ty z prú - tí.

1. Slúžil Jura u kocúra,
vyslúžil si šaty,
šaty nové, papírové,
a kalhoty z prutí.

2. Slúžil Jura u kocúra,
vyslúžil si šaty,
klobúk nový, papírový,
slaměné kaloty.

3. A pančošky z husí kožky,
střevíce ze sítí,
děvča, hopsa, podívaj sa,
jak sa mu to svítí.

176. Všeci svatí tancovali

Uherský Brod

Rychle

1. Vše - ci sva - tí tan - co - va - li, me - zi ně - ma Do - ro - ta,
já sem při tom vy - ska - ko - vál jak ne - ja - ká ho - lo - ta.

1. Všeci svatí tancovali,
mezi něma Dorota,
já sem při tom vyskakoval
jak nejaká holota.

177. My jsme v naší vsi jako psi otrhaní

Slušovice

Žertovně

1. My jsme v na - ší vsi ja - ko psi o - tr - ha - ní. Kdy - by byl ry - chtář pes,

kan - tor pes, ša - fář pes, by - lo by psů, psů, psů pl - ni - čká ves.

1. My jsme v naší vsi jako psi otrhaní.
Kdyby byl rychtář pes,
kantor pes, šafář pes,
bylo by psů, psů, psů plnička ves.

178. Spi, dítěátko, spi

Vlčnov

1. Spi, dě - tá - tko, spi, zam - ži o - čka svý, bu - de s te - bú

Pám - bú spá - ti, an - dě - lí - čci ko - lé - ba - ti, spi, dě - tá - tko, spi.

1. Spi, dítěátko, spi,
zamži očka svý,
bude s tebou Pámby spáti,
andělíčky kolébati,
spi, dítěátko, spi.

179. Přišel k nám mládenec z Rakousy

Slušovice

Živě

1. Při - šel k nám mlá - de - nec z Ra - kou - sy, z Ra - kou - sy, zpí - val si
pí - sni - čku ja - kou - si, ja - kou - si, že je - ho že - na
na bra - dě mě - la je - den fous, dva fou - sy, tři fou - sy.

1. Přišel k nám mládenec z Rakousy, z Rakousy,
zpíval si písničku jakousi, jakousi,
že jeho žena
na bradě měla
jeden fous, dva fousy, tři fousy.

180. Do hory mi kážú

Ublo

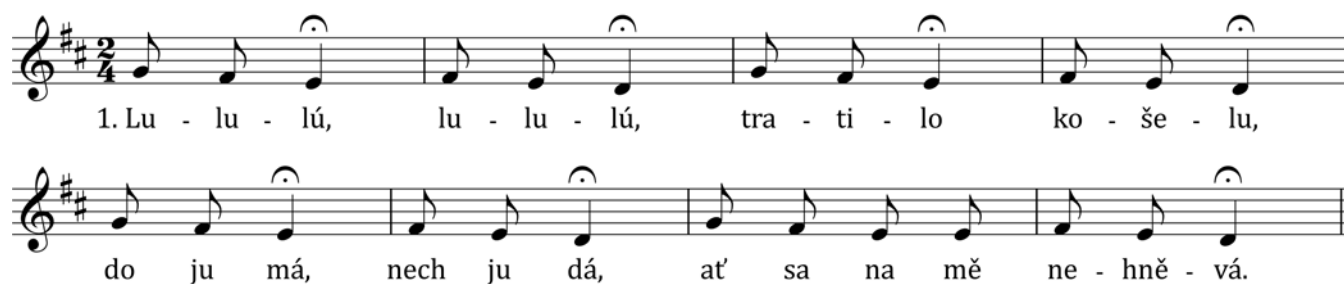

1. Do ho - ry mi ká - žú, chle - ba ne - u - ká - žú,
tro - chu mlé - ka do py - tlí - ka na zá - da při - vá - žú.

1. Do hory mi kážú,
chleba neukážú,
trochu mléka do pytlíka
na záda přivážú.

181. Lululú, lululú, trátilo košelu

Solanec

1. Lu - lu - lú, lu - lu - lú, tra - ti - lo ko - še - lu,
do ju má, nech ju dá, ať sa na mě ne - hně - vá.

The musical notation is in G major (one sharp) and 2/4 time. It consists of two staves. The first staff has four measures, each containing a quarter note followed by a half note with a fermata. The second staff has four measures, each containing a quarter note followed by a half note with a fermata, ending with a double bar line.

1. Lululú, lululú,
trátilo košelu,
do ju má, nech ju dá,
ať sa na mě nehněvá.

182. Kolo, kolo mlýnské

Polichno

1. Ko - lo, ko - lo mlýn - ské za šty - ry rýn - ské, ko - lo sa nám
po - lá - ma - lo, co sa na něm se - dá - va - lo, do vo - di - čky cáp!

The musical notation is in G major (one sharp) and 2/4 time. It consists of two staves. The first staff has five measures, each containing a quarter note followed by a half note. The second staff has five measures, each containing a quarter note followed by a half note, ending with a double bar line.

1. Kolo, kolo mlýnské
za štyry rýnské,
kolo sa nám polámalo,
co sa na něm sedávalo,
do vodičky cáp!

183. Na tej lúce zelenej

Solanec

1. Na tej lúce zelenej, pasú se tam jeleně, : za jedličkem, za hajíčkem, srna na gajdy hraje. :	5. Jak vyletěl na kopec, sednul na jalovec, : srně dával paleného, aby tudlikala věc. :	9. Tu byli všeci rádi, že je ten vlk zdravý, : chytli bečku s gořalečkú a všeci se ožhrali. :
2. Srna na gajdy hraje a jelen na cimbále, : vlk na piščalce tuliká a medvěd' na huslách hrá. :	6. Lev se na to tak dožhral, uherskú si zazpíval, : vlk mu nechcel po notě hrát', hlavu jemu roztřískal. :	10. Ten vlk se najvēc ožhral, po zemi se kúlal, : skulil se tam do potoka, už vēcej netancoval. :
3. Veverka škrk na dřevo, křičí na zajíce: : Henkaj hajný za psem stojí, zabije ťa jistě. :	7. A tu se ten vlk kúlí, že ho hlava bolí, : běžte rychle pro medvěďa, ať on mu ji zahojí. :	11. Liška najvēc drepčila, až botečky zdrala, : přišel na ňu veliký mráz, na nožičky ozíbla. :
4. Jak to zajíc uslyšel, galety si popjal, : chytňá bečku s gořalečkú na kopec hned' utěkal. :	8. Medvěd' ide v rychlosti, vlku dvě ovcí dal, : vlk byl zdravý jako prve, ešče lepší tudlikal. :	

184. A já su synek z Polanky

Valašská Bystřice

1. A já su synek z Polanky,
a já su synek z Polanky
a já si hledám galánky,
a já si hledám galánky.
2. A já su děvča z Lidečka,
a já su děvča z Lidečka
a já si hledám synečka,
a já si hledám synečka.
3. Za stodolenkú, za našú,
za stodolenkú, za našú,
tam by svěčilo salašu,
tam by svěčilo salašu.
4. Vem si ňa, Juro, za ženu,
vem si ňa, Juro, za ženu,
budeš měť dobrou gazděnu,
budeš měť dobrou gazděnu.
5. Ty budeš žať a já orať,
ty budeš žať a já orať,
budem sa dycky milovať,
budem sa dycky milovať.
6. Aj, budem sa spolu milovať,
aj, budem sa spolu milovať,
Panbiček nás bude míti rád,
Panbiček nás bude míti rád.
7. Panbiček račiž požehnať,
Panbiček račiž požehnať,
bude nás potem přibývať,
bude nás potem přibývať.
8. A tak spolem tak dožijem,
a tak spolem tak dožijem,
do smrti si věrni budem,
do smrti si věrni budem.

185. Uhynula na salaši slanina

Solanec

1. U - hy - nu - la na sa - la - ši sla - ni - na, sla - ni - na, sla - ni - na,
u - ká - za - li na na - še - ho Ma - rti - na, Ma - rti - na, Ma - rti - na.

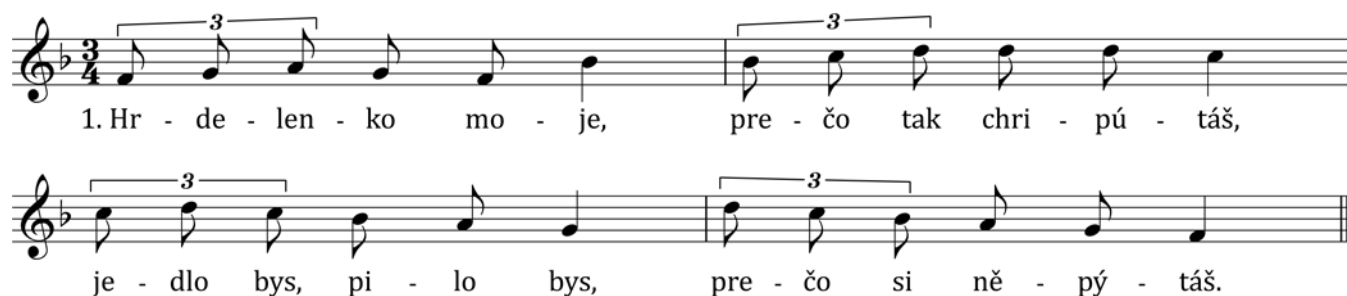
1. Uhynula na salaši
slanina, slanina, slanina,
ukázali na našeho
Martina, Martina, Martina.

2. Ale Martin k Pánubohu
prísahal, prísahal, prísahal,
že on ani na slaninu
nesahal, nesahal, nesahal.

3. Vzal prý sobě ze slaniny
len kúsek, len kúsek, len kúsek,
na hambalku ostal enem
motúzek, motúzek, motúzek.

186. Hrdelenko moje, prečo tak chripútáš

Kopanice

1. Hr - de - len - ko mo - je, pre - čo tak chri - pú - táš,
je - dlo bys, pi - lo bys, pre - čo si ně - pý - táš.

1. Hrdelenko moje,
prečo tak chripútáš,
jedlo bys, pilo bys,
prečo si nēpýtáš.

2. Hrdelenko moje,
prečos nēní hlasné,
jako bys nēbolo
ani moje vlastňje.

187. Daj ňa, mamičko, daj ňa do školy

Strání

$\text{♩} = 184$

1. Daj ňa, ma-mi-čko, daj ňa do ško - ly, nech sa na-u-čím pí-sať li-te-ry, pí-sať li-te - ry.

1. Daj ňa, mamičko,
daj ňa do školy,
nech sa naučím
písať litery,
písať litery.

2. Písať litery,
čítať psaníčka,
daj ňa do školy,
moja mamička,
moja mamička.

188. Žaloval sa pták ptákovi

Velké Karlovice

1. Ža - lo - val sa pták ptá - ko - vi,   ža - lo - val sa
pták ptá - ko - vi,   aj,   kra - hu - lé - ček   ja - střá - bo - vi,
aj,   kra - hu - lé - ček   ja - střá - bo - vi.

1. Žaloval sa pták ptákovi,
žaloval sa pták ptákovi,
aj, krahulěček jastřábovi,
aj, krahulěček jastřábovi.

3. Krahulěčku, malý ptáčku,
krahulěčku, malý ptáčku,
aj, nesedávaj při chodníčku,
aj, nesedávaj při chodníčku.

2. Že mu mladé vyhubili,
že mu mladé vyhubili,
aj, krahulečku postřelili,
aj, krahulečku postřelili.

4. Ale sedaj při Beskydě,
ale sedaj při Beskydě,
aj, kde do roka chlap neide,
aj, kde do roka chlap neide.

189. Sedzí cicka na kraj peci

Starý Hrozenkov

Vesele

1. Se - dzí ci - cka na kraj pe - ci ja - ko pa - ni
a ko - cú - rek u ry - chtá - ra ve vja - že - ní. A ty ci - cka,
vy - meň ty ma! Mój ko - cú - rku, ně - vy - me - ním, drá - pal si ma.

1. Sedzí cicka na kraj peci jako pani
a kocůrek u rychtára ve vjažení.
A ty cicka,
vymeň ty ma!
Mój kocůrku, něvymením, drápal si ma.

190. Paste sa mi, krávy moje

Ublo

♩=108

1. Pa - ste sa mi, krá - vy mo - je, pa - ste sa mi, krá - vy mo - je, ne - da - li mi nic na po - le.

1. Paste sa mi, krávy moje,
paste sa mi, krávy moje,
nedali mi nic na pole.

2. Ani syra, ani másla,
ani syra, ani másla,
že sem já vás nenapásla.

191. Byl na Půlčinách Ezechýl jeden

Střelná

♩=100

1. Byl na Půlči-nách E - ze - chýl je - den, ten si dal dě - lat z kú - de - le bu - ben

a z mr - kve pa - li - čky a z kva - ků cim - bál, a - by mu ve - se - lé pí - sni - čky pě - kně hrál.

1. Byl na Půlčinách* Ezechýl** jeden,
ten si dal dělat z kúdele buben
a z mrkve paličky a z kvaků cimbál,
aby mu veselé písničky pěkně hrál.

2. Dělal si basu pět štvrtí roku,
k tomu mosel mjet fůru odkorků,
pět hovaď zmordoval, střeva z nich vybral
a struny si dělal, jak jich potřeboval.

* Půlčiny = Pulčín

** Ezechýl = Ezechiel

192. Mala mamka hnílý syr

Starý Hrozenkov

1. Ma - la mam - ka hni - lý syr, já som jim ho vy - no - sil,

vedz je, mam - ko, vedz je tak, ma - li sce si za - my - kac.

1. Mala mamka hnílý syr,
já som jim ho vynosil,
vedz je, mamko, vedz je tak,
mali sce si zamykac.

193. Zpívala bych, neumím

Štítná nad Vlárí

Mírně ♩=112

1. Zpí - va - la bych, ne - u - mím, pla - kat' sa mně ne - chce,
šla bych do - mu, ne - vím ka - dy, se - di vlk na ce - stě.

1. Zpívala bych, neumím,
plakat' sa mně nechce,
šla bych domu, nevím kdy,
sedi vlk na cestě.

194. Raušníček ráno stane

Prlov

1. Ra - u - šní - ček rá - no sta - ne, bez sní - da - ní do hor i - de, se - dne
si on za pní - čka a cí - há na za - jí - čka.

1. Raušníček ráno stane,
bez snídání do hor ide,
sedne si on za pníčka
a číhá na zajíčka.

2. Zajíček sa z húšťá dere,
raušníček po něm pere,
raušníček puk, puk, puk
a zajíček dup, dup, dup.

195. Čičera, čičera

Študlov

1. Či - če - ra, či - če - ra, daj, Bo - že, ve - če - ra,
daj ho, Bo - že, pr - vej, jak to by - lo vče - ra.

1. Čičera, čičera,
daj, Bože, večera,
daj ho, Bože, prvej,
jak to bylo včera.

2. Včera ňa pobili,
večeře nedali,
a dnes ňa nebijte,
večeři mi dajte.

196. Šel chudý, měl dudy

Ublo

1. Šél chu - dý, měl du - dy, pě - kně on si pí - skál,
šél ra - gan, měl ča - gan, vše - cko mu to stří - skál.

1. Šel chudý, měl dudy,
pěkně on si pískál,
šel ragan, měl čagan,
všecko mu to střískál.

197. Když sem byl malučky pacholiček

Prostřední Bečva

1. Když sem byl ma - lu - čky pa - cho - li - ček a stu-pil mi ko - ni - ček
na__ ma - li - ček, mi - ly Bo - že, jak mja bo - li,
už sa mně ten ma - li - ček ne - za - ho - ji.

1. Když sem byl malučky pacholiček
a stupil mi koniček na maliček,
|: mily Bože, jak mja boli,
už sa mně ten maliček nezahoji. :|

2. Když sem byl malučky, malušučky,
pasával sem koničky u vodičky.
|: Pobili mja, nebolí mja,
maličkého živého nechali mja. :|

3. A možeš, moja milá, poděkovat',
že sem t'a naučil děti chovat'.
|: Děti chovat', kašu vařit',
že sem t'a naučil hospodařit'. :|

198. Tatíček mně kázal

Tichov

1. Ta - tí - ček mně ká - zal, a - bych do - ma le - žal,
a já, chy - ťa sta - ré ga - tě, na zá - le - ty bě - žal.

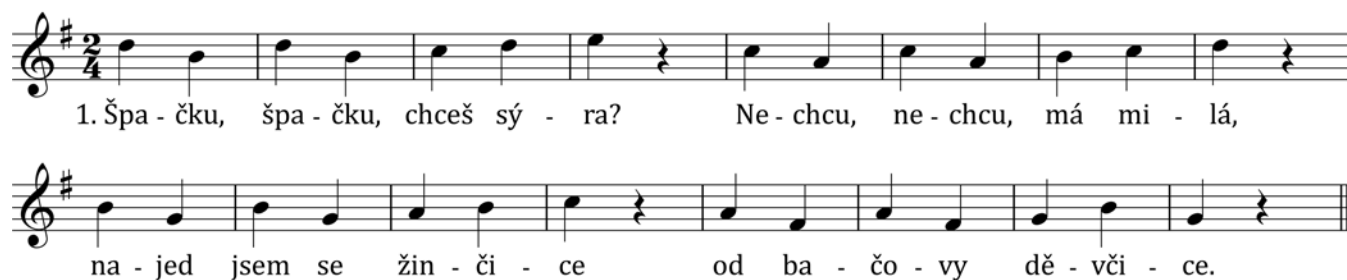
1. Tatíček mně kázal,
abych doma ležal,
a já, chytá staré gatě,
na zálety běžal.

2. Můj tatíček za mnú,
tatárek pod pažú,
a oni mě, saframente,
doma ležat kážú.

3. Doma ležat kážú,
chleba neukážú,
daja mléka do pytlíka,
na záda uvážú.

199. Špačku, špačku, chceš sýra

Zubří

1. Špa - čku, špa - čku, chceš sý - ra? Ne - chcu, ne - chcu, má mi - lá,
na - jed jsem se žin - či - ce od ba - čo - vy dě - vči - ce.

1. Špačku, špačku, chceš sýra?
Nechcu, nechcu, má milá,
najed jsem se žinčice
od bačovy děvčice.

200. Když sem chodil do školy

Staré Město

♩=92

1. Když sem cho - dil do ško - ly, u - čil sem se li - te - ry:
je - dna, dvě, tři, čty - ři, to sou mo - je li - te - ry, li - te - ry.

1. Když sem chodil do školy,
učil sem se litery:
|: jedna, dvě, tři, čtyři,
to sou moje litery. :|

201. Naša Marina včera pravila

Ublo

1. Na - ša Ma - ri - na vče - ra pra - vi - la, že má ve - li - kú pen - tlu v le - lí - ku,
kdo ji jú vy - ple - te, že je - mu na - pe - če půl ko - py ma - ko - vní - ku.

1. Naša Marina
včera pravila,
že má velikú
pentlu v lelíku,
kdo ji jú vyplete,
že jemu napeče
půl kopy makovníku.

202. Za hory, horečky

Ublo

1. Za ho - ry, ho - re - čky, za - šly ně o - ve - čky,
běž ně, mi - lá, pro ně, mňa bo - lá no - ži - čky.

1. Za hory, horečky,
zašly ně ovečky,
běž ně, milá, pro ně,
mňa bolá nožičky.

2. [Já pro ně nepůjdu,
já tvoja nebudu
nech ti pro ně ide,
kerá tvoja bude.]

203. Když sem chodil do školy

Loukov

1. Když jsem cho - dil do ško - ly, u - čil jsem se pí - sme - ny:
je - dna, dvě, tři, čty - ry, to sú mo - je pí - sme - ny, pí - sme - ny.

1. |: Když sem chodil do školy,
učil jsem se písma: :|
|: jedna, dvě, tři, čtyry,
to sú moje písma: :|

204. Hnalo děvča krávy

Uherský Brod

1. Hnalo děvča krávy
z Uher do Moravy,
děvča zablúdilo,
krávy potratilo,
krávy potratilo.
2. Pod javor si sedlo,
snídaníčko zedlo,
na javor pohlédlo,
orla uvidělo,
orla uvidělo.
3. Ach, orlíčku, orle,
kde sú krávy moje.
Já sem ich neviděl,
ale sem ich slyšel,
ale sem ich slyšel.
4. Pěkné zvonce mají,
pěkně vyzvňajú,
travičky hledajú,
travičky zeleněj,
vodičky studeněj.
5. Běž, děvčátko, dolem,
najdeš krávy spolem.
Šlo děvčátko dolem,
našlo krávy spolem,
našlo krávy spolem.

205. Na téj lúce zeleněj

Újezdec u Luhačovic

1. Na téj lú - ce ze - le - néj, pa - sú sa tam je - le - ně, sy - sel s la - skú

ta - nec dr - ží, sr - na na ga - jdy hra - je, sr - na na ga - jdy hra - je.

1. : Na téj lúce zeleněj, pasú sa tam jeleň, : : sysel s laskú tanec drží, srna na gajdy hraje. :	5. : Sysel s laskú do dúry, myslivcůj pes za nimi, : : sysel sa naňho oboříl, sochorem mu pohrozíl. :
2. : Srnka na gajdy hraje a jeleň na cimbále, : : vlk na písčalce tudliká, medvěď na basi hraje. :	6. : Vlk na zemi leží, že ho hlava bolí, : : pošlete mu pro medvěda a on mu ju zahojí. :
3. : A myslivec posluchá, co je to za muziga, : : začne sobě poskakovat, pes se na něho dívá. :	7. : A ten medvěd nemeškál, vezňa věko utěkál, : : vlk byl zdravší nežli prvší, ešče lepší tudlikál. :
4. : Vylézł pes na kopec, vylézł za jalovec, : : přídál srně páleného, aby gajdovala vjec. :	8. : A ten ježek s veverkú tancovali štajerku, : : zajic s liškú po hanácku, křeček s laskú valašskú. :

206. Janek můj vozil hnůj

Vsetín

1. Ja - nek můj vo - zil hnůj, při - le - tě - la kaň - ka,
u - chy - ti - la Jan - ka, bo - že můj, bo - že můj.

1. Janek můj
vozil hnůj,
přiletěla kaňka,
uchytila Janka,
bože můj,
bože můj.

207. Čje sú to husky na pažici

Vápenice

Mírně rychle

1. Čje sú to hu - sky na pa - ži - ci, a - ni ve - čer,
kedz o - ny ně - chcú do - mu í - ci
a - ni rá - no, na po - le - dně do - sci má - lo.

1. Čje sú to husky na pažici,
kedz ony něchcú domu íci
ani večer, ani ráno,
na poledně dosci málo.

208. Pas sa, malenko, pas sa

Ublo

♩=112

1. Pas sa, ma - len - ko, pas sa, na - ber na se - ba ma - sa, ne - bu - deš - i se
 pá - sti, o - sta - neš sa - my ko - sti. Ne - boj sa, ne - boj, hla - du, škl - baj
 aj ko - zí bra - du, pas sa, ma - len - ko, v ko - le, ne - chaj byt ci - zí po - le.

1. Pas sa, malenko, pas sa,
 naber na seba masa,
 nebudeš-i se pásti,
 ostaneš samy kosti.
 Neboj sa, neboj, hladu,
 šklbaj aj kozí bradu,
 pas sa, malenko, v kole,
 nechaj byt cizí pole.

209. Kázali mně mama, tata

Valašská Bystřice

1. varianta

1. Ká - za - li mně ma - ma, ta - ta, a - bych do - ma zo - stal,

2. varianta

ma - ma, ta - ta, a - bych do - ma zo - stal,

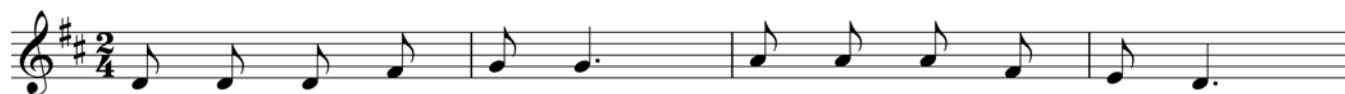

a já, schy - ťa si ka - lho - ty, za dě - vča - ty pr - skal.

1. Kázali mně mama, tata,
abych doma zůstal,
a já, schyť si kalhoty,
za děvčaty prskal.

210. Chvala Panu Bohu, zlomil si čert nohu

Bojkovice

1. Chva - la Pa - nu Bo - hu, zlo - mil si čert no - hu

a če - rto - vka ru - ku, o - sí - va - ja mú - ku.

1. Chvala Panu Bohu,
zlomil si čert nohu
a čertovka ruku,
osívája múku.

211. Vlaštovička švehlivá

Valašská Bystřice

♩=116

1. Vla - što - vi - čka šve - hli - vá při - mo - dra - lé pe - ří má,
rá - no stá - vá, nás bu - dí - vá, vla - što - věn - ka
švi - dli, švi - dli, na hů - ře má své o - by - dli, tam pře - bý - vá.

1. Vlaštovička švehlivá
přimodralé peří má,
ráno stává,
nás budívá,
|: vlaštověnka švidli, švidli,
na hůře má své obydlí,
tam přebývá. :|

212. Déte jí, déte jí

Bojanovice

1. Dé - te jí, dé - te jí na u - ži - čku má - sla, a - by se jí, a - by se jí ta hu - bi - čka spá - sla.

1. Déte jí, déte jí
na užíčku másla,
aby se jí, aby se jí
ta hubička spásla.

2. Déte jí, déte jí
na novy střevičky,
aby se jí prochazely
z jizby do světničky.

213. To je tenké, to je tlsté

Valašské Klobouky

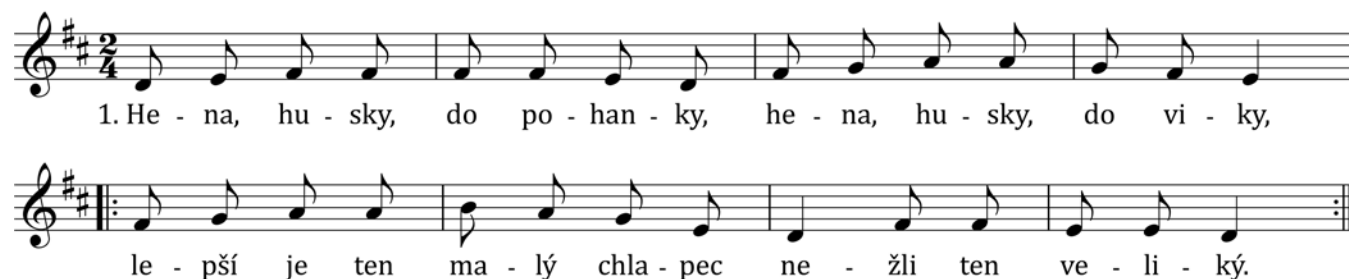
1. To je ten - ké, to je tl - sté, to je ří - dké, to je hu - sté,
ten - ké, tl - sté, ří - dké, hu - sté, po - dsa - da sle - pi - čí,
bas a hu - sle krá - tké, dl - hé, to sto - li - ca ře - za - cí.

1. To je tenké, to je tlsté,
to je řídké, to je husté,
tenké, tlsté, řídké, husté,
podsada slepičí,
bas a husle krátké, dlhé,
to stolica řezací.

2. To je hodné, kolovodné,
to sú velké vidly hnojné,
kolovodné, vidly hnojné,
podsada slepičí,
bas a husle krátké, dlhé,
to stolica řezací.

214. Hena, husky, do pohanky

Velké Karlovice

1. He - na, hu - sky, do po - han - ky, he - na, hu - sky, do vi - ky,
le - pší je ten ma - lý chla - pec ne - žli ten ve - li - ký.

1. Hena, husky, do pohanky,
hena, husky, do viky,
|: lepší je ten malý chlapec
nežli ten veliký. :|

215. Sedí ptáček na rokytě

Valašská Senice

1. Se - dí ptá - ček na ro - ky - tě, on si zpi - va ro - zma - ni - tě,
hla - vu drn - čí, no - žku ký - vá, jak on si to pě - kně zpí - vá.

1. Sedí ptáček na rokytě,
on si zpíva rozmanitě,
hlavu drnčí,
nožku kývá,
jak on si to pěkně zpívá.

216. Hot, kravičky, kolajú

Ublo

♩=92
1. Hot, kra - vi - čky, ko - la - jú, já za va - ma po kra - ju,
hot, kra - vi - čky, str - ni - skem, já za va - ma s ko - zi - skem.

1. Hot, kravičky, kolajú,
já za vama po kraju,
hot, kravičky, strniskem,
já za vama s koziskem.

217. Hnalo dzjevča krávy

Vápenice

Mírně

1. Hna - lo dzje - vča krá - vy, hna - lo dzje - vča krá - vy
z U - her do Mo - ra - vy, z U - her do Mo - ra - vy.

1. Hnalo dzjevča krávy, hnalo dzjevča krávy z Uher do Moravy, z Uher do Moravy.	4. Na duba pohlédlo, na duba pohlédlo, orla tam uhlédlo, orla tam uhlédlo.	7. Drobný vytrhajú, drobný vytrhajú, hrubý nechávají, hrubý nechávají.
2. Na merindu malo, na merindu malo koláček makový, koláček makový.	5. Orle, milý orle, orle, milý orle, hdze sú krávy moje, hdze sú krávy moje.	8. A to tým panenkám, a to tým panenkám, čo sa vydávajú, čo sa vydávajú.
3. Pod duba si sadlo, pod duba si sadlo a koláček zedlo, a koláček zedlo.	6. Tvé krávy sa pasú, tvé krávy sa pasú v hlubokéj dolině, v drobném rozmarýně.	9. A to tým mládencom, a to tým mládencom, čo sa ženic majú, čo sa ženic majú.

218. Ach, zakukala, ej, kukuljenka

Velké Karlovice

Volně

1. Ach, za - ku - ka - la, ej, ku - ku - ljen - ka, ej, v ho - ře na bo - ře,
ej, za - pla - ka - la mo - ja ga - lán - ka, cho - d'a - ci po dvo - ře, cho - d'a - ci po dvo - ře.

1. Ach, zakukala,
ej, kukuljenka,
ej, v hoře na boře,
ej, zaplakala
moja galánka,
chodáci po dvoře,
chodáci po dvoře.

2. Ach, neplač, neplač
a nenaříkaj,
šak nebudeš moja,
až o Vánocích,
ej, kukuljenka,
potřikrát zakuká,
potřikrát zakuká.

219. Haj, husičky, do konopí

Biskupice

1. Haj, hu - si - čky, do ko - no - pí, haj, hu - si - čky, do ži - ta,
ne - bu - du sa spí - še vdá - vat, až vy - ro - stu ve - li - ká.

1. Haj, husičky, do konopí,
haj, husičky, do žita,
nebudu sa spíše vdávat,
až vyrostu veliká.

220. Na Puřčinách býř Ezechyl jeden

Lideřko

Zvolna $\text{♩} = 60$

1. Na Puř - ři-nách býř E - ze-chyl je-den a ten si dě-řál z kú-de-le bu-ben

Ve 3. sl. se takt opakuje

a z mr-kvy pa - li - řky, a - by mu hrá - řy ve - se - řé pě - řni - řky.

1. Na Puřčinách* býř Ezechyl** jeden
a ten si děřál z kúdele buben
|: a z mrkvy paličky, aby mu hrářy
veseřé řesničky. :|

2. řtyrem sedřákom rozřřískal vrata,
z nich si on děřál malé huslata,
|: podle starej módy, aby mu hrářy,
jak indá hrářaly. :|

3. A basu děřál řři řřvrti roku,
potřebovář naň řřt kop odkorků,
|: řřt hovad zmordovář, řřřeva z nich vybrář,
struny z nich děřál, jaké potřebovář. :|

* Puřřiny = Puřřín

** Ezechyl = Ezechiel

221. Hopsa, Helena spadla do sena

Bořkovice

1. Ho - psa, He-le-na spa-dla do se-na, ro-ztr-hla si ko-řu-len-ku až po ko-le-na.

1. Hopsa, Helena spadla do sena,
roztrhla si kořulenku až po kolena.

222. Komári sa ženili

Bošáčky

Mírně rychle

1. Komári sa ženili, lutytaj, komári sa ženili, hoja, hoja, hoja, hoja, hoja, hoja, hojaja.	5. Komári sa opili, lutytaj, komári sa opili, hoja, hoja, hoja, hoja, hoja, hoja, hojaja.	9. Něplač, muška, čo ci je, lutytaj, něplač, muška, čo ci je, hoja, hoja, hoja, hoja, hoja, hoja, hojaja.
2. Kúska chľeba němali, lutytaj, kúska chľeba němali, hoja, hoja, hoja, hoja, hoja, hoja, hojaja.	6. A komára zabili, lutytaj, a komára zabili, hoja, hoja, hoja, hoja, hoja, hoja, hojaja.	10. Šak ten komár ožije, lutytaj, šak ten komár ožije, hoja, hoja, hoja, hoja, hoja, hoja, hojaja.
3. Prilecel k nim slaviček, lutytaj, prilecel k nim slaviček, hoja, hoja, hoja, hoja, hoja, hoja, hojaja.	7. Komár leží v komore, lutytaj, komár leží v komore, hoja, hoja, hoja, hoja, hoja, hoja, hojaja.	11. Čažké jeho ožicí, lutytaj, čažké jeho ožicí, hoja, hoja, hoja, hoja, hoja, hoja, hojaja.
4. Doněsol jim žejdlíček, lutytaj, doněsol jim žejdlíček, hoja, hoja, hoja, hoja, hoja, hoja, hojaja.	8. Muška plače na dvore, lutytaj, muška plače na dvore, hoja, hoja, hoja, hoja, hoja, hoja, hojaja.	12. Kedz už nemá půl rici, lutytaj, kedz už nemá půl rici, hoja, hoja, hoja, hoja, hoja, hoja, hojaja.

223. Žaloval sa pták ptákovi

Velké Karlovice

Mírně

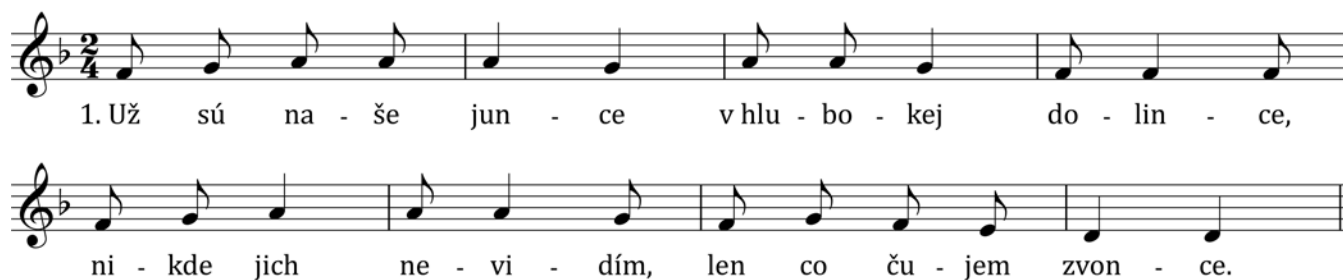

1. Ža - lo - val sa pták ptá - ko - vi,   ža - lo - val sa,
ej, pták ptá - ko - vi, kra - hu - je - ček, ej, ja - střa - bo - vi.

1. Žaloval sa pták ptákovi,
žaloval sa, ej, pták ptákovi,
krahuječek, ej, jastřabovi.
2. Že mu mladé vyhubili,
že mu mladé, ej, vyhubili
samičku mu, ej, zastřelili.
3. Krahujíčku, malý ptáčku,
krahujíčku, ej, malý ptáčku,
nerob hnízdo, ej, u chodníčku.
4. Než sedávaj v černéj hoře,
než sedávaj, ej, v černéj hoře,
de chlap do roka nemože.

224. Už sú naše junce v hľbokej dolince

Záhorovice

1. Už sú na - še jun - ce v hlu - bo - kej do - lin - ce,
ni - kde jich ne - vi - dím, len co ču - jem zvon - ce.

1. Už sú naše junce
v hľbokej dolince,
nikde jich nevidím,
len co čujem zvonce.

225. Pásel ovčák ovce

Vidče

1. Pá - sel o - včák o - vce na ze - le - né lou - ce, há - rum, há - rum,
aj - ty - drum, aj - ty - drum, na ze - le - né lou - ce.

1. Pásel ovčák ovce na zelené louce hárum, hárum, ajtydrum, ajtydrum, na zelené louce.	5. Ovčák žene domů, pán se díví k tomu, hárum, hárum, ajtydrum, ajtydrum, pán se díví k tomu.	9. Ovčáka oběsit a psa hned' zastřelit', hárum, hárum, ajtydrum, ajtydrum, a psa hned' zastřelit'.
2. [Přišel k němu řezník a s ním strakatý psík, hárum, hárum, ajtydrum, ajtydrum, a s ním strakatý psík.]*	6. Ovčáče, ovčáče, kdes poděl své ovce, hárum, hárum, ajtydrum, ajtydrum, kdes poděl své ovce.	10. Ovčák do útěku a pes do zdrapáku, hárum, hárum, ajtydrum, ajtydrum, a pes do zdrapáku.
3. Ovčáče, ovčáče, prodej mi ty ovce, hárum, hárum, ajtydrum, ajtydrum, prodej mi ty ovce.	7. Ach, vlk na mě koukal, já sem pryč utíkal, hárum, hárum, ajtydrum, ajtydrum, já sem pryč utíkal.	
4. Dám ti čtyry zlaté, sú peníze také, hárum, hárum, ajtydrum, ajtydrum, sú peníze také.	8. Měls kyj, pročs ho nepral, měls psa, pročs ho neslal, hárum, hárum, ajtydrum, ajtydrum, měls psa, pročs ho neslal.	

* Chybějící sloka doplněna podle varianty ze Solance.

226. Paste sa, kravičky, na loučině

Vigantice

1. Pa - ste sa, kra - vi - čky, na lou - či - ně, pa - ste sa, kra - vi - čky, na lou - či - ně,
do - kud' vám tra - vi - čka ne - vy - hy - ne, do - kud' vám tra - vi - čka ne - vy - hy - ne.

1. Paste sa, kravičky, na loučině,
paste sa, kravičky, na loučině,
dokud' vám travička nevyhyne,
dokud' vám travička nevyhyne.

2. Paste sa, kravičky, na paloučku,
paste sa, kravičky, na paloučku,
ja pujdu za vami pomaloučku,
ja pujdu za vami pomaloučku.

3. Paste sa, kravičky, na uhoře,
paste sa, kravičky, na uhoře,
dokud' ho hospodář nezaoře,
dokud' ho hospodář nezaoře.

227. Když sem chodil do školy

Hutisko

1. Když sem cho - dil do ško - ly, u - čil sem sa li - te - ry: je - dna, dvě,
tři, šty - ry, to sú pě - kné li - te - ry, to sú pě - kné li - te - ry.

1. Když sem chodil do školy,
učil sem sa litery:
|: jedna, dvě, tři, čtyry,
to sú pěkné litery. :|

228. Povidala straka vraně

Vizovice

1. Po - vi - da - la stra - ka vra - ně, ku - pme my si sa - ně,
 bu - de - me se sáň - ko - va - ti v sto - do - le na slá - mě.

Od hru - di to smr - dí, to mně ne - ní chu - tný,

je - nom ty mně, můj ma - sá - rku, od o - ca - sa u - tni.

1. Povidala straka vraně,
 kupme my si saně,
 budeme se sáňkovati
 v stodole na slámě.
 Od hrudi to smrdí,
 to mně není chutný,
 jenom ty mně, můj masárku,
 od ocase utni.

229. Maličká su, husy pasu

Brumov

1. Ma - li - čká su, hu - sy pa - su, rá - da bych se vdá - va - la, tak sa třa - su.

1. Maličká su,
 husy pasu,
 ráda bych se vdávala,
 tak sa třasu.

230. Dyž sem byla u mamičky

Vlachovice

Mírně

1. Dyž sem by - la u ma - mi - čky, mě - la sem sa

do - bře vždy - cky, mě - la sem sa do - bře vždy - cky.

1. Dyž sem byla u mamičky, měla sem sa dobře vždycky, měla sem sa dobře vždycky.	4. Až na světě už nebudu, naděláš sa ledakomu, naděláš sa ledakomu.
2. Nic mně dělat nekázali a dycky mně říkávali, a dycky mně říkávali.	5. Nenajíš sa, nevyspíš sa, otrhaná nachodíš sa, otrhaná nachodíš sa.
3. Pohov sobě, moje dítě, pokud su já na tom světě, pokud su já na tom světě.	6. Bude pátek, bude svátek, budeš nosit jeden šátek, budeš nosit jeden šátek.
7. Přenešťastná druhá máti, nemožu jí uhověti, nemožu jí uhověti.	

231. Pláče kočka celý den

Vlčková

1. Pláče kočka celý den,
pláče kočka celý den,
kde se její kocúr děl,
kde se její kocúr děl.

2. Pláčú s ňú aj koťata,
pláčú s ňú aj koťata,
kde sa poděl náš táta,
kde sa poděl náš táta.

3. On tam leží za vraty,
on tam leží za vraty,
ocásek má utátý,
ocásek má utátý.

4. Kdes, kocúrku, kdes býval,
kdes, kocúrku, kdes býval,
že si doma nebýval,
že si doma nebýval.

232. Pásla sem já, pásla

Drnovice

1. Pásla sem já, pásla,
pásla u chodníčka,
abych já dostala
másla do krajíčka.

233. Voláme ťa, Eliško

Bzová

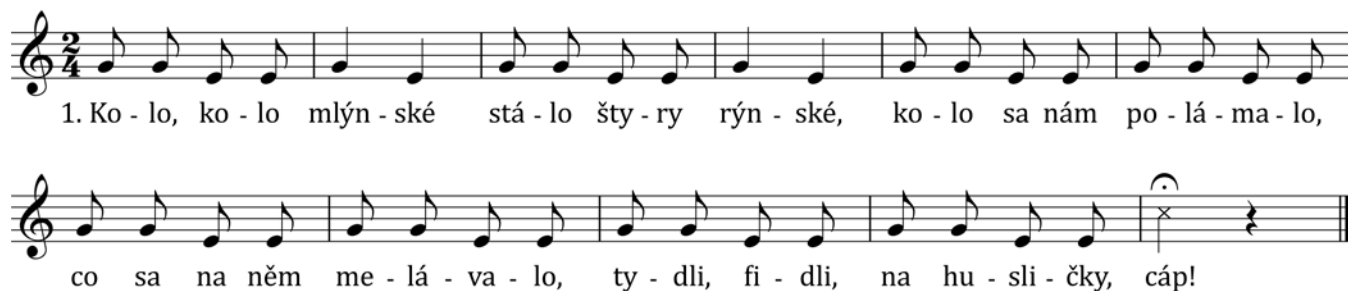

1. Vo - lá - me ťa, E - li - ško, E - li - ško, a - bys sem do - šla,
vo - lá - me ťa, E - li - ško, E - li - ško, ne - bud' tak py - šná.

1. Voláme ťa, Eliško, Eliško, abys sem došla, voláme ťa, Eliško, Eliško, nebud' tak pyšná.	4. My ideme, Eliško, Eliško, všecky klaňačky a ty sa toč, Eliško, Eliško, pořád čopačky.
2. A už si ty, Eliško, Eliško, v prostredku kola, toč sa, milá Eliško, Eliško, pekně do kola.	5. Volajú ťa, Eliško, Eliško, abys ven vyšla, volajú ťa, Eliško, Eliško, že si moc pyšná.
3. My ideme, Eliško, Eliško, všecky napravo a ty sa toč, Eliško, Eliško, pořád nalevo.	6. Potřebujem, Eliško, Eliško, tebe do kola, zeleňá sa, Eliško, Eliško, tráva přes rola.

234. Kolo, kolo mlýnské

Vlčnov

1. Ko - lo, ko - lo mlýn - ské stá - lo šty - ry rýn - ské, ko - lo sa nám po - lá - ma - lo,
co sa na něm me - lá - va - lo, ty - dli, fi - dli, na hu - sli - čky, cáp!

1. Kolo, kolo mlýnské
stálo štyry rýnské,
kolo sa nám polámalo,
co sa na něm melávalo,
tydli, fidli, na husličky,
cáp!

235. Čje sú to husky na téj vodze

Vyškovec

Mírně rychle

1. Čje sú to hu - sky na téj vo - dze, čo sa my jich
čo o - ny cho - dzja po slo - bo - dze,
na - hó - ní - me a vo - dzen - ky na - ka - lí - me.

1. Čje sú to husky na téj vodze,
čo ony chodzja po slobodze,
čo sa my jich nahóníme
a vodzenky nakalíme.
2. Ej, vezni, šohaj, tu flincičku,
zabij husičku nad vodzičků,
něch sa milá nēnaháňa
od večera až do rána.

236. Dyž sem já šel přes Hranice

Horní Bečva

Zvolna

1. Dyž sem já šel přes Hra - ni - ce před ro - žno-vské pá - ny, o - ni na mja

hle - dět bu - dú, smí - chy sa mja dr - žet bu - dú, že sem e - šče ma - lý.

1. : Dyž sem já šel přes Hranice před rožnovské pány, : oni na mja hledět budú, smíchy sa mja držet budú, že sem ešče malý.	3. : A dycky mně povědával můj starý tatíček, : že mně bude kdysi dobrý, že mně bude kdysi dobrý komisní chlebiček.
2. : Smíchu ze mja nedělajte, vy rožnovští páni, : jak já kvéra neunesu, jak já kvéra neunesu, ponese kůň vraný.	4. : A dycky mně povědala má stará maměnka, : že mně bude kdysi dobrá, že mně bude kdysi dobrá z kolaje voděnka.

237. Šél starý kolem fáry

Bojkovice

Živě

1. Šél sta - rý ko - lem fá - ry, zu - bi - ska mu drn - ko - ta - ly,
měl fú - sy, zpí - val si pě - sni - čku ja - kú - si.
A tož ja - kú? A tož ta - kú: Šél sta - rý ko - lem fá - ry...

1. Šél starý kolem fáry,
zubiska mu drnkotaly, měl fúsy,
zpíval si písničku jakúsi.
A tož jakú? A tož takú:
Šél starý kolem fáry... atd.*

Obměna:

Šél starý aj se starú
a nečekali na céru v Rakúsi,
zpívali si písničku jakúsi.
A tož jakú? A tož takú:
Šél starý aj se starú... atd.

* Tzv. nekonečná píseň

238. Kukuljenka kuká

Vyškovec

Mírně rychle

1. Ku - ku-ljen-ka ku-ká, po-ve-dá, že svi-tá, krá-vy ně-do - je - ně, ve-ru bu - dzem bi - tá.

1. Kukuljenka kuká,
povedá, že svitá,
krávy nědojené,
veru budzem bitá.

2. Veru budzem bitá
od svojěj mamičky,
že som něnažala
zeleněj travičky.

239. Ej, nad Brúnovem široký kameň

Brumov

1. Ej, nad Brú - no - vem ši - ro - ký ka - meň,

pe - če Ha - ni - čka pa - gá - čky na něm, hu - ja, hu - ja.

1. Ej, nad Brúnovem
široký kameň,
peče Hanička
pagáčky na něm,
huja, huja.

2. Přišel Janíček,
oblízá pysky,
jak cochá, cochá
pagáčky z misky,
huja, huja.

3. Počkaj, Janíčku,
já ti omastím.
Nechaj, Haničko,
šak já jich tak zjím,
huja, huja.

240. Halaj, belaj pres belenku

Záhorovice

1. Ha - laj, be - laj pres be - len - ku, ma - ma s ta - tú pi - jú v šen - ku.

1. Halaj, belaj pres belenku,
mama s tatú pijú v šenku.

2. Oni sobě zavdávajú,
na to děcko nic nedbajú.

241. Daj ňa, mamičko, daj ňa do školy

Boršice u Blatnice

1. Daj ňa, ma-mi - čko, daj ňa do ško - ly, nech sa na - u - čím,

nech sa na - u - čím lú - pat ko - mo - ry, lú - pat ko - mo - ry.

1. Daj ňa, mamičko,
daj ňa do školy,
nech sa naučím,
nech sa naučím
lúpat komory,
lúpat komory.

2. Napred komory,
potom stodoly,
potom vyvedu,
potom vyvedu
švagrový voly,
švagrový voly.

3. Vyvedu voly,
skočím do vody,
abych nedostal,
abych nedostal
púta na nohy,
púta na nohy.

242. Na téj lúce zeleněj

Záhorovice

1. Na téj lúce zeleněj,
pasú sa tam jelené,
|: jeleň s liškú tanec drží,
srna na gajdy hraje. :|

2. Myslivec to počúval,
co je to za muziga,
|: vyskakuje, poskakuje,
pes sa na to díval. :|

3. Veverka škrk na jedlu,
kričí na zajíca,
|: uteč, uteč, hajný ide,
uteč, zatŕelí ťa. :|

4. Zajíček sa polekal,
hned si gatě popravjal,
|: chytil pálené s lavicú,
hore vrškom utékal. :|

5. Vyběhl tam na kopec,
sedl si za jalovec,
|: zavdal srně páleného,
až mu gajduje věc. :|

6. Srna gajdovala,
jeleň na husle hrál,
|: a vlk na píšťelku pískal
a medveď na cimbál. :|

7. Vlk sa válal po zemi,
že ho hlava bolí,
|: pošlete mu pro dochtora,
nech mu ju zahojí. :|

8. Medveď běží s rychlostí,
donesl mu dvě ovcí,
|: vlk sa nažral masa dosti,
zas jim hrál s radostí. :|

9. Všeci byli rádi,
že už je vlk zdravý,
|: zavdali si páleného,
všeci tancovali. :|

10. Pes tancoval s liškú,
tancovali friškú,
|: sysel zasej s veverkú
tancovali štajerku. :|

11. Sysel s liškú do díry,
pes myslivců za nimi,
|: sysel se naňho obořil,
sochořem ho udeřil. :|

12. Pes běží nazpátky,
povídá myslivcovi,
|: pane, já tam nepůjdu,
na tú lúku zelenú. :|

13. Sú tam dva junáci,
sedíja ve světnici,
|: oni mňa chcú uderiti,
že já chodím s myslivci. :|

243. Povídalý ludé, že su malovaná

Záhorovice

1. Po - vi - da - jú lu - dé, že su ma - lo - va - ná, né - ni v mo - jich lí - čkách,

né - ni v mo - jich lí - čkách ba - rva ku - po - va - ná.

1. Povídalý ludé,
že su malovaná,
néni v mojich líčkách,
néni v mojich líčkách
barva kupovaná.

2. Nemá můj tatiček
natolik barviček,
aby mně nakúpil,
aby mně nakúpil
barvu do mých líček.

3. Nemá má mamička
natolik maslička,
aby namastila,
aby namastila
moje pěkné líčka.

244. Svatý Juri vlez do d'úry

Hluk

1. Sva - tý Ju - ri vlez do d'ú - ry, mu - zi - ka

hrá - la, vr - ča - la, fa - jka mu z ga - tí tr - ča - la.

1. |: Svatý Juri vlez do d'úry, :|
|: muzika hrála, vrčala/břinčala,
fajka mu z gatí trčala. :|

2. |: Hajdy búry, vlez do d'úry, :|
|: muziko, nehraj a nevrč,
ty starý trúbo, už nebrč. :|

245. Žaloval se pták ptákovi

Dolní Bečva

1. Ža - lo - vál se, ža - lo - vál se pták ptá - ko - vi, kra - hu - lí - ček

ja - střá - bo - vi, kra - hu - lí - ček ja - střá - bo - vi.
varianta

1. Žaloval se,
žaloval se pták ptákovi,
krahulíček jastřábovi,
krahulíček jastřábovi.
2. Že mu mladé,
že mu mladé vyhubili
a samičku postřelili,
a samičku postřelili.
3. Krahulíčku,
krahulíčku, malý ptáčku,
neměj mladých při chodníčku,
neměj mladých při chodníčku.
4. Raděj jich měj,
raděj jich měj při Beskydě,
tam, kde žádný lud neide,
tam, kde žádný lud neide.
5. Jenom valach,
jenom valach s ověčkama,
ten sobě chodí horama,
ten sobě chodí horama.

246. Na te luce zelené

Zašová

1. Na te lu - ce ze - le - né, tam zvě - ři - na tan - cu - je, za - jíc s li - škú
ta - nec dr - ží, sr - na na ga - jdy hra - je, jdy hra - je.

1. Na te luce zelené, tam zvěřina tancuje, : zajíc s liškú tanec drží, srna na gajdy hraje. :	4. Srna počne gajdovat a ten vlk na basi hrat : a ten medvěd' na píšťalku, medvědice na cimbál. :
2. A hajný to poslouchá, co je to za muzika, : hajný sobě poskakuje, pes se na něho dívá. :	5. Vylez jezovec z díry, zabřinkal si nohami, : chytil lasku po provazku, tancovali valaskú. :
3. A veverka na jedli na hajneho si hledí, : skokne srně na gajdice, hajnému to rozpoví. :	6. Oni byli rádi, že jen ten vlk zdravý, : popadli flašku s gořalkú, všeci se ožrali. :
7. A ten medvěd' nejvíce valal sa po potoce, : spadnul do vody a zamrz, nepískal již více. :	

247. Kázali mně mama, tata

Valašská Bystřice

1. Ká - za - li mně ma - ma, ta - ta, a - bych do - ma zo - stal,
a já, schy - ťa si ka - lho - ty, na zá - le - ty pr - skal.

1. Kázali mně mama, tata,
abych doma zostal,
a já, schyťa si kalhoty,
na zálety prskal.

248. Šla baba kozu dójit

Uherský Brod

Rychle

1. Šla ba - ba ko - zu dó - jit, po - dó - ji - la sko - ka - na,
rá - no sa šla na to dí - vat, je - li na tom sme - ta - na.

1. Šla baba kozu dójit,
podójila skokana,
ráno sa šla na to dívat,
je-li na tom smetana.

249. Tatíček mně kázal

Zděchov

Živě

1. Ta - tí - ček mně ká - zal, a - bych do - ma le - žal,

a já, chy - ťa ga - ti - ska, na za - le - ta bě - žal, bě - žal.

1. Tatíček mně kázal,
abych doma ležal,
|: a já, chyt'ťa gatiska,
na zaleta běžal. :|

2. A tatíček za mňú,
tatarek pod pažú,
|: počkaj, počkaj, darebáku,
šak já ti ukážu. :|

250. Zpívala bych, zpívala

Bojanovice

1. Zpí - va - la bych, zpí - va - la, a - le ne - mám no - ty,

še - vci mně ju se - bra - li, u - ši - li z ní bo - ty.

1. Zpívala bych, zpívala,
ale nemám noty,
ševci mně ju sebrali,
ušili z ní boty.

251. Plače kočka celý den

Zlínsko

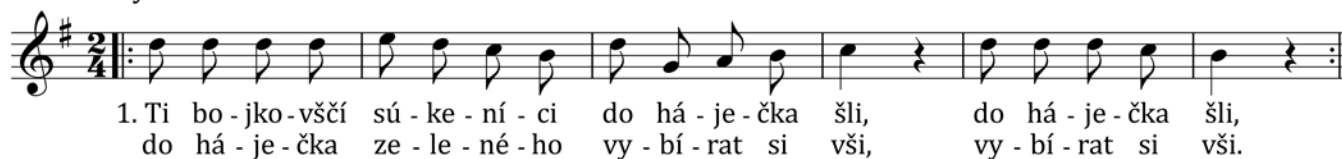

1. Plače kočka celý den, plače kočka celý den, kde se její kocúr děl, kde se její kocúr děl.	5. Jak počala kúřiti, jak počala kúřiti, on se začal skňuřiti, on se začal skňuřiti.	9. Ten mě dobil velice, ten mě dobil velice, zedral na mě tři biče, zedral na mě tři biče.
2. Plačú s nů aj koťata, plačú s nů aj koťata, kde se poděl náš tata, kde se poděl náš tata!	6. Jak začala mazati, jak začala mazati, kocúr skočil na koty a přeskočil tři ploty.	10. Dyž třetí bič dotrhal, dyž třetí bič dotrhal, ešče sekyry hledal, ešče sekyry hledal.
3. On tam leží za ploty, on tam leží za ploty, ocásek má uťatý, ocásek má uťatý.	7. Kdes, kocúrku, kdes býval, kdes, kocúrku, kdes býval, žes ty doma nebýval, žes ty doma nebýval.	11. Jak sekyrku popadl, jak sekyrku popadl, hned ocásek odpadl, hned ocásek odpadl.
4. Jak se kočka zvěděla, jak se kočka zvěděla, hned za vrata běžela, kúřit, mastit hledala.	8. Chodil sem po komorách, chodil sem po komorách, zastal mě tam hospodár, zastal mě tam hospodár.	12. Vyhodil mě za vrata, vyhodil mě za vrata, tam mě našly koťata, tam mě našly koťata.

252. Ti bojkovščí súkeníci do háječka šli

Bojkovice

Rychle

1. Ti bojkovščí súkeníci do háječka šli, do háječka šli, do háječka zeleného vybírat si vši, vybírat si vši.	5. Proto, páni súkeníci, pozor si dajte, pozor si dajte, dyž tam súkno šponujete, vši nesbírajte, vši nesbírajte.
2. Milý bratře, kamaráde, podaj ně ten cúl, podaj ně ten cúl, leze ti veš po kabátě jak uherský vůl, jak uherský vůl.	6. Ludé o vás povídajú, že moc vši máte, že moc vši máte, odvezte ich na jarmeky, dobře prodáte, dobře prodáte.
3. A já si ju, kamaráde, nechávám na vzor, nechávám na vzor, proto nosím, proto nosím sebu parizór, sebu parizór.	7. Šli dvě chupé, šli od Brodu a nadávali, a nadávali, že to svoje třírychtové nerozprodali, nerozprodali.
4. Za rámama, za rámama, tam už vši néni, tam už vši néni, česali sa súkeníci, prej sú na zemi, prej sú na zemi.	8. Je to hlupé, milí chupé, nenadávajte, nenadávajte, rači všecy vši ze súkna hned vychytajte, hned vychytajte.

♩=144

253. Na téj lúce zelené

Drslavice

1. Na téj lú - ce ze - le - né, pa - sú se tam je - le - ně, pa - se jich tam

my - sli - ve - ček v ka - mi - zo - lce ze - le - né, v ka - mi - zo - lce ze - le - né.

1. : Na téj lúce zelené, pasú se tam jeleň, : : pase jich tam mysliveček v kamizolce zelené. :	4. : Hajný vyšel na kopec, sedl si za jalovec, : : zaval srně paleného, aby gajdovala věc. :
2. : Srna gajdovala, jeleň na husle hrál, : : vlk na píštělku tudlikál a medvěd' na cimbál. :	5. : Liška se opila, také si gremčila, : : přišel na ňu veliký mráz, na nožky ozíbla. :
3. : Hajný to počívá, co je to za muziga, : : začne sobě poskakovat, pes se na něj ohlídá. :	6. : Jež se také ožral, po potoce se válál, : : tam upadl a zamrzl, už více neskákal. :

254. Pod'me dom, pod'me dom

Hošťálková

1. Po - d'me dom, po - d'me dom, na - ši nás vo - la - jú,
že na - še ko - ní - čky se - ne - čka ne - ma - jú.

1. Pod'me dom, pod'me dom, naši nás volajú,
že naše koníčky senečka nemajú.

2. Senečka nemajú a voděnky taky,
ba je to pacholek dosti všelijaký.

255. Otlúkaj sa, píšťalenko, otlúkaj

Biskupice

1. O - tlú-kaj sa, pí-šťa-len-ko, o - tlú - kaj, až ťa zro-bím, cu-zím a - ni ne - mu - kaj.

1. Otlúkaj sa, píšťalenko, otlúkaj,
až ťa zrobím, cuzím ani nemukaj.

2. Každý ať si píšťalenu otlúče,
už je teplo, vyzujem si papuče.

256. Napřed zpívá kos

Horní Němčí

1. Na - před zpí - vá kos, po - tom zpí - vá drozd, na - po - sle - dy
kre - pe - len - ka, na - po - sle - dy kre - pe - len - ka, už je to - ho dost.

1. Napřed zpívá kos,
potom zpívá drozd,
naposledy krepelenka,
naposledy krepelenka,
už je toho dost.

257. Vlaštovička, pěkný pták

Osíčko

1. Vla - što - vi - čka, pě - kný pták, pře - le - tě - la přes Fry - šták

a z Fry - štá - ku do Pra - hy, zro - vna do té na - ší za - hra - dy.

1. Vlastovička, pěkný pták,
přeletěla přes Fryšták
a z Fryštáku do Prahy,
zrovna do té naší zahrady.

258. Když sem chodil do školy

Staré Město

♩=92

1. Když sem cho - dil do ško - ly, u - čil sem se li - te - ry:

je - dna, dvě, tři, čty - ři, to sou mo - je li - te - ry, li - te - ry.

1. Když sem chodil do školy,
učil sem se litery:
|: jedna, dvě, tři, čtyři,
to sou moje litery. :|

259. Špačku, špačku, chceš syra

Hutisko

1. Špa - čku, špa - čku, chceš sy - ra? Ne - bu - du já, má mi - lá,

na - jed sem sa ře - řu - chy u fo - jto - vej dě - vu - chy.

1. |: Špačku, špačku, chceš syra?
Nebudu já, má milá, :|
|: najed sem sa řeřuchy
u fojtovej děvuchy. :|

260. Hrbatý sa s krejčím hádá

Želechovice

I.

Š, š, š, š, š, š, š, š, š, š, š, š, š, š, š, š.

II.

Hr - ba - - tý sa s kre-jčím há - dá, že mu u - šil kři-vé zá - da,

nic, hr - ba-tý, ne-há - daj sa, tu máš špí-gl, po-dí - vaj sa.

I. Š, š, š, š, ...*

II. Hrbatý sa s krejčím hádá,
že mu ušil křivé záda,
nic, hrbatý, nehádaj sa,
tu máš špígl, podívaj sa.

* Tanec „mašina“, tančí dvojice v držení ke kolovému tanci. I. Napodobení rozjíždění vlaku přísunnými kroky stranou s krouživým pohybem spojených paží při každém kroku, později cvalem. II. Polka.

Abecední rejstřík

<i>Píseň</i>	<i>Číslo</i>	<i>Lokalita</i>	<i>Sběratel</i>	<i>Rok</i>	<i>Signatura či edice</i>
A dyby mně byl můj starý tatíček	46	Hutisko	F. Hlobil	1908	A 96/s. 97
A dyž sa Valášek narodí	169	Rusava	A. Waisar, F. Tábořský	1924	A 714/1
A já su synek z Polanky	184	Valašská Bystřice	R. Jeřábek, F. Jiříček, K. Fiala	1951	A 705/3
A šla psota přes hory	87	Karolinka	J. Gelnar	1952	A 766/2
A tak jedou staří páni	144	Klečůvka	J. Nedbálek	1910	A 106/18
Ach, bože, rozbože, co naši dělají	5	Neubuz	O. Pukl, P. Spielmann	1957	A 894/197
Ach, ráno, ráno, skoro-i si	147	Prostřední Bečva	J. Štika, E. Kolářková	1951	A 716/9
Ach, vlašťověnka lita	55	Dolní Bečva	H. Bím	1907	A 29/s. 4
Ach, zakukala, ej, kukuljenka	218	Velké Karlovice	J. Gelnar, V. Nováková	1952	A 754/46
Aj, seče vilk, seče	157	Prostřední Bečva	F. Hlobil	1908	A 97/44
Anička, Anička, šak si ty šikovná	77	Bošáčky	J. Černík	1902–1910	A 1297/1158
Baba nechce čarovati	130	Nevšová	J. Černík	1922–1924	A 814/319
Beznohý na vrbu leze	138	Nedašov	J. Dostálík, B. Indra	1949	A 1151/228
Běží psota přes hory	23	Bojkovice	V. Stříbrný	1958	A 1362/110
Bo dyž sem k vám chodíval	76	Horní Bečva	F. Hlobil	1908	A 97/ s. 17
Byl na Půlčinách Ezechýl jeden	191	Střelná	I. Stolařík, A. Gregor	1949	A 767/8
Byla jedna selská dcera	160	Pržno	J. Rolčík	1907	A 127/s. 12
Céřečka sa bojí, že bude bitá	21	Ublo	V. Brada	1951	A 959/69
Co vy si, chlapci, myslíte	114	Ludkovice	J. Černík	1922–1924	A 814/130a
Čí je to děvčátko na tom vršku	26	Seninka	J. Gelnar, V. Nováková	1951	A 728/15
Čí to koně, čí to, čí to	35	Boršice u Blatnice	O. Kadlčíková	1952	A 957/32
Čičera, čičera	195	Študlov	I. Stolařík, A. Gregor	1950	A 768/16
Čje sú to husky na pažici	207	Vápenice	J. Černík	1908–1910	A 1297/1170b
Čje sú to husky na téj vodze	235	Vyškovec	J. Černík	1902–1910	A 1297/1170a
Daj ňa, mamičko, daj ňa do školy	241	Boršice u Blatnice	O. Kadlčíková	1952	A 957/226
Daj ňa, mamičko, daj ňa do školy	155	Starý Hrozenkov	J. Kopunec	1953	A 1165/137
Daj ňa, mamičko, daj ňa do školy	187	Strání	J. Čech	1955	A 913/119
Déte jí, déte jí	212	Bojanovice	F. Hrabal, L. Mátlová	1952	A 730/20
Do hory mi kážú	180	Ublo	V. Brada	1951	A 959/57b

Do Karlovice je cestička	22	Velké Karlovice	J. Gelnar, V. Nováková	1952	A 754/71
Dobře bylo naší, naší Maryně	166	Hutisko	J. Gelnar, V. Nováková	1952	A 766/23
Dokud jedna trnka	141	Pašovice	Z. Jelínková	1971	A 1303/64
Dyby moje ručky nerubaly bučky	2	Nový Hrozenkov	R. Jeřábek, D. Urbancová	1950	A 706/52
Dybych já vypila skrivánčí vajíčko	44	Bystřice pod Lopeníkem	Z. Kolařík, J. M. Krist	1952	A 765/74
Dyž komára ženili	148	Boršice	F. Sušil	1853–1859	S III
Dyž komára ženili	111	Loučka (okr. Zlín)	E. Peck	1884	PeckVNPŘ
Dyž sem byl malučký	106	Loučka (okr. Zlín)	E. Peck	1884	PeckVNPŘ
Dyž sem byla malá	164	Ratiboř	F. Hlobil	1908	A 92/s. 10–11
Dyž sem byla maličká	29	Valašské Meziříčí	A. Brotan	1907	A 10/s. 5–6
Dyž sem byla u mamičky	230	Vlachovice	J. Dostálík, B. Indra	1949	A 1151/11
Dyž sem husy pásala	142	Pitín	V. Stříbrný	1932	A 1362/100
Dyž sem chodil do školy	85	Javorovec	J. Hodek	1912	H 260/s. 282
Dyž sem chodil do školy	171	Rusava	A. Waissar, F. Tábořský	1924	A 714/74
Dyž sem chodil do školy	165	Valašská Senice	J. Smutný, V. Venturová, J. Ráček, V. Zouharová	1956	A 933/54
Dyž sem já šel přes Hranice	236	Horní Bečva	F. Hlobil	1908	A 97/s. 18
Dyž sem já šel z Vlčkovéj	20	Vizovice	E. Peck	1884	PeckVNPŘ
Dyž sem krávy vyhánala	8	Vigantice	J. Gelnar, V. Nováková	1951	A 713/125
Ej, kohútku, ven s pravdú	15	Bzová	V. Stříbrný	1960	A 1363/181
Ej, mamko, mamko, běda je mně	146	Popov	H. Bím	1912	A 952/28
Ej, nad Brúnovem široký kameň	239	Brumov	H. Bím	1908	A 31/88
Fuč, větříčku, po dole	99	Karolinka	J. Gelnar, V. Nováková	1950	A 676/12
Fuč, větříčku, z podolé	68	Halenkov	R. Pečman, J. Měrka	1950	A 682/24
Fuč, větříčku, zpoledně	31	Velké Karlovice	M. Dušek	1908	A 22/s. 29
Haj, husičky, do konopí	219	Biskupice	F. Hrabal, Z. Jelínková	1951	A 687/80
Haj, husy, do ječmeňa	50	Částkov	J. Čech	1956	A 973/27
Hajej, dítě, kolíbu tě	135	Valašské Klobouky	F. Kyselková	1926	A 301/45
Hajha, husy, hajha	93	Kašava	J. Smutný, V. Venturová, J. Ráček, V. Zouharová	1956	A 933/24
Hajzibónští tovaryši na špacírku šli	3	Valašské Příkazy	J. Dostálík, B. Indra	1949	A 1151/200
Halaj, belaj pres belenku	240	Záhorovice	F. Kyselková	1907	A 496/s. 27
Halaj, kuku, dám ti cukru	162	Rožnov pod Radhoštěm	R. Jeřábek, Z. Jelínková	1950	A 708/21

Halí, belí, koně v zelí	43	Chrástěšov	O. Hrabalová, D. Bartošová	1958	EÚB ukoléb. 98
Halí, belí, koně v zelí	103	Jasenná	O. Hrabalová, D. Bartošová	1958	EÚB ukoléb. 99
Halí, belí, koně v zelí	151	Prakšice	Z. Jelínková	1971	A 1303/23
Halí, belí, koně v zelí	69	Lukoveček	Z. Jelínková	1956	EÚB ukoléb. 74
Halú, belú, halušky	121	Prlov	O. Hrabalová, D. Bartošová	1958	EÚB ukoléb. 103
Halušky, halušky, chlapeček malučký	72	Brumov	H. Bím	1909	A 1073/36
Hej, dynom, dánom, to je naše muziga	120	Nedašov	J. Dostálík, B. Indra	1949	A 1014/27
Hena, husky, do pohanky	214	Velké Karlovice	J. Gelnar, V. Nováková	1952	A 754/72
Hnalo děvča krávy	53	Částkov	Z. Jelínková	1972	A 1303/s. 64
Hnalo děvča krávy	64	Drslavice	F. Dobrovolný	1954	A 1062/14
Hnalo děvča krávy	89	Karolinka	J. Gelnar, V. Nováková	1951	A 676/80
Hnalo děvča kravy	110	Nový Hrozenkov	R. Jeřábek, D. Urbancová	1950	A 706/91
Hnalo děvča krávy	204	Uherský Brod	Z. Kolařík, J. M. Krist	1952	A 764/57
Hnalo děvča krávy	14	Újezdec u Luhačovic	Z. Kolařík, J. M. Krist	1952	A 764/57a
Hnalo dzjevča krávy	217	Vápenice	J. Černík	1908–1910	A 1297/1139
Hoja, hoja, hojky	71	Vsetín	J. Dadák, F. Hrabal	1950	A 686/53
Hop, tato, přes blato	27	Hutisko	Guberniální sbírka	1819	A 1319/1152
Hopsa, Helena spadla do sena	221	Bojkovice	F. Kyselková	1907	A 341/s. 16
Hoř, ohníčku, plameněm	13	Křekov	A. Kozubík, F. Matýsek	1953	A 1011/31
Hot, kravičky, kolajů	216	Ublo	V. Brada	1951	A 959/72
Hou, hou, hou, hou, hou, ovečky, hou	95	Kašava	J. Smutný, V. Venturová, J. Ráček, V. Zouharová	1956	A 933/26
Hrbatý sa s krejčím hádá	260	Želechovice	A. Motýl, Z. Jelínková	1955	A 721/72
Hrdelenko moje, prečo tak chripútáš	186	Kopanice (bez určení)	J. Černík	1908–1910	A 1297/607
Hřešili mamka, hřešili	60	Dolní Němčí	O. Kadlčíková, F. Hrabal	1952	A 762/54
Hulaj, belaj, kolébu ťa	11	Brumov	H. Bím	1909	A 1073/42
Hus, hus sedlatá	145	Osíčko	L. Kunz	1953	KunzJelHZ
Chodi děvča po rynku	134	Nový Hrozenkov	R. Jeřábek, D. Urbancová	1950	A 706/88
Chodí žaba po potoce	75	Boršice u Blatnice	O. Kadlčíková, Z. Jelínková	1951	A 749/10
Chvala Panu Bohu, zlomil si čert nohu	210	Bojkovice	F. Kyselková	1907	A 341/s. 20
Inu ale co to máš	34	Bojanovice	F. Hrabal, L. Mátlová	1952	A 730/11
Ja, poďme dom, poďme dom	150	Velké Karlovice	J. Gelnar, V. Nováková	1952	A 754/7

Já sem z Hrobice	116	Lukoveček	Z. Jelínková	1956	A 906/32
Já su tu z Poličnej sám	107	Poličná	J. N. Polášek, A. Kubeša	1953	A 792/1
Jak ovečky dú	104	Lípa	J. Žíla-Lipjan	1940	ŽLPodř
Janek můj vozil hnůj	206	Vsetín	J. Dadák, F. Hrabal	1950	A 686/52
Kalamajka mik, mik, mik	102	Lhotsko	F. Dobrovolný, Z. Seveldová	1952	A 759/14
Kázali mně mama, tata	209	Valašská Bystřice	H. Bím	1907	A 1083/12a
Kázali mně mama, tata	247	Valašská Bystřice	H. Bím	1907	A 1083/12b
Kázali mně mama, tata	84	Zašová	H. Bím	1907	A 1085/5
Kázali ně koze pást	105	Liptál	F. Dobrovolný, Z. Seveldová	1952	A 759/139
Když sem chodil do školy	203	Loukov	L. Kunz, Z. Jelínková	1955	A 816/26
Když sem byl malučky pacholiček	197	Prostřední Bečva	L. Janáček	1909	A 1388/s. 3
Když sem chodil do školy	227	Hutisko	J. Gelnar, V. Nováková	1952	A 766/35
Když sem chodil do školy	200	Staré Město	J. Pavlica	1981	A 1348/13a
Když sem chodil do školy	258	Staré Město	J. Pavlica	1981	A 1348/13b
Když sem já šel do nebe	16	Bojanovice	L. Mátlová	1963	EÚB popěv. 112
Keby mňa moja mamička stará	6	Strání	J. Poláček	1949	A 1009/307
Kedz som bol malučký pacholiček	52	Žitková	J. Černík	1908–1910	A 1297/733a
Kočka leze díru, pes oknem	61	Brumov	J. Dostálík, B. Indra	1949	A 1151/39
Kolo, kolo mlýnské	143	Pašovice	Z. Jelínková	1971	A 1303/75
Kolo, kolo mlýnské	7	Biskupice	F. Hrabal, Z. Jelínková	1951	A 687/63
Kolo, kolo mlýnské	182	Polichno	Z. Jelínková	1971	A 1303/112
Kolo, kolo mlýnské	153	Prakšice	Z. Jelínková	1971	A 1303/19
Kolo, kolo mlýnské	234	Vlčnov	Z. Jelínková	1972	A 1309/109
Komári sa ženili	222	Bošáčky	J. Černík	1902–1910	A 1297/656
Krahulíčku, krahulíčku, malý ptáčku	67	Jasenice	J. Pernický	1892	A 121/8
Krejčíři, krejčíři řemesla dobrého	131	Nevšová	J. Černík	1922–1924	A 814/316
Kukuljenka kuká	238	Vyškovec	J. Černík	1902–1910	A 1297/ 1277
Lítala vlaštověnka, lítala	152	Študlov	I. Stolařík	1949	A 645/5
Lululú, lululú, trátilo košelu	181	Solanec	J. Gelnar, V. Nováková	1951	EÚB ukoléb. 5
Malá mamka hnílý syr	192	Starý Hrozenkov	Z. Jelínková	1952–1954	A 841/s. 29
Maličká su, husy pasu	229	Brumov	H. Bím	1908	A 31/137a

Mariánko šafářova	32	Valašská Bystřice	V. Brada	1950	A 959/6
Martin chytál včera muchy	98	Komňa	V. Stříbrný	1959	A 1365/281
Mařenka Štachová chce sa vdávat	40	Bratřejov	F. Dobrovolný	1952	A 759/80
Měla sem galána kominíka	161	Pržno	J. Rolčík	1907	A 127/s. 9
My jsme v naší vsi jako psi otrhaní	177	Slušovice	O. Pukl, P. Spielmann	1957	A 894/214
Mysliveček ráno vstane	109	Pozděchov	J. Gelnar, V. Nováková	1951	A 728/24
Na hoře Táboře, zdechl tam kůň	91	Fryšták	J. Smutný, V. Venturová, J. Ráček, V. Zouharová	1956	A 933/19
Na hoře, na hoře zdechnul tam kůň	39	Velké Karlovice	J. Gelnar, V. Nováková	1952	A 754/9
Na mů dušu, já malá su	19	Želechovice	V. Válek	1955	EÚB popěv. 134
Na Puččinách byl Ezechyl jeden	220	Lidečko	A. Kubeša	1953	A 792/15
Na té louce zelené	54	Dešná	J. Tesauer, F. Buryanová	1956	A 932/2
Na te luce zelené	246	Zašová	J. Gelnar, O. Hrabalová	1958	A 1234/10
Na tej lúce zelené	174	Seninka	H. Bím	1907	A 71/s. 39–42
Na téj lúce zelené	253	Drslavice	F. Dobrovolný	1954	A 1062/4
Na téj lúce zeleněj	242	Záhorovice	J. Černík	1908–1910	A 1297/1566
Na tej lúce zelenej	183	Solanec	J. N. Polášek	1924	A 1328/98
Na téj lúce zeleněj	205	Újezdec u Luhačovic	Z. Kolařík, J. Jančář	1952	A 764/2
Na téj lúce zeleněj	156	Prostřední Bečva	J. Štika, E. Koláčková	1951	A 716/12
Napřed zpívá kos	256	Horní Němčí	F. Hrabal, O. Kadlčíková	1952	A 762/61
Naš kocurek neni doma	12	Bohuslavice nad Vláří	I. Stolařík, J. Vysloužil	1949	A 770/12
Náš kocůrek zlámál nohu	24	Zubří	J. N. Polášek	1925	A 143/ s. 129
Naša dívka tuze hodná	97	Kostelec u Holešova	F. Kyselková	1907	A 386/s. 29
Naša Kača cosi má	1	Bilovice	F. Koželuha	1889	B II
Naša Marina včera pravila	201	Ublo	F. Dobrovolný, Z. Seveldová	1952	A 759/92
Naši mamka mají sýr	126	Nedašov	H. Bím	1908	A 61/s. 86
Nesahaj do pohanky	133	Bratřejov	F. Dobrovolný, Z. Seveldová	1952	A 759/70
Nezpívaj, nezpívaj	122	Nedašov	J. Dostalík, B. Indra	1949	A 1151/128
Obaru hus, tak na mů dlaň	25	Bojkovice	V. Stříbrný	1932	A 1362/83
Ogarek a dyňa	96	Kopanice (bez určení)	J. Černík	1908	A 1297/544
Ospalá, ospalá	78	Jankovice	J. Pavlica	1981	A 1348/5a
Otlúkaj sa, pišťalenko, otlúkaj	255	Biskupice	F. Hrabal, Z. Jelínková	1951	A 687/ s. 59

Pas sa, malenko, pas sa	208	Ublo	V. Brada	1951	A 959/68
Pase ovčák ovce	63	Solanec	J. N. Polášek	1924	A 1328/16
Pásel ovčák ovce	225	Vidče	A. Brotan	1909	A 15/35
Pásla Rozína husy	86	Jasenná	J. Jurášek	1954	A 851/21
Pásla sem já, pásla	232	Drnovice	I. Stolařík, J. Vysloužil	1949	A 775/47
Páslo dzjevča na dolině pávy	82	Lopeník	J. Černík	1902–1910	A 1297/1185
Pásol som ovce pod lejšů	108	Lopeník	J. Černík	1902–1910	A 1297/560
Paste sa mi, krávy moje	190	Ublo	V. Brada	1950–1951	A 959/76
Paste sa, kravičky, na loučině	226	Vigantice	J. Gelnar, V. Nováková	1951	A 713/127
Plače kočka celý den	139	Ostrožská Lhota	V. Lída	1911	SLPUH
Plače kočka celý den	251	Zlínsko	F. Sušil	1853–1859	S III
Pláče kočka celý den	231	Vlčková	J. Smutný, V. Venturová, J. Ráček, V. Zouharová	1956	A 933/72
Plače kočka, kofata	88	Boršice u Blatnice	O. Kadlčíková	1952	A 957/38
Pletla sem, pletla sem	113	Biskupice	F. Hrabal, Z. Jelínková	1951	A 687/s. 60
Podme dom, podme dom	254	Hošťálková	F. Hlobil	1908	A 96/s. 34
Podme domu, večer je	90	Karolinka	J. Gelnar, V. Nováková	1950	A 677/13
Poslechněte, lidé, málo	51	Brumov	J. Dostálík, B. Indra	1949	A 1151/232
Povidajú lidé, že su malovaná	243	Záhorovice	F. Kyselková	1907	A 496/s. 15
Povidal mně jeden chlapec	128	Nedašova Lhota	J. Nečas, A. Gregor	1949	A 684/s. 24
Povídal ně jeden chlapec	62	Dolní Němčí	B. Mansfeld	1910	A 652/31
Povidala straka vraně	228	Vizovice	F. Kyselková	1925	A 299/13
Prš, deštičku, velice	30	Prakšice	Z. Jelínková	1971	A 1303/28
Přiletěla vrána, sedla na trní	140	Osvětimany	F. Kyselková	1934	A 332/3
Přišel k nám mládenec z Rakousy	179	Slušovice	O. Pukl, P. Spielmann	1957	A 894/208
Rád bych věděl, jak ten sedlák	124	Nedašov	J. Dostálík, B. Indra	1949	A 1151/372
Raušníček ráno stane	194	Prlov	Z. Jelínková	1958	A 1064/133
Sebralo se pár chasníků	59	Dolní Lhota	J. Dostálík, B. Indra	1949	A 1151/345
Sedí káčer na dolině	125	Nedašov	J. Dostálík, B. Indra	1949	A 1151/226
Sedí káčer v okně	129	Neubuz	O. Pukl, P. Spielmann	1957	A 894/196
Sedí ptáček na rokytě	215	Valašská Senice	J. Stolařík, J. Vysloužil	1949	A 772/5
Sedláček si jede z Rakúsí	56	Bilovice	F. Koželuha	1889	B II
Sedláčku, co děláš	58	Osíčko	L. Kunz	1947	KunzHZ

Sedzí cicka na kraj peci	189	Starý Hrozenkov	M. Zeman	1899–1901	B III
Slúžil Jura u kocúra	175	Slavičín	J. Nečas, A. Gregor	1949	A 684/372
Slúžil Jura u kocúra	136	Bojkovice	V. Stříbrný	1958	A 1362/118
Spi, děťátko, spi	178	Vlčnov	Z. Jelínková	1972	A 1309/122
Spi, Františku, spi	83	Brumov	H. Bím	1909	A 1073/49
Spi, Maruško, sladko	45	Vigantice	P. Homolková	1951	A 731/12
Spi, Mařenko, do večera	119	Lhotsko	O. Hrabalová, D. Bartošová	1958	EÚB ukoléb. 100
Spi, mé malé děcko	132	Nezdenice	V. Stříbrný	1932	A 1367/346
Stojí hruška v širém poli	118	Malá Bystřice	Z. Jelínková, J. Štika, E. Kolářková	1951	A 717/1
Stojí hruška v širém poli	9	Valašská Bystřice	přepis F. Dobrovolný	1957	A 1123/ s. 16
Svatý Juri vlez do důry	244	Hluk	R. Kynčl	1916–1918	A 235/14
Synečku muj, koničky širuj	94	Nový Hrozenkov	R. Jeřábek, D. Urbancová	1950	A 706/40
Šel chudý, měl dudy	196	Ublo	F. Dobrovolný, V. Vejvoda	1953	A 796/39
Šél starý kolem fáry	237	Bojkovice	V. Stříbrný	1932	A 1362/7
Šel starý přes hory	57	Brumov	J. Dostalík, B. Indra	1949	A 1151/40
Šél starý přes hory	172	Ublo	F. Dobrovolný, V. Vejvoda	1953	A 796/38
Šel zahradník do zahrady s motykó	18	Bojanovice	F. Hrabal, L. Mátlová	1952	A 730/12
Šel zahradník do zahrady	66	Držková	J. Vignatiová	1960	A 1238/13
Ševče, ševče, proč ťa žádný nechce	149	Pozděchov	Z. Jelínková	1960	A 1064/64
Šije boty švec	80	Hutisko	J. Gelnar, V. Nováková	1952	A 766/29
Škoda tebe, ptáčku, že jsi kukučka	38	Branky	J. N. Polášek	1924	A 527/s. 9
Šla baba kozu dójit	248	Uherský Brod	Z. Jelínková, M. Toncrová	1972	A 1309/s. 26
Šla děvečka do zelí	159	Prostřední Bečva	J. Štika, E. Kolářková	1951	A 716/23
Šli ševci na jarmak	158	Valašské Příkazy	J. Dostalík, B. Indra	1949	A 1151/75
Špačku, špačku, chceš syra	259	Hutisko	J. Gelnar, V. Nováková	1952	A 766/56
Špačku, špačku, chceš sýra	199	Zubří	A. Malá Vidláková	1931	A 1320/60
Tatíček mně kázal	198	Tichov	J. Nečas, A. Gregor	1949	A 685/22
Tatíček mně kázal	249	Zděchov	M. Ištvan, O. Kadlčíková	1950	A 678/42
Ten náš dědek, to byl dobrák	36	Vlčková	J. Smutný, V. Venturová, J. Ráček, V. Zouharová	1956	A 933/74
Těžko mě maměnka vychovali	167	Rudice	F. Bartoš – pozůstalost	1900	A 896/3
Ti bojkovští súkeníci do háječka šli	252	Bojkovice	V. Stříbrný	1932	A 1362/65

To je tenké, to je tlsté	213	Valašské Klobouky	J. Nečas, J. Vysloužil	1949	A 769/15
To je, pane, chasa	10	Ublo	V. Brada	1951	A 959/70
Toulá se kocourek po dvoře	100	Lačnov	J. Nečas, A. Gregor	1949	A 683/s. 5
Tragaču, tragaču	154	Slušovice	O. Pukl, P. Spielmann	1957	A 894/207
Tremteremte, za Bzencem	74	Hluk	R. Kynčl	1916–1918	A 235/13
Uhynula na salaši slanina	185	Solanec	J. N. Polášek	1924	A 1328/17
Už je dneskaj třetí deň	81	Jasenka	M. Zeman (?)	1899–1901	B III
Už sú naše junce v hľbokej dolince	224	Záhorovice	F. Kyselková	1907	A 496/s. 26
V čirém poli stojí hruška	4	Bílovice	F. Koželuha	1889	B II
V podvečer tvá čeládka	17	Zubří	J. N. Polášek	1929	A 144/s. 52
Vařila sem trnku	101	Držková	D. Živocký, J. Živocká, Z. Jelínková	1952	A 757/13
Vdávala bych sa, chuť mám	47	Ratiboř	F. Hrabal, O. Kadlčíková	1951	A 692/76
Vdávalo sa naše trdlo	173	Horní Lhota, Sehradice	J. Černík	1922–1924	A 814/303
Vdávalo sa staré trdlo	48	Bojkovice	V. Stříbrný	1932	A 1362/61
Vdávalo se motovidlo	37	Bojanovice	V. Brada, L. Mátlová	1959	A 1023/1
Vdávalo se naše trdlo	112	Lukov	R. Matouš	1948	A 894/65
Vesele, vesele	115	Ratiboř	F. Hrabal, O. Kadlčíková	1951	A 692/75
Vesele, vesele, třeba sa zle děje	41	Záhorovice	F. Kyselková	1907	A 496/s. 18
Vesele, vesele, třeba se zle děje	73	Brňov	F. Kyselková	1909	A 348/s. 8
Vlaštovénka šmitterka, ona lesklé peří má	137	Osíčko	L. Kunz	1947	KunzHZ
Vlaštovička švehlivá	211	Valašská Bystřice	přepis F. Dobrovolný	1957	A 1122/23
Vlaštovička, pěkný pták	257	Osíčko	L. Kunz	1947	KunzHZ
Voláme řa, Eliško	233	Bzová	V. Stříbrný	1931	A 1363/150
Vrana letí, nemá děti	49	Bzová	V. Stříbrný	1932	A 1363/154
Všeci svatí tancovali	176	Uherský Brod	Z. Jelínková, M. Toncrová	1972	A 1309/s. 26
Všeci svatí tancovali	79	Boršice u Blatnice	O. Kadlčíková	1952	A 957/22
Vy vršanské dívky, co nám dáte	70	Halenkov	R. Pečman, J. Měrka	1950	A 682/17
Vylecela krepelíčka z prosa	168	Lopeník	A. Doufalík	1906	A 538/14
Vyletěl sokol na zelený bor	42	Březová (okr. Zlín)	A. Pelc, Seidelmannová, Haňková, Juračková	1956	A 934/7
Vyletěla křepelenka z prosa	33	Bojkovice	V. Stříbrný	1971	A 1362/144
Za horů, za dolem, za tym lesem	127	Nedašov	J. Dostalík, B. Indra	1949	A 1151/45

Za hory, horečky	202	Ublo	F. Dobrovolný, Z. Seveldová	1952	A 759/93
Za tú našú stodolú	117	Klečůvka	J. Nedbálek	1910	A 106/15
Zajíček sa na dolině pase	170	Řetechov	J. Černík	1922–1924	A 814/199
Zhynula nám na salaši slanina	65	Brumov	H. Bím	1908	A 31/68
Zpívala bych, neumím	193	Štítná nad Vláří	I. Stolařík, J. Vysloužil	1949	A 771/39
Zpívala bych, zpívala	250	Bojanovice	V. Brada, L. Mátlová	1958	A 1023/2
Zpívej ty, slavíčku	123	Slušovice	O. Pukl, P. Spielmann	1957	A 894/210
Ztratila sem fěrtúšek	28	Jasenná	J. Jurášek, V. Meloun	1950	A 1242/11
Žaloval sa pták ptakovi	92	Karolinka	J. Gelnar, V. Nováková	1950	A 676/67
Žaloval sa pták ptakovi	188	Velké Karlovice	M. Dušek	1908	A 22/37
Žaloval sa pták ptakovi	223	Velké Karlovice	V. Stuchlý	1975	A 1435/15
Žaloval se pták ptakovi	245	Dolní Bečva	H. Bím	1907	A 29/s. 10
Ženilo se naše šidlo	163	Pržno	J. Rolčík	1907	A 127/s. 27

Zkratky:

B II	Bartoš, František (ed.): <i>Národní písně moravské, v nově nasbírané</i> . Brno: Matice moravská, 1889.
B III	Bartoš, František – Janáček, Leoš (eds.): <i>Národní písně moravské v nově nasbírané</i> . Praha: Česká akademie císaře Františka Josefa pro vědy, slovesnost a umění, 1899–1901.
EÚB	Etnologický ústav AV ČR, detašované pracoviště Brno.
KunzHZ	Kunz, Ludvík: Příspěvky k výzkumu lidové písně na hostýnském Záhoří. <i>Časopis Moravského musea</i> 37, 1952, s. 361–396.
KunJelHZ	Kunz, Ludvík – Jelínková, Zdenka: Příspěvky k výzkumu lidové písně a tance na Hostýnském Záhoří II. Zápisy lidových tanců z Osíčka a Příkaz. <i>Časopis Moravského musea</i> 38, 1953, s. 63–82
PeckVNPŘ	Peck, Eduard: <i>Valašské národní písně a říkadla s nápěvy do textu vřaděnými</i> . Brno: vl. nákl., 1884.
S III	Sušil, František: <i>Moravské národní písně s nápěvy do textů vřaděnými</i> . Brno: Karel Winiker, 1853–1859.
SLPUH	Lísa, Valeš (ed.): <i>Slovácké a lidové písně z Uher</i> . Hradištska. Přerov: vl. nákl., 1911.
ŽLPodř	Lipjan, Ozef [Žíla-Lipjan, Jaroslav]: Jedna zapomenutá z Lípy. <i>Podřevnicko</i> 3, 1946, č. 2, s. 9.

Rejstřík lokalit

Bílovice 1, 4, 56	Hutisko 27, 46, 80, 166, 227, 259
Biskupice 7, 113, 219, 255	Chrastěšov 43
Bohuslavice nad Vláří 12	Jankovice (okr. Uh. Hradiště) 78
Bojanovice 16, 18, 34, 37, 212, 250	Jasenice 67
Bojkovice 23, 25, 33, 48, 136, 210, 221, 237, 252	Jasenska 81
Boršice 148	Jasenná 28, 86, 103
Boršice u Blatnice 35, 75, 79, 88, 241	Javorovec 85
Bošáčky 77, 222	Karolinka 87, 89, 90, 92, 99
Branky 38	Kašava 93, 95
Bratřejov 40, 133	Klečůvka 117, 144
Brňov 73	Komňa 98
Brumov 11, 51, 57, 61, 65, 72, 83, 229, 239	Kopanice 96, 186
Březová (okr. Zlín) 42	Kostelec u Holešova 97
Bystřice pod Lopeníkem 44	Křekov 13
Bzová 15, 49, 233	Lačnov 100
Částkov 50, 53	Lhotsko 102, 119
Dešná 54	Lidečko 220
Dolní Bečva 55, 245	Lípa 104
Dolní Lhota 59	Liptál 105
Dolní Němčí 60, 62	Lopeník 82, 108, 168
Drnovice 232	Loučka 106, 111
Drslavice 64, 253	Loukov 203
Držková 66, 101	Ludkovice 114
Fryšták 91	Lukov 112
Halenkov 68, 70	Lukoveček 69, 116
Hluk 74, 244	Malá Bystřice 118
Horní Bečva 76, 236	Nedašov 120, 122, 124, 125, 126, 127, 138
Horní Lhota 173	Nedašova Lhota 128
Horní Němčí 256	Neubuz 5, 129
Hošťálková 254	Nevšová 130, 131

Nezdenice 132
Nový Hrozenkov 2, 94, 110, 134
Osíčko 58, 137, 145, 257
Ostrožská Lhota 139
Osvětimany 140
Pašovice 141, 143
Pitín 142
Poličná 107
Polichno 182
Popov 146
Pozděchov 109, 149
Prakšice 30, 151, 153
Prlov 121, 194
Prostřední Bečva 147, 156, 157, 159, 197
Pržno 160, 161, 163
Ratiboř 47, 115, 164
Rožnov pod Radhoštěm 162
Rudice 167
Rusava 169, 171
Řetechov 170
Sehradice 173
Seninka 26, 174
Slavičín 175
Slušovice 123, 154, 177, 179
Solanec 63, 181, 183, 185
Staré Město 200, 258
Starý Hrozenkov 155, 189, 192
Strání 6, 187
Střelná 191
Štítná nad Vláří 193
Študlov 152, 195
Tichov 198

Ublo 10, 21, 172, 180, 190, 196, 201, 202, 208, 216
Uherský Brod 176, 204, 248
Újezdec u Luhačovic 14, 205
Valašská Bystřice 9, 32, 184, 209, 211, 247
Valašská Senice 165, 215
Valašské Klobouky 135, 213
Valašské Meziříčí 29
Valašské Příkazy 3, 158
Vápenice 207, 217
Velké Karlovice 22, 31, 39, 150, 188, 214, 218, 223
Vidče 225
Vigantice 8, 45, 226
Vizovice 20, 228
Vlachovice 230
Vlčková 36, 231
Vlčnov 178, 234
Vsetín 71, 206
Vyškovec 235, 238
Záhorovice 41, 224, 240, 242, 243
Zašová 84, 246
Zděchov 249
Zlínsko 251
Zubří 17, 24, 199
Želechovice 19, 260
Žitková 52

Rejstřík písní podle funkce a obsahu

Písně žertovné	1, 3, 16, 17, 19, 15, 23, 27, 28, 33, 34, 35, 36, 37, 39, 40, 48, 51, 54, 56, 57, 59, 61, 62, 65, 70, 74, 75, 78, 79, 87, 91, 96, 98, 102, 105, 112, 114, 116, 117, 128, 133, 136, 138, 141, 149, 154, 156, 157, 158, 160, 161, 163, 166, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 179, 183, 185, 191, 205, 206, 213, 214, 220, 221, 228, 237, 239, 242, 244, 246, 247, 248, 249, 250, 252, 253, 260
Písně milostné	29, 31, 44, 46, 47, 53, 55, 64, 76, 94, 104, 152, 164, 184, 202, 218
Ukolébavky	11, 43, 45, 69, 72, 83, 103, 119, 121, 132, 135, 151, 162, 178, 240
Taneční hry	7, 143, 153, 182, 233, 234

Písněové motivy:

čarování	13, 130
jídlo	1, 4, 5, 9, 16, 17, 25, 31, 33, 34, 62, 65, 68, 71, 80, 89, 96, 97, 99, 100, 101, 111, 115, 118, 119, 121, 126, 128, 141, 148, 160, 166, 180, 185, 190, 192, 195, 198, 199, 201, 209, 210, 247, 212, 217, 222, 232, 236, 239, 243, 248, 259
muzika/hud. nástroje	54, 120, 156, 174, 183, 191, 196, 205, 213, 220, 234, 242, 244, 246, 253, 255
oděv/obuv	22, 26, 27, 28, 29, 48, 51, 60, 84, 107, 113, 122, 131, 134, 136, 154, 160, 175, 181, 183, 184, 198, 209, 212, 221, 230, 242, 247, 249, 255
práce	2, 6, 16, 22, 23, 40, 58, 62, 97, 101, 109, 124, 127, 128, 146, 147, 159, 160, 180, 184, 197, 206, 226, 237, 239, 254
pasení	8, 9, 10, 14, 19, 21, 26, 29, 32, 50, 53, 63, 64, 78, 82, 86, 89, 93, 95, 104, 105, 108, 110, 142, 145, 190, 197, 202, 204, 217, 207, 208, 214, 216, 217, 219, 224, 225, 226, 229, 232, 235
řemeslníci a další povolání	3, 18, 39, 63, 66, 80, 91, 102, 116, 122, 131, 134, 149, 158, 161, 225, 228, 245, 250, 252
škola	85, 155, 165, 171, 187, 200, 203, 227, 241, 258
tanec	2, 22, 37, 48, 54, 59, 74, 79, 85, 98, 112, 163, 173, 174, 176, 183, 205, 233, 242, 246, 253
trest	21, 23, 48, 55, 80, 84, 88, 107, 108, 126, 127, 139, 146, 165, 195, 197, 198, 225, 231, 238, 249, 251
vojna, vojáci	39, 85, 127, 167, 236
zvířata	12, 14, 15, 20, 24, 33, 35, 37, 38, 42, 43, 48, 49, 52, 53, 54, 55, 61, 67, 69, 74, 75, 81, 82, 88, 89, 92, 94, 95, 98, 100, 103, 104, 108, 109, 110, 111, 112, 117, 123, 125, 129, 136, 137, 139, 140, 145, 148, 150, 151, 152, 154, 156, 157, 163, 168, 170, 172, 173, 174, 175, 177, 183, 188, 189, 193, 194, 197, 199, 202, 204, 205, 217, 206, 207, 211, 214, 215, 216, 217, 218, 222, 223, 224, 225, 228, 231, 235, 238, 242, 245, 246, 248, 251, 253, 256, 257, 259
zpěv	44, 46, 57, 58, 74, 122, 123, 172, 179, 183, 186, 193, 215, 237, 250, 256

Nářeční slovníček

bača	hlavní pastevec ovcí
belat	kolébat (v dětské řeči)
belenka	kolébka
blček	plamen
bo	a
bor	borovice
brabec	vrabec
brotfan	pekáč
brunclek	mužská krojová vesta z vlněného sukna
bubáča	bubák
ca	tě
cap	kozel
cicka	kočka
col	palec, coul (jednotka délky)
cúl	palec, coul (jednotka délky; zde coul sukna)
čagan	hůl s ohnutým držadlem
čem	proč
čičera	význam slova není zcela jasný, etymologicky je nejpravděpodobnější souhvězdí Plejád (tzv. kuřátka), které jsou od května nad obzorem brzy po západu slunce; může jít ale také o nějaký druh ptáka; z dalších lokalit jsou známy také varianty čečera, čičera, čučera)
čiré	širé, otevřené
čižmičky	vysoká krojová obuv
čočovice	čočka
čopačky	v dřepu
čujem	slyším
čuna, čuňka	prasnice
debřa, Debřa	údolí (zde pomístní název)
des	kdes
dívčit	být svobodnou dívkou; být dívkou ve službě
dívka	služebná děvečka
dopoly	do půlky
dožhrat se	dožrat se, rozlobit se
drepčit	tančit, dupat
dzenička	denní (jitřní) hvězda – Venuše (řidč. Merkur)
enom, enom	jenom
erteple	brambory
fěrtoch, fěrtúšek	horní zástěra u lidového kroje
furman	forman, povozný
galán	milý
galety	kalhoty

gazděna	hospodyně
gremčit	tančit, křepčit
hajdy búry	honem, rychle
hájník	hajný
hajzibónští	ajznobonští, železniční (z něm. Eisenbahn – železnice)
halat	ležet, spát (v dětské řeči)
hambálek	vodorovný trámec spojující protilehlé krokve; bidlo nad kamny určené k sušení prádla
hanácká	trojdobý párový lidový tanec zvaný též cófavá
haras	vlněná tkanina; zde příze vlněná nebo kombinující vlněné a hevábné vlákno, určená k vyšívání (vyšívat harasem)
hdze	kde
hedbáv	hedvábí
helekat, halekat	komunikovat na dálku krátkými popěvky s jinými pasačkami/pasáky
héna	citoslovce, kterým se ženou husy
henkaj	támhle
hofer	domkař, podruh, nájemník
hora, horečka	les
hrab	habr
hrubý	velký
hůra	půda (prostor pod střechou)
chasa	svobodná mládež na vesnici; označení pro malé děti (na Valašsku)
chasník	mladík, mladý muž
chlopotat	klepat, klepotat
chrobavý	červivý
chup	vousáč
ídlo	jídlo
jarmek	jarmark (výroční trh)
jezevec	jezevec
junec	roční býček
kality	kalhoty
kolaj	kolej (stopa po kolech vozu)
kolovodný	vedoucí kolo (v tanci), tančit v kole
koty	končetiny
krkoce	skřehotá
kukuljenka	kukačka
kurit	léčit (kurírovat)
kúřit	topit
kver, kvér	puška
laska	lasice
lejša	olše
leknica	zadní sukně, zadní sukně sešitá se živůtkem
lelík	cop, vrkoč

lež	jen, jenom
litory	písmena
lucifer	čert, ďábel
luh (prací)	louh
lúpac, lúpat	loupit, vylupovat
makatý	strakatý
makovník	podlouhlý koláček nadívaný makem
malenka	kráva; malá kráva
marijánka	majoránka
mastit	mazat mastí
maštal	stáj
merinda	jídlo z domova vzaté na cestu (svačina)
metel	metelice
močka	hnojůvka, močůvka
motovidlo	dřevěný nástroj na motání nití
motúzček	motouzek, provázek
muchatý	pihovatý
muziga	muzika
najrači	nejradši
návratí	zastřešený vjezd do dvora domu, na jedné či na obou stranách uzavřený vraty
nepáčit se	nelíbit se
nevola	nouze
odkorek	obřezek, kraj polena či krajní prkno z klády (s kůrou)
ogar	chlapec, hoch
ogarek	okurek (okurka)
ožhrat se	opít se
páčit se	líbit se
pagáček	placka z přesného (nekvašeného) těsta
pacholek	čeledín, pomocný pracovník, nejčastěji v zemědělství
pacholík	hoch, chlapec
pančošky	punčošky
papuče	soukenná obuv, součást tradičního lidového oděvu na Valašsku a na Zálesí
papúch	obuv z houně, papuče
parizór	slunečník
pažic	pažit (tráva neb místo, kde tráva roste)
písac	psát
plac	široké, otevřené prostranství
plíška	konipas; sýkora lužní
pníček	kmen, peň stromu
podla	vedle
polibkat	políbit (polibkat paličkou = natlouct někomu)
popravjat	spravit, upravit (zde upravit si kalhoty)

poščaj	půjč
prskat	běžet, utíkat
prvej	dříve
psota	bída
putař	pltař, vorař
ragan	nezvedenec, ničema
Rakousy, Rakúsy	Rakousko
ráňat, ránit	srážet ovoce ze stromu holí
raušníček	pytlák
rež	žito
rokyta	vrba
rubáč	dlouhá spodní ženská košile
rurygat	zpívat
rýnský	rýnský zlatý (zlaták)
řeřucha	řeřicha
seč	mýtina, paseka
skór	dříve
smít sa	smát se
spěšěj	dříve
svajba	svatba
svěčilo	svědčilo
svetlica	světnice
Ščudlov	Študlov
šenk	nálevna, hospoda
šimliček, šimlenka	bílý kůň, bělouš (z něm. Schimmel – plíseň)
šklbat	škubat
škňúřit se	škňouřit se, škaredit se, šklebit se
škoblenka	zahnutý nůž
škobrták	mlýnek na obilí
škrk	hop
šmiterka	švitorka
špacírka	procházka
špígl	zrcadlo
štajerka	štajerská (trojdobý lidový tanec rakouského původu)
švandrkat	mluvit nesrozumitelným jazykem; mluvit rychle a nesrozumitelně
švehlivá	švitořivá, štěbetavá
takého	takového
tanier	talíř
teprú	teprve
tlček	tlouk
toral	tolar
tragač	trakař

trávnica	plachta na trávu
trdlo	nástroj (palice) na roztloukání plodin v hmoždíři nebo stoupě
tudlikat, tulikat	hrát na píšťalku (zde na píšťalu u gajd)
týkat sa	dotýkat se
úhor	pole ležící dočasně ladem
uchmacic	ukradnout
užička	lžička
valašská	valaská/valašská točená (dvojdobý párový točivý tanec)
včil	ted', nyní
věc	více
věko	víko
vika	vikev
vilk	vlk
vjažení	vězení
vyčapít	nečině sedět
zacelinka	jatelinka, jetel
zamuř	zamhuř
záprtek	zkažené vejce (pukavec), ale také prcek (malá osoba)
zdovědět se	dozvědět se
zdrapák	útěk
zedlo	snědlo
zedrat	roztrhat
zemáky, zemňáky	brambory
židlíček	žejdlíček (žejdlík = půllitrový hrnek)
žito	pšenice (na východní Moravě se pšenice označovala jako žito, samotné žito si pak podrželo staroslověnský název rež)

Zlínský kraj v lidové písni V

Písně pro děti

Sestavili a redakčně připravili: Lucie Uhlíková, Petr Číhal a Jan Káčer
Odpovědná redaktorka: Romana Habartová
Autoři textů: Romana Habartová, Lucie Uhlíková
Notosazba: Petr Číhal, Jan Káčer

Vydal Zlínský kraj,
Zlínský kraj, třída Tomáše Bati 21, 761 90 Zlín
ve spolupráci s Etnologickým ústavem AV ČR, v. v. i.
Obálka a grafika: Metoda spol. s r. o.
Tisk: POINT CZ, s.r.o., Milady Horákové 20, 602 00 Brno

Náklad: 1000 ks
První vydání
200 stran
2024

ISBN 978-80-87833-55-1 (tištěná verze)
ISBN 978-80-87833-56-8 (elektronická verze)

Zlínský kraj

Kraj bez hranic

ISBN 978-80-87833-55-1 (tištěná verze)
ISBN 978-80-87833-56-8 (elektronická verze)